

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars hiemalis - Cod. Lichtenthal 128

[Paris], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Incipit co[m]mune s[an]cto[rum] De apostolis advesp[er]as

[urn:nbn:de:bsz:31-40505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-40505)

Incipit comune scōr.
De apostolis ad vespas.
Capitulū. Ad ephesios. ij.

In dō est ho spites z adue ne/ sed estis ci ues sā ctoꝝ z dome stici dī

supedificati sup fūdamerū aploꝝ z pphetaz. īpō sūmo āgulari lapide xpō iesu dño nro. **D. g. R.** Tollite iuguz vt īsra. ij. **Hy.** Exaltet celū. **fo. lxx. vj.** Nūmis honorati sūt amici tui de? Nūmis cō forat? ē pūcipat? eoz? **Ad mag. ā.** Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lupoz: estote g̃ prudētes sic serpētes: si implēces sicut colūbe

De vno apostolo. D. fo.
Iesum? ops de? vt brūs? a ap' stu um p nob' iplozet auxiliū vt a nris reatib' absoluti a cūct' etiā pickis exuamur. Et sa' p d.

De plurib' ap'lis. D. fo.
Dē q' nos p btōs apo stolos tuos A. et A. ad agnitōnē tui nois veni-

te tribuisti: da nobis eozꝝ gloriā sēpiternā z p'ficiēdo celebraret celebrādo p'fice re. Et sa' p de. **Iminat. Be. gē ap'loꝝ dñz. Venite adoz rem? p. Venite. Hy.** Eter: na xpi munera. **fo. lxx. In. j. noc. a.** In oēm trā exiuit so: n' eozꝝ: z ī fines orbis tre d'ba eozꝝ. **ps. xvij.** Celi enarrāt. **fo. vi. ā.** Hec est gnatio q̃rē: tiū dñm: q̃rētū faciē dei i a cob. **p. xvij.** Dñi ē tra. **fo. vii. ā.** Exultate iusti ī dño rectos decet collaudatio. **ps. xxv.** Exultate. **fo. vi. ān.** Clamas uest iusti: z dñs exaudiuit eos. **p. xxv.** Bñdicā. **fo. xl. ān.** Cōstitues eos p'cipes sup oēm terrā: mēozes erūt nois tui dñe. **ps. xliij.** Exultauit cor. **fo. xv. ā** p'cipes pploꝝ z gregati sūt cū deo abrahā. **p. xlvj.** Dēs gētes. **fo. xvi. v.** In oēm trā exiuit son' eozꝝ: Et ī fines orbis tre d'ba eozꝝ. **p. j.** Ecce ego mit tovos sicut oues ī medio lu poz dicit dñs. Estote ergo prudētes sicut spētes z sim plices sicut columbe. **v.** Dū lucē habetis credite ī lucē vt filij lucis sitis. **Exote. R. ij.** Tollite iugū meū sup vos dicit dñs: discite qz mit' sū z hūilis corde. **Jugū ei me:**

H. j.

um suae est et onus meum le-
ue. **¶** Et inuenietis requiem
a iab vris. **Iugū. B. iii.** Dū
steteritis aī reges et p̄sides
nolite cogitare quō aut qd
loq̄mini. Dabit enī vobis in
illa hora qd loq̄mini. **¶** Nō
enī vos estis q loq̄mini s; spi-
rit⁹ p̄ris v̄ri q loquit i vobis
Dabit. **B. iiii.** In omnē ter-
rā exiuit sonus eoz. Et in fi-
nes orbis terre verba eoz ū
¶ Nō sunt loq̄le neq; sermo-
nes quoz nō audiant voces
eoz. Et i fi. **¶ In. ii. noc. ān.**
Dedisti hereditatē timētib⁹
nomē tuū dñe. **ps. lx.** Exau-
di de⁹ de. **fo. xxi. ā.** Annūcia
uest opa dei: et factā ei⁹ itelle-
xest. **p. lxii.** Exaudi de⁹ ora-
tio. **fo. xxi. ān.** Bti quos ele-
gisti dñe habitabūt i atrijs
tuis. **ps. lxviii.** Te decet. **fo.**
xxi. ān. P̄ctorum confringā
cornua: et exaltabūtur cor-
nua iusti. **ps. lxxii.** Cōfite-
bimur. **fo. xxvi. ā.** Lux orta
est iusto: et rectis corde leti-
tia. **p. xxvi.** Dñs regna. **ex.**
fo. xxxiii. ān. Custodiebant
testimonia ei⁹ p̄cepta eius
q dedit illis. **ps. xcviij.** Dñs
regnauit irascāt. **fo. xxxiii.**
¶ Cōstitues eos principes
sup omnē terrā: **Ademores**
erūt nominis tui dñe? **B. v.**

Isti sunt triumphatores: et
amici dei q p̄tēnentes i iusta
p̄ncipū meruerūt p̄mia etna
Adodo coronant et accipiūt
palmā. **¶** Isti sūt q venerūt
ex magna tribulatōe: et la-
uerūt stolas suas in sangui-
ne agni. **Adodo. B. vi.** Isti
sunt viri sc̄ti quos elegit do-
minus in charitate nō ficta
et dedit illis gloriā sempitē-
nā. Quorū doctrina fulget
ecclesia vt sol et luna. **¶** Sā-
cti p̄ fidē vicerūt regna ope-
rati sunt iustitiā adepti sunt
repromissiones. Quorum
B. vii. Nō sunt loq̄le neq;
sermōnes quorum nō aud-
antur voces eoz. In omnē
terrā exiuit sonus eoz et i fi-
nes orbis terre v̄ba eorum.
¶ Nimis honorati sūt ami-
ci tui de⁹ nimis cōfortat⁹ est
p̄ncipat⁹ eoz. In omnem.
B. viij. Cōstitues eos prin-
cipes sup oēm terrā memo-
res erunt nominis tui dñe.
In omni p̄genie et gnatiōe.
¶ Celi enarrāt gl̄iam dei et
opa manū ei⁹ annūciat fir-
mamentum. In oi. **¶ In. iij.**
noc. ā. Isti sūt viri sc̄ti et a-
mici dei quoz doctrina ful-
get ecclesia. **Lantica.** Vos
sc̄ti dñi. **fo. lix. B.** Dedisti he-
reditatē Timētib⁹ nomē tu

tum dñe. **R. fr.** Amis hono
 rati sunt amici tui deus. Am
 mis confortat⁹ est principat⁹
 eor⁹. **D.** Dimiserabo eos et su
 per arenā multiplicabūtur
 Amis. **R. r.** D⁹ q⁹ plechi su
 per mōtes pedes Annūciā
 tū pacē annūciantū bona.
R. 9. In omnē terrā exiuit so
 nus eor⁹ et i fines orbis ter
 re. **R. xi.** Annūciā. **R. xi.**
 Fuit sine querela an dñm
 et abinuicē nō sūt sepati. La
 licē dñi biberūt et amici dei
 facti sūt. **R.** Tradiderūt cor
 pora sua ppter deū ad sup
 plicia iō coronāt et accipiūt
 palmā Cali. **R. xii.** Vos estis
 sal terre vos estis lux mūdi.
 Non pōt ciuitas abscondi su
 pra mōtē posita. **R.** Videāt
 opa v⁹ a bona et glouificēt
 presv⁹ q⁹ est i celis. **Hō p⁹.**
C. Ad lau. ā. Hoc ē pceptū
 meū vt diligatis iuicē sicut
 dilexistis vos. **p. xxi.** Dñs reg⁹
 so. **xxij.** **C. p. h⁹.** **R.** et orō vt
 in p⁹is ves. **R. bre.** Consti
 tutes eos picipes Sup oēs
 terrā. **R.** Admores erūt no
 minis tui dñe Sup. **Ad bñ⁹**
ā. Dū steterit an reges et p
 fides nolite pmeditari qlit
 rñdeat dabit ei vobis illa
 hora qd loqm̄. **Ad. i. ā.** **Ma**
 toē charitatē nemo habet

aiaz suā ponat q⁹ p amicis
 is. **Ad. ii. ā.** Vos amici mei
 estis si feceritis q⁹ p⁹pio vo
 bis dicit dñs. **C. p. r. or. vt l**
pu. vel. v. In oēs. **Ad. vi. ā.**
Hō eivos estis q⁹ loqm̄ni s⁹
 spūs p⁹is v⁹ i q⁹ loq⁹tur in vo
 bis dicit dñs. **C. p. m. Act. v.**
P Er man⁹ ap⁹orum fie
 rant signa et pdigia
 multa in plebe. **R.** **C. Lōstiu**
es eos. C. De vno ap⁹o. Ex
A Diuuet eccliam tuaz
 de tibi supplicando
 brūs h. ap⁹s et pi⁹ inuētoz
 efficiat q⁹ tui nois extitit pdi
 cator. **Et fact⁹ d.** **C. De plus**
R. o. r. r. d. ap⁹is. De fo
P tege dñe pplm̄ tuū et
 ap⁹oz tuoz h. et h. p⁹oci
 nio p⁹idētē p⁹etua defesioē
 p⁹serua. **Et fact⁹ d.** **Ad. i. ā.**
 In patientia v⁹ a possidebi
 tis aiaz v⁹ras. **C. p. m. Act. v.**
I Bāt apl⁹ i gaudētes a
 p⁹spectu cōsili⁹ qm̄ di
 gni habitū sūt p⁹noie iesu et tu
 meliā pati. **R.** **De disti**
ditatē. C. De vno ap⁹o. Ex
E Audi domie popu
 lum tuū cum sceti h.
 apl⁹ tui p⁹ocimo supplican
 te vt tuo semp auxilio secu
 ra tibi possit deuotioē fure
 et fami⁹ per d. **C. De plus**
ribus apostolis. De vno.
A. ij.

Audi nos dens salu-
taris noster: et aploz
tuoz **A.** et **A.** tuere pfidys
quoz donasti fideles ee do-
ctrinis. Et fa: p **B.** **In scdis**
vel. It pos. a. Tollite iugū
meū sup vos qz mittis sumz
humilis corde. **an.** Jugu ei
meū suaue ē z on: meū leue
dicit dñs. **a.** Manete i dile-
ctōe mea sicut dilexi vos di-
cit dñs. **a.** Vos estis lux hu-
ius mūdi: q in pa tiētia possi-
debitis aias vras. **Lps. R.**
hy. B. z oro vt in laudibus
Ad mag. an. Et i eritis cū
vos oderint homines et cū
separauerint vos: et expro-
brauerint z eiecerint nomē
vestrum tanq̄ malum pro-
pter filium hominis: gaude-
te z exultate: ecce enī mer-
ces vestra multa est in celo.

De euangelistis. Ad ve-
speras. Lpm. i. Ad cor. xij.

Posuit deus in ecclesia
primū aplos / secūdo
prophetas / tertio doctores:
deinde strutes exiū gr̄as cu-
rationū / opitulationes / gu-
bernationes / genera lingua-
rū / interpretatiōes sermonū.

Orō. de quolibet propua.

Ad. vi. ca. Ad ephe. iiii.

Quasi dedit in eccle-
sia quosdā quidē apo-

stolos / quosdā autē pbhetas
alios vero euangelistas / al-
ios at pastores et doctores:
ad consummationē scōru:
in opus ministerij: i edifica-
tionē corporis xpi. **Oratio.**

Beatī **A.** euāgeliste q̄s
dñe supplicatiōe pla-
catūs: z veniā nobis tribue
et remedia sempiterna ꝓce-
de. Et famulos: ꝓer dñm.

Ad nonā. cap. et sic. lxxv.

Hec dicit dñs: annūcia-
būt gloriā meā gēti-
bus: z adducēt oēs fratres
vestros de cūctis gentibus
donum domino. **Oratio.**

Sit q̄s dñe beatus **A.**
euāgelista nre fragi-
littatis adiutor: z pro nobis
tibi supplicans copiosus au-
diatur. Et famy: ꝓer dñm.

Reliqua oia vras de aplis.
Item de apostolis. Les-
ctio. i. Et homelia beati an-
gustini epi: sup euangelio.

Hoc est preceptum meum.
Merito q̄rit quō acci-
piendū sit qd dñs ait
vos at dixi amicos: qz oia q̄
audiui a p̄e meo nota feci
vobis. Quis enī audeat af-
firmare vel credere: vllū ho-
minē scire oia quecūqz a pa-
tre audiuit vni genitus fili:
qñ nec hoc quidē quis q̄ ca-

pit quō audiāt a p̄villū-
bū; cū ip̄e sit p̄ris vnicū ver-
bū; **¶** Quid qđ aliquanto
post in hoc ip̄o tñ fmōe quē
post cenā an̄ passidēz ad dis-
cipulos habuit; multa inq̄t
habeo vobis dicere; sed nō
potestis portare mō; Quo-
iḡt pacto itellecturi sum?
oia eū nota fecisse discipulis
quecunq; audiui a p̄re euz
propterea quedā multa nō
dicat; q̄ fecit eos modo por-
tare non posse. **LECTIO I. c. d.**

Sed n̄m̄iz qđ factur?
est fecisse se dicit; q̄a
ea q̄ futura sūt fecit. Sicut
enī dicit per p̄phetā fode-
runt manus meas ⁊ pedes
meos; nec ait fossuri sūt ve-
lut preterita dicēs ⁊ ea tñ
futura predicens; ita ⁊ hoc
loco ait om̄ia se nota fecisse
discipulis q̄ se nouit nota eē
factur; i illa plenitudine sci-
entie de qua dicit ap̄lus cū
aūt venerit qđ p̄fectum est;
qđ ex parte est euacuabit.

¶ Ibi quippe dicit nūc scio
ex parte; tūc autē cognoscā
sicut et cognitus suz. Et vi-
dem; nūc p̄ speculū ⁊ i enig-
mate; tunc autē facie ad faci-
em. Nā et ipse ap̄lus saluos
nos dicit esse factos p̄ laua-
chr̄ū regn̄ationis; q̄ tñ alio

loco spe inquit salui facti su-
mus. Spes autē q̄ videtur
non est spes. **¶** Qđ autē videt
q̄s / qđ sperat? Si at̄ qđ nō
videm; speram; per patien-
tiam expectam? **LECTIO. iij.**

¶ Ad e etiā ei⁹ coap̄lus
petr⁹ in quē mō inq̄t
non vidētes creditis; quem
cū videritis exultabitis gau-
dio inenarrabili ⁊ honorato
percipiētes mercedē fidei
v̄re salutē aiaz vestraz. Si
ergo nūc est t̄ps fidei salutē
aūt aiaz merces ē fidei q̄s
dubitet in fide q̄ p̄ dilectio-
nē opatur pagēdū diē; atq; in
fine diē recipiendaz esse
mercedē non solū redēptio-
nē corp̄is nostri de qua dicit
apostol⁹ paulus; verū etiā
salutē aiarū n̄ aruz de q̄ vi-
cit ap̄l̄s petr⁹; **¶** Triusq; ei⁹
rei felicitas isto t̄pe atq; in
ista mortalitate in spe pot⁹
habet; q̄ i re tenet. **LECTIO. iij.**

¶ Ex hoc intest q̄ ex-
terior; n̄ hō id est cor-
pus adhuc corrupit; inte-
rior autē id est anīa tam reno-
uatur de diē in diē. **¶** Ita-
q; sicut immortalitatez car-
nis ⁊ salutem animarum fu-
turam expectamus q̄uis iā
pignore accepto salui facti
esse dicamur; ita omni iūno-

A. iij.

Commune

rticiā quecunq; vntigenit' au
diuit a p're futurā spare de
bem': Quis hoc se iā fecisse
dixerit xps. Nō vos me ele
gistis inq'r: s; ego elegi vos
Hec est illa ineffabilis grā
Quid enī eram? qñ xpm nō
dñi elegeram? r ideo nō dñi
gebamus? Nā qui eū nō ele
git? quomō diligit? **N**un
quid iā in nobis erat quod ī
psalmo canitur? elegi abie
ctus eē in domo dei mei ma
gis q̄ habitare in taberna
culis peccatorū: Non vtiq;
Quid ergo eramus? nisi ini
qui r perditī: Neq; enī iam
credideramus in eū: vt eli
geret nos. Nam si iā credēs
tes elegit? electos elegit.
Lū ergo diceret nō vos me
elegistis? nisi quia eius miā
preuenit nos? **Lectio. v.**

Hec certevacatvana il
lor' ratiocinatio: quo
preiciētiā dei defendūt cō
tra gratiā dei: Et ideo dicūt
nos electos ante mūdi con
stitutionē: q̄a presciuit nos
deus futuros bonos: nō se
ipsū nos facturū bonos Nō
hoc dicit qui dicit: non vos
me elegistis. Quomā si pro
pterea nos elegisset q; futu
ros bonos esse presciuerat
simul etiā p̄scisset q; eū nos

fuissem? prius electuri: non
enī aliter esse possemus bo
ni/ nisi forte dicēdus est bo
nus q̄ nō elegit bonū. Quid
ergo elegit i nō bonus? Nō
enī electi sūt q; boni sp̄erit:
qui boni nō essent nisi electi
essent. Alioquin grā iam nō
est gratia si precessisse con
tendam? merita. **Lectio. vi.**

Hec q̄ppe electio grē
est: de qua dicit apo
stolus. Sic ergo r in hoc tē
pore reliquie per electionē
grē saluē facte sunt. Unde
subiungit. Si enī gratiā iā
nō ex operibus. Alioquin?
gratiā iā non est gratia. Au
di īgrate/ ingrate audi. Nō
vos me elegistis? s; ego ele
givos. Nō est vt dicas? ideo
electus suz: q; iā credebam
Si enī credebas in eū: iam
elegeras eū. Sed audi. Nō
vos me elegistis? Nō est vt di
cas anteq; credere iā bona
operebar: ideo electus suz
Quid est enī boni opis an
te fidē: cū dicat apostolus/
omne qd non est ex fide pec
catum est? **Lectio. vii.**

Quid ergo dicturi su
mus audiēdo nō vos
me elegistis? nisi quia mali
eram? et electi sumus vt bo
ni per grāz nos eligētis esse

me: Non est g
colit merita.
na. Neic igitur
sca efficit meri
charissimi que a
elegit bonos?
faciat bonos?
gras: et polu
et fructu atera
vellet maneat.
fructus de quo
sine me nihil po
re? legat ergo
eam? Per fructū
nullū itaq; fr
diget et habet
Uctū affe
aerant? r
im? in qua
mus. Porou
mia est puen
ctus inquit
vt quodcunq;
trē in nomie
deaneat ergo
enī fruct? nos
ctio nūc est in
dū in saturita
fidario quodc
in noiermigen
bis pat. Qu
re saluādis no
be? nō est in
trem nole fa
hoc petimus

mus: Non est gratia: si pre-
cesserit merita. Est autē gra-
tia. Hic igitur non inuenit:
sed effecit merita. Et videte
charissimi quē admodū non
elegit bonos: sed quos elegit
faciat bonos. Ego inquit ele-
gi vos: et posui vos vt eatis
et fructū afferatis: et vester
vesper maneat. Nōne iste est
fructus de quo iam dixerat
sine me nihil potestis face-
re: Elegit ergo et posuit vt
eam: et fructū afferamus.
Nullū itaq; fructū vñ nos
eligeret habebam? *lc. viij.*

Actū afferatis. Im vt
afferam: et ipse est via qua
im? in qua nos posuit vt ea-
mus. Proinde in omnibus
mīa ei? puenit nos. Et fru-
ctus inquit vester maneat:
vt quodcumq; petieritis pa-
trē in nomīe meo det vobis.
Nōneat ergo dilectio: ipse
enī fruct? nosser. Que dile-
ctio nūc est in desiderio: nō
dū in saturitate. Et ipso de-
siderio quodcumq; petierim?
in noīe vni geniti filij: dat no-
bis pat. Quod autē accipe-
re saluādis non expedit no-
bis: nō existimemus nos pe-
tere in noīe saluatoris: sed
hoc petimus in nomīe sal-

uatoris qd̄ pertinet ad ra-
tionē salutis. **C**itē de apo-
stolo. **Lectio prima. Ser-
mo beati augustini ep̄i: de
verbis domini quibus ait.**
Venite ad me omnes qui la-
boratis et onerati estis.

Mostrū quibus daz videt
charissimi cum audi-
unt dominū dicentē venite
ad me omnes qui laboratis
et onerati estis et ego refici-
am vos: tollite iugū meū su-
pervos et discite a me quia mi-
tis sum et hūilis corde: et in-
uenietis requiē anīabus ve-
stris. iugū ei meū suauē est
et onus meū leuē: et cōside-
rant eos qui iugū ip̄m in tre-
pida ceruice subierūt: et illā
sarcinā mansuetissimis hu-
meris acceperūt: tantis agi-
tari et exerceri difficultati-
bus huius seculi: vt nō a la-
boribus ad quietem / sed a
quiete ad labores vocati vi-
deant: cū et apostolus dicat
oēs q̄ volūt i xpo pie viuere
psecutionē patient. *2. ctō. ij.*

Agt ergo aliq̄s. Quō iu-
gū leuē est? sarcina le-
uis: quā qdē illud iugū sar-
cinaz ferre nihil aliud est q̄
pie viuere in xpo: Et quō di-
cit venite ad me oēs q̄ labo-
ratis et onerati estis: et ego vos

A. iij.

reficiat: ac nō ponit dicit veni
te qui vacatis vt laboretis?
Nā et vacātes iuenit quos
pduxit i vineā vt ferrēt estū
diei: et sub illo iugo leui et
sarcina leui audim⁹ apl⁹ di
cere. In oib⁹ p⁹medētes nol
metipos tāq̄ dei mīstros in
mīta patiētia? i tribulatiōi
b⁹ i necessitatib⁹: i āgustis i
plagis rē. Et alio loco i
eadē epla. A iudeis qui qui
es quadragenas vna min⁹
accepti? ter virgis cel⁹ sum:
semel lapidatus sū: ter nau
fragiū feci: nocte et die in p
fūdo maris fui: cetera pe
ricula que numerari quidē
possūt: sed tolerari nisi piri
tu sācto iuuāte non possunt

Omnia ergo illa *Luc.*
que apostol⁹ comme
morauit asperat graua fre
quētius et abūdātius susti
nebat: sed profecto aderat
ei spūs sanctus q̄ in extērio
ris homīs corruptione inte
riorē renouaret de die i diē
et gustata requie spiritali
i affluētia delinax: dei i spe
future beatitudinis oia pre
sentia deliniret aspa: et oia
graua releuaret. **E**cce
q̄ suaue iugū xpī portabat
et q̄ leuem sarcinā: vt omnia
illa q̄ super⁹ enumerata du

ra et imania hoīs auditis
horrescit: leuē tribulationē
diceret: inuēs interioribus
et fidelibus oculis quāto p
cio tēporaliū emēda sit fu
turavita: non pati efnos la
bores ipiorū: r sine vlla sol
licitudine perfrui eterna fe
licitate iustorum. *Rec. iiii.*

Secari et viri se hoīs
patiūtur: vt dolores
nō efn/ sed aliquātulo diu
turnior: vlcis acriorū do
lorū p̄cio redimant. Pro lā
guida et incerta vacatione
breuissime atq̄ vltimē vite i
manissimis bellis miles at
terit: pluribus fortasse an
nis in laboribus inquiet⁹
in ocio quietur⁹. **Q**uāb⁹
tempestatib⁹ r procellis. q̄
horribili et tremēde seucie
celi et maris iponūt se mer
catores vt diuitias ventu
ras acquirāt: maiorū b⁹ q̄
bus acq̄site sūt periculis et
tēpestatib⁹ plenas. *Rec. v.*

Quos estus que frigo
ra: q̄ pericula ab aq̄s
a fossis a p̄cipitijs a flumini
bus a feris perferit venato
res: quē labore esuriendi et
sitiendi quantas vllissimi et
sordidissimi cibi et pot⁹ an
gustias: vt bestia capiant: r
interdū nec ipius bestie car

nes p̄o qua
tur epulā
remānēt: r
vltis cap
venante an
q̄ comedēt
crus est.

Quānta
pe qu
gari remā
subditur: qu
luy q̄luy
lesne exco
vōcendā sa
pter ope s
na: vt num
et dū erras
dicāt. Sed
qu hec nō s
ua patum
eadē q̄der
parviden
imania p̄
pe nulla e

Quānta
mōnem ch
ad miserā
pūdas fec
lerat q̄lib
poralis: vt
nerna req̄
merito ille
negit letit
colligne p
pūs ad su

nes pp̄t quas hec tāta sus-
tinet epulis necessarie eis
remanēt: q̄q̄ et si aper cer-
uissq; capit magis suaue sit
venantis anio q; captus ē:
q̄ comedētis palato q; co-
ctus est.

Lectio. vi.

Quantis cruciatib⁹ p:
pe quotidianarū pla-
garū tenera pueroꝝ etas
subditur/ quātis etiā in sco-
lis vigiliay ⁊ abstinentie mo-
lestis exercent: nō propter
discendā sapientiā/ sed pro-
pter opes honoresq; vanta-
tis: vt numeros et litteras
et disertas fallacias eloqui
discāt. Sed in his omnibus
qui hec nō amant/ eadē gra-
uia patiunt qui vero amāt:
eadē q̄dem/ sed non grauiā
pativident. **Di**a enī seua et
imania/ prorsus facilia et p-
pe nulla efficit amor. **Ec. vii.**

Quanto ergo certius ⁊
facilius ad verā beati-
tudinem charitas facit: qd̄
ad miserā quātū potuit cu-
piditas fecit. **Quā** facile to-
lerat q̄libet aduersitas tem-
poralis: vt etna pena vitet:
eterna requies cōparet. **Nō**
merito ille vas electōis cū
ingēti letitia dixit. **Nō** sunt
condigne passionēs hui⁹ tē-
poris: ad supuenturā glori-

am q̄ reuelabitur in nobis.
Ecce vnde illud iugū suaue
est et farcina leuis. **Et** si an-
gusta est via paucis eligēti-
bus: facilis tñ oibus dilige-
tibus. **Dicit** psalmista. **Pro**
pter vba labiorum tuorum
ego custodiui vias duras.

Sed que dure sunt laboran-
tibus: eedez ipsi sunt nutescūt
amantibus. **Lectio. viii.**

Propter qd̄ ita diuie
pietatis dispensatio-
ne factū est: vt interiori hoi
qui renouat de die in diem:
nō adhuc sub lege posito s;
iā sub gratia: exonerato sar-
cinis inuicibilū obstruatio-
nū/ qd̄ erat reuera graue tu-
gū: sed dure ceruici cōuent-
enter ipositū/ facilitate sim-
plicis fidei ⁊ bone spei ac sã-
cte charitatis: quicqd̄ mole-
stiarū exteriori hoi forinse-
cus intulisset ille princeps
qui missus est foras: interio-
ri gaudio leue fieret. **Nihil**
enī tā facile est bone volun-
tati q̄ ipsa sibi: ⁊ hec sufficit
deo. **Quātū** libet ergo seui-
at iste mund⁹: verissime an-
geli nato ī carne dño clama-
uerūt/ gloria ī excelsis deo
et in terra pax hominib⁹ bo-
ne voluntatis: quia q̄natus
erat suaue iugū ei⁹ est et sar-

cina leuis. Et sic dicit apo-
stolus: fidelis deus qui nos
nō sinit tēptari supra id qđ
possumus ferre: s; facit cuz
tēptatione etiā exitū vt pos-
simus sustinere: ipō adiuuā
te qui viuit et regnat per
omnia secula seculorum.

In. vi. noc. de apłs. sc. lx.
Lectio facti euangelij? fm
Mattheum. Capitulo. xix.

In illo tpe? Dixit sy-
mō petr⁹ ad iesū. Ec-
ce nos reliqm⁹ oīa: r secuti
sum⁹ te. Quid ergo erit no-
bis: Et res. **Ex cōmentario**
bri hilary epī: de ead lecti.

Multa sunt q̄ nō sinit nos
simplici intellectu euāgelica
dicta suscipe. Interpositis
em̄ nōnull reb⁹ q̄ ex natura
humani sensus sibi cōtrarie
sunt: rōnē q̄rere celestj intel-
ligentie admonemur. Apłi
dicunt r seq se xpm⁹ r se oīa
reliquisse. Quid igit fiunt et
tristes et metuūt? dicentes
saluum esse neminez posse?
Nāq; et ab alijs fieri pote-
rat: si qđ fecissent r ipi. De-
inde quod cū fecissēt: quare
mer⁹ velyñ suscept⁹ ē: Ad-
dit etiā i resposiōe dñi hec
apud hoies esse ipossibilia:

Quod apđ hoies im-

possibilia erāt: q̄ r apłi fecit
se se gliant r fecisse eos dñs
agnoscit et deiceps plures
vsq; ad martyrij beatitudi-
nē essent oīa relicturi: Aut
nūqd ē deo quo egere possit
relictuz aliqd: q; et iactura
rerū q̄s habeat sit sequēdū:
vt soli ipsi hoc facere possi-
bile sit: Dis itaq; hic smo-
spiritalis est. Apłi enī spirt-
talit audietes neminē ex le-
ge posse saluari: cū ipi etiā
nō itellexissēt: nā vehemēs
eos amor legis fauorq; de-
tinuit: hinc igit nōdū peni-
tate euāgelici mysterij veri-
tate compta metuūt nemē:
nē saluū eē posse sine lege:
q; oēs salutē etiā nūc i lege
pstituit. S; dñs breui ab-
solutaq; rōne eorūde rigno-
ratiā et metuū soluit: dicens
hoc quidez impossibile esse
apud homines: possibile au-
tē esse apud deū. **Lectio. xi**

Quid em̄ iudeo tā sine
effectu videt q̄ vt ab
homine magis salutē expe-
ctet q̄ ex lege: q̄ vt i crucis
scandalo legislatio et testa-
mentū et adoptio et heredi-
tas negligatur: Quid autē
virtuti dei tā possibile ē q̄
vt p fidē saluet: vt p aquaz
regencret: vt p cruce m̄

cat vt p
pau: vt p
ex moim
b; au
dum: se
pobitum
obediem
nerat: oē
nouis qst
dicit: hō
in regene
pouo dē
S
ne
pñim; in
in adopn
refurrec
Ibec enī il
quam apo
quam lex
tuit: q; eo
rphono a
cum tribu
decim pe
copulatu
tem pñ se
cōselimi c
licetur: h
cuis est q
cum celest
Ibec cenel
quem p f
cū equit
no: i in sar
dōmatus
ei inde euāg

cat: vt p euangelium ado-
pret: vt per resurrectionem
ex mortuis uiuificet: Qui-
b⁹ auditis apostoli cito cre-
dunt: se seq⁹ omnia reliquisse
profitentur. S³ hanc eoruz
obedientiam cito dñs mu-
nerat: oēz difficultatē supe-
rioris q̄stionis absoluēs cū
dicit. Vos q̄ secuti estis me
in regeneratiōe: iudicabit⁹
duodeci trib⁹ isrl. **Act. xij.**

Sicuti in regeneratio
ne sūt: i lauacro ba-
ptismi: in fidei sc̄ificatione:
in adoptione hereditatis: i
resurrectione ex mortuis.
Hæc enī illa regeneratio est
quam apostoli sunt secuti:
quam lex indulgere non po-
tuit: q̄ eos super duodecim
thronos i iudicādis duode-
cim tribubus israhel: in duo-
decim patriarcharū gloriā
copulauit. **Leter⁹** quoq⁹ cō-
temptu seculi se sequentib⁹
cētesimi copiam fruct⁹ pol-
licetur. Hic centesimus fru-
ctus est: q̄ in centesima oue
cum celesti letitia expletur
Hic centesimus fructus ē:
quem pfecte terre vbertas
consequitur: qui ecclesie ho-
nor tā in sare cognomēto est
destinatus: ⁊ iactura legis
et fide euāgelica promeren

dus est: atq⁹ ita ex nouissi-
mus primos efficiendos / q⁹
nouissimi efficiāt e primis.

Secūdu mattheū. Lp. xij.

In illo tempe dixit sy-
mon petri⁹ ad iesum.
Ecce nos reliquimus oia: ⁊
secuti sumus te. Quid ergo
erit nobis: Iesus autez di-
xit eis. Amen dico vobis: q⁹
vos qui secuti estis me i re-
generatione cū sedent filii
hoīs in sede maiestatis sue
sedebitis et vos super sedes
duodeci: iudicātes duodeci
tribus israhel. Et ois qui re-
liq̄rit domū vel fratres aut
sorores: aut patrē aut mīez
aut vxorem aut filios aut a-
gros propter nomē meū: cē-
tuplū accipiet: et vitā eter-
nā possidebit. **De marty-
ribus ad rei. Lp. ad heb. xj.**

Sanci p fide vices
runt regna: opati
sunt iustitiā: ade-
pti sunt re promi-
siones i christo iesu dño no-
stro. **R.** Ipsi sunt sancti. **vt i
fra. xij. h⁹** Sanctorum me-
ritis **folo. lxx. v.** Sicut de⁹
i sancti suis mirabil i ma-
iestate sua: **Ad m̄gr. ā** Ab-
sterget de⁹ oēz lachrymam
ab oculis sc̄torū ⁊ tā nō erit
āplius neq⁹ luctus neq⁹ cla-

L'omine

mor sed nec ullus dolor: qm̄
piora transierunt. **Mattho.**
Dus q̄ nos cōcedis
sctōū martyꝝ tuoz
A. z A. natalitia colere: da
nob̄ in eterna letitia de eo-
rū societate gaudere. Et fa-
mulos: per dñs. **C. Inuita.**
Regē martyꝝ dñm. Venite
te adorem. **ps. Venite exul.**
hy. Et̄na xpi miera. r. lxxv.
In. i. noc. an. Secus decur-
sus aquarū plātauit vineā
iustoz: s; i lege dñi fuit vo-
lūtas eoz. **ps. Bt̄is vir. fo.**
r. ā. Predicates p̄ceptū dñi
q̄stuti sunt i mōte sctō ei.
ps. ii. Quare fremuerit. fo. i.
an. Filij hoīz sc̄atote q̄ dñs
sctōs suos mirificauit. **ps. iiii.**
Cū iuocarē. **fo. i. an.** Scuto
bone volūtat̄ tue coronasti
eos dñe. **ps. v. Verba mea.**
fo. i. ā. Invenuerā fra gl̄ia
z honore coronasti eos. **ps.**
viii. Dñe dñs nr̄. **f. ii. ā.** Ha-
bitabūt in tabernaculo tuo
req̄scēt i mōte sctō tuo. **ps.**
xiii. Dñe q̄s. **fo. iiii. x.** Leta-
mini dño z exultate iusti.
Et gl̄iami oēs recti corde.
ps. i. Abstergit de oēm la-
chrymā ab oculis sc̄oz: n̄ iā
nō erit apl̄i neq; luc̄ neq;
clamor: sed nec ullus dolor.
Qm̄ p̄ora trāsiet. **x.** Hō esu-
riēt neq; sitiēt apl̄i: et nō ca-
det sup̄ illos sol neq; ullus
est. **Qm̄. ps. ii.** Viri scti glo-
riosū sāguinē fuderūt p̄ dño:
amauerūt x̄p̄s i vita sua: imi-
tati sūt eū in morte sua. Et
ideo coronas triumphales
meruerūt. **x.** An̄ sp̄s z vna
fides erāt i eis. Et ideo. **ps.**
ii. Tradiderūt corpa sua p̄
pter deū ad supplicia. Et
meruerunt habere coronas
p̄petuas. **x.** Immania enī p̄
x̄p̄o i suis corpib; p̄tulerunt
tomēta. Et me. **ps. iiii.** Ex-
ultabūt scti i gl̄ia: letabunt
In cubilib; suis. **x.** Et pulc̄
z exultēt i aspectu dei z de-
lectēt i letitia. In cu. **C. In**
ii. noc. an. Sctis q̄ i fra sunt
ei: mirificauit oēs volunta-
tes meas in illos. **ps. xv.** Lō-
serua me. **f. iiii. ā.** Hec ē ḡna
tio q̄rētū dñz: q̄rētū faciez
dei iacob. **ps. xxiii.** Dñi ē ter.
fo. vii. ā. Letami i dño z ex-
ultate iusti z gl̄iami oēs re-
cti corde. **ps. xxxi.** Et i quoz.
fo. r. an. Clamauerūt iusti et
dñs exaudiuit eos. **ps. xxxii.**
B̄ndicā. **fo. xi. ā.** Bt̄i q̄s ele-
gisti dñe h̄itabūt i atrijs tu-
is. **ps. lxxiii.** Te decet. **fo. rxi.**
ā. Gl̄idica dñe sāguinē sctō-
rū tuoz q̄ effus̄ ē. **ps. lxxviii.**
De; venērūt gētes. **fo. xxxvii.**

¶ Iusti perpetuum vivēt. Et apud dñz ē merces eorū.
¶ *Be. v.* Scti tui dñe mirabile psecuti sūt iter fūietes p cepit tuis. Ut iuenerēt illesi i aq̄validis tra appuit ardar: i mari rubio via sine impedimēto. **¶** *Victricē* manū tuā laudauē p̄t z decāta uēst dñe nomē sanctū tuū. Ut inuenerēt illesi. *Be. vi.* Verba carnificum non timuerūt scti deimoiētēs p xpi noie. Ut heredes fierēt i domo dñi. **¶** Tradiderūt corpa sua p̄t deuz ad supplicia. Ut heredes. *Be. vii.* Hec est v̄a fraternitas q̄ nunq̄ potuit violari certamie: q̄ effuso sanguine secuti sunt dñz. Cōtēnētes aulā regiā peruenerūt ad regna celestia. **¶** Ecce q̄ bonū et q̄ iocundū habitare fratres in vniū. Contēnentes. *Be. viii.* Reddidit deus mercedē laborū sctōz suorū. Et deduxit illos i via mirabili. **¶** *Via iustoz* recta facta ē z iter sctōz preparatū ē. Et deduxit il. *In. iij.*
noc. 3. Isti sunt scti q̄ p dei amore minas hoim p̄t pserunt: scti martyres i regno celoz erulāt cū āgelis: o q̄ p̄ciosa ē mors sctōz q̄ assidue assistūt añ dñz: z ab iui

cem nō sunt separati. *Cā. d.*
 Vos scti. *fo. iij.* **¶** Exultent iusti i cōspectū dei: Et delectent i letitia. *Be. ix.* **¶** Prop̄ testamentū dñi z leges paternas p̄stiterūt sancti dei i amore fraternitatis. Quia vn̄ fuit semper spūs i eis et vna fides. **¶** *Memoria eorū* nō derelinquet z nomē eorū in eternū manet. *Be. vñs.*
Be. x. Iusti in p̄petuum uiuēt z apud dominū est merces eorū: et cogitatio illoz apud altissimū. Ideoq̄ accipient regnum decous de manu dñi. **¶** Deus enī tentauit illos z inuenit eos dignos se. Ideoq̄. *Be. xi.* Corpora sanctorū in pace sepulta sunt et nomina eorū uiuēt in ḡniatione et ḡniationes. **¶** Sapiētia eorum narrat populi z laudē eorū pronūciat ecclesia. In generatio. *Be. xij.* Isti sunt sancti q̄ pro testamento dei sua corpora tradiderūt. Et in sanguine agni lauerunt stolas suas. **¶** Istozum est enim regnuz celoz qui contemplerūt vitam mundi z peruenerūt ad premia regni. Et in sanguine. *Ad laudes 3.* Sancti martyres quāta passi sūt tormentauit securi perueni

rēt ad palmā martyrii. **Ps.**
rcii. Dñs reg. **fo. rrrj. Ep.**
8. r oratio in primis vespe.
B. breue. Sancti tui domie
 Benedicent te. **B.** Gloriam
 regni tui dicēt ⁊ potentiaz
 tuā loquent. **Bñdi. Hymn.**
Rex gliose. lrv. Ad bñ. a.
 Tradiderūt corpora sua p-
 pter deū ad supplicia ⁊ me-
 ruerūt habere coronas ppe-
 tuas. **Ad. i. a.** Cū palma
 ad regna peruenerūt sancti:
 coronā decoris meruerunt
 de manu dei. **Ad. iij. an.**
 Corpora scōrū in pace sepul-
 ta sunt: ⁊ uiuēt nomia eorū
 in eternū. **Ep. r ofort in pri-
 mis ves. 8.** Retamini in dño
Ad. vi. a. Istoz est em̄ re-
 gnū celozū q̄ tēpserūt vitā
 mūdi ⁊ puenerunt ad p̄mia
 regni ⁊ lauerūt stolas suas i
 sanguie agni. **Ep. Sap. iij.**
Istoz aie i manu dei
 sunt et nō tāget illos
 tormentuz mortis: uisi sunt
 oculis insipientiū mori: illi
 aut̄ sunt i pace. **B.** Iusti i p-
Pesta q̄s ops **3fo.**
 de? vt qui gloriosos
 martyres fortes in sua p̄fes-
 sioe cognouim⁹: pios apud
 te in nra intercessioe sentia-
 mus. **Et fa? p do. Ad. iij.**
3. Fulgebūt iusti sicut sol i

regno p̄ris eoz. **Ep. Sap. 8.**
Iusti i p̄petuū uiuēt: ⁊ apd
 dñm est merces eozuz: ⁊ co-
 gitatio illoz apd altissimū.
8. Exultent iusti. **Oratio.**
Adeso dñe martyruz
 deprecationi scōrū: ⁊ et
 quos pati pro tuo noie tri-
 buisti: fac tuis fidelibus suf-
 fragari. **Et famu? per dñz.**
In scōis ves. sup pos. an.
Iustoz aie i manu dei sūt
 et nō tāget illos tormentum
 malicie. **an.** Si corā homib⁹
 tormenta passi sunt: spes ele-
 ctōz est immortalis i etnū. **a.**
 Scōrū uelut aquile iuuet⁹
 renouabit/ florebūt vt lilii
 i p̄spectu dñi. **a.** Tāq̄ aux i
 fornace pbauit electos do-
 min⁹: ⁊ q̄si olocasti hostias
 accepit eos. **Ep. B. hy. 8.**
r ofort i lau. Ad ma. t. an.
 Hec ē nra fraternitas q̄ nun-
 q̄ potuit violari certamē q̄
 effuso sāguie secuti sūt dñm
 p̄tēnētes aulā regiā p̄uene-
 rūt ad regna celestia. **De**
vno mar. Ad vel. Ep̄m. Ga:
Beatus vir q̄ (cobi. i.
 cū pbat⁹ fuerit accipiet co-
 ronā uite: quā repromisit de-
 us diligētib⁹ se. **D. g. B. 3i**
st⁹ germina. vt infra scōz. hy.
De? tuoz m̄litū. fo. lxx. 8.

Iust⁹ vt palma flozebit? Si
cedr⁹ libani multiplica
bit? **In. xij. lectioibus. Ad
magr. an.** Iste scitus p lege
dei sui certauit vsq; ad mor
tē: z a v̄bis impiorū non ti
muit: fūdat⁹ em erat supra
firmā petrā. **Oratio me. vni⁹
mar. a.** Vt iusvir q suffert tē
tationē: q; cuz pbat⁹ fuerit
accipiet coronā vite quā re
promisit de⁹ his q diligūt il
lū. **De vno mar. pōr. ofo.**

Deus q nos aīua bea
ti A. martyris tui at
q; pōtificis solēnitare letifi
cas: concede propitius: vt
cuius natalitia colim⁹: vir
tutē q; passiois imitemur.
Et fa⁹: per dñm. **De vno
martyre non pōtifice. Or.**

Besta q; ops de⁹
vt qui bti A. mar
tyris tui natalitia
colim⁹: intercessio
nus eius i tui nominis amo
re roboremur Et fa⁹: per do
minū. **Inuitato.** Regem
martyrum dñz. Venite ado
remus. **p. Venite. hy⁹.** Mar
tyr dei. **fo. lrv. In. i. noc. a.**
In lege dñi fuit voluntas
eius die ac nocte. **ps. i.** Bea
tusvir. **fo. i. an.** p̄dicans
p̄ceptum dñi constitutus
est in monte sancto eius. **p.**

ii. Quare. fo. i. a. Filii hoim
scito te quia dñs sanctū suū
mirificauit. **ps. iij.** Cum in
uoca. **fo. i. an.** Scuto bone
volūtatis tue coronasti euz
dñe. **p. v.** Verba mea. **fo. i. a.**
In vniuersa fra glōria z ho
nore coronasti eum. **ps. viij.**
Dñe dñs noster. **fo. ij. a.** In
stus dñs z iustitias dilexit
eqtate vidit vultus ei⁹. **p. x.**
In dño p̄fido. **fo. iij. x.** Glia
et honore coronasti eū dñe:
Et cōstituisi eū super opa
manuū tuarū. **ps. p̄mū.** Iste
sanctus pro lege dei sui cer
tauit vsq; ad mortē et aver
bis impiorū nō timuit. Fun
datus enī erat supra firmaz
petrā. **ps.** Minimine regio
septus nullaten⁹ est ab ad
uersarijs superatus. Fūda
tus. **ps. ij.** Iust⁹ germinabit
sicut lilū. Et flozebit in eter
nū ante dñm. **ps.** Plantatus
in domo dñi in atrijs dom⁹
dei nostri. Et flozebit. **ps. iij.**
Desideriū aie eius tribuisti
ei dñe. Et volūtate labiorū
eius nō fraudasti eū. **ps.** Po
suisti in capite eius coronaz
de lapide p̄cioso. **ps. v.** **ps.**
Dñe p̄uenisti eū in bene
dictionib⁹ dulcedinis. Po
suisti in capite ei⁹ coronā de
lapide p̄cioso. **ps.** Altā pe

Comune

tist a terz tribuisti ei dñe i lō
 gitudine diez in sc̄m seculi
 posuisti. **In. ij. noct. an.**
 Habitabit in tabernaculo
 tuo req̄uescet in monte san
 cto tuo. **p. xliij.** Dñe quis f.
ūij. an. Posuisti dñe sup ca
 put eius coronaz de lapide
 preciofo. **ps. xx.** Dñe in stu
 te. **fo. vj. an.** Hic accipiet bñ
 dictionē a dñor: miaz a deo
 saluari suo: qz hec ē gñatio
 querentū dñz. **p. xxij.** Dñi
 est terra. **fo. vij. a.** Iste pau
 per clamavit z dñs exaudi
 vit eū. **ps. xxxij.** Bñdicam.
fo. xj. an. Bñs que elegisti
 dñe habitabit i atrijs tuis.
p. lxvij. Te decet. **fo. xxj. a.**
 Justus vt palma florebit: si
 cut cedrus libani multipli
 cabit. **p. xxi.** Bonum est. **fo.**
xxxij. * Posuisti dñe sup ca
 put eius: Coronā de lapide
 preciofo? **ps. v.** Iste cognov
 it iustitiam: z vidit mirabi
 lia magna: z exoravit altissi
 mum. Et inuentus est in nu
 mero sc̄rōrum. **ps.** Iste est q̄
 contempfit vitā mundi z p
 uenit ad celestia regna. Et
 inuētus. **ps. vj.** Stola iocun
 ditatis induit eum dñs. Et
 coronam pulchritudinis po
 suit sup caput ei? **ps.** Liba
 uit illū dñs pane vite et in

tellectus: z aqua sapientie
 salutaris potauit illum. Et
 coro. **ps. vij.** Corona aurea
 sup caput ei? ex̄ssa signo
 sc̄titar: glia honoris. Et op̄
 fortitudinis. **ps.** Nō recedet
 mēora ei? et nomē ei? req̄
 ret a gñatioe i gñatioe. Et
 opus. **ps. viij.** Posuisti dñe
 super caput eius coronā de
 lapide preciofo. Vitā petiit a
 te: et tribuisti ei in sc̄m sc̄li
ps. Desideriū aie eius tribui
 sti ei dñe: z volūtatē labiorū
 eius nō fraudasti euz. Vitā
 petiit. **In. iij. noct. a.** Just
 germinabit sicut lilū: z flo
 rebit in eternum ante dñm
Lanticū. Bñs vir. **fo. ix. ***
 Magna est gloria eius i sa
 lutari tuo: Gloria z magnū
 decorē ip̄des sup eū? **ps. lx.**
 Hic est vir q̄ nō est derelict
 a deo i die certaminis sui: z
 ipse cōculcauit caput serpē
 tis antiq̄. Adodo coronat
 est: qz fideliter vicit in māda
 tis dñi. **ps.** Quis est hic? lau
 dabimus eū: fecit ei mirabi
 lia in vita sua: Adodo. **ps. lx.**
 Hic est vere martyr: q̄ p̄ xp̄i
 noie sanguinem suum fudit
 Qui minus iudicum non ti
 muit nec terrene dignitatis
 gloriā quesitū: sed ad celestia
 regna puenit. **ps.** Justum de

dñi dñs p vi
 est dñe illi reg
 ps. Poluit
 si meo: cit
 firmen salu
 grandas gēte
 cos. Judica
 me expugna
 appropēde ar
 Ad ex. **ps. m.**
 conuisti eū d
 eū sup opa m
 glia subiecti
 et. **ps.** Est el
 icēria tua su
 d. fa. **ps.** Ad
 p̄st. Puerit
 boi: z ego eu
 ps. **ps.** Dñs
 ps. **ps.** z ov
 Etabit in
 bit i eo. **ps.**
 recti corde
 a. Qui vult
 abneget ser
 cruce suā: se
 in. Qui seq̄
 lat i benebe
 me dicit dñi
 Qui m̄x mi
 re: vbi ego
 hat me? erit.
 laci. **ps.** Glor
ps. vi. a.
 traauerit he
 pati me? q̄ est

duxit dñs p vias rectas: et
 offendit illi regnū dei. **Quil.**
Ps. xi. Posuit coronam capi
 ti meo: et circumdedit me ve
 stimento salutis. Ad expu
 gnandas gētes et oēs inimi
 cos. **Ps.** Judica dñe nocētes
 me expugna ipugnātes me
 apprehēde arma et scutum.
Ad ex. Ps. xii. Gliaz honore
 coronasti eū dñe: et psituisisti
 eū sup opa manū tuarum
 dia subiecisti sub pedibus
 ei. **Ps.** In elcuata ē magni
 ficētia tua sup celos deus.
Dia. **Ad lau. ā.** Qui me
 pfessus fuerit corā hoīb. p̄fite
 bor: et ego euz corā p̄re meo
Ps. xxi. Dñs reg. s. **xxii.** **Ep.**
hy. 2. et orat. i. i. vel. Ps. bre.
 Retabit iust. i dño. Et spa
 bit i eo. **Ps.** Et laudabūt oēs
 recti corde. Et spa. **Ad bñ.**
ā. Qui vult venire post me
 abneget semetip̄m et tollat
 crucē suā et seq̄t me. **Ad. i.**
ān. Qui seq̄tur me non abu
 lat i tenebris: s; hēbit lumē
 vite dicit dñs. **Ad. iii. ā.**
 Qui mihi misrat me sequa
 tur: et vbi ego sū illic et mini
 ster me. erit. **Ep. et orō. vt in**
laud. Ps. Gliaz honore co.
Ad. vi. ā. Si q̄s mihi mi
 nistraverit honorificabit eū
 pat me. q̄ est in celis dicit

domin. **Ep. ecclesia. riiii.**
Beatus vir qui in sap
 entia morabitur: et q̄
 in iustitia meditabitur: et in se
 su cogitabit circūspēctiōē
 dei. **Ps.** Posuisti. **De vno**
martyre et pōtifice. Oratio.
Dei q̄s om̄s deus: vt
 qui beati N. martyris
 tui atq; pōtificis solēnia col
 limus ei. apud te interces
 sionibus adiueamur. Et fa
 mulos. per do. **De vno**
martyre nō pōtifice. Orō.
Etet ecclia tua de
 beati N. martyris tui
 p̄fisa suffragiis: atq; ei. p̄re
 cibus gloriofis et deuota p̄
 maneat et segura consistat.
 Et famulos. per d. **Ad**
nonā ān. Volo pater vt vbi
 egofū: illic sit et minister me
 us. **Com. ecclesiastica. xxxi.**
Beatus vir q̄ inuentus
 est sine macula: et qui
 post aurū non abiit: nec spa
 uit in pecunie thesauris. **Ps.**
 Magna est glia. **De vno**
martyre et pontifice. Orō.
Deus qui nos bis N.
 martyris tui atq; pō
 tificis annua solēnitate leti
 ficas p̄cede ppitius: vt ei.
 natalicia colum. de eiusdē
 etiā p̄tectione gaudeam.
 Et famulos. per do. **De**
B. i.

ung martyre nō potī. *Orō.*

Beatī N. martyris tui
dñes suffragiis exora-
tūa nos v̄tute defēde. Et
famuꝝ per do. *¶ In. ii. ves.*
sup̄ pos̄ an. **I**ustum dedu-
xit dñs prius rectas / r̄ ostē-
dit illi regnū dei. *an.* Ama-
uit eū dñs oronauit eū: sola
glorie iduit eū. *an.* Corona-
uit eū dñs corona iustitie / r̄
dedit illi nomē sc̄m̄ glorie.
an. Magnificauit eū in cō-
spectu regū: et dedit illi co-
ronā glorie. *Cap. 3. hy. 3.*
r̄ ofo vt in laud. Ad mgr. a.

Hic est vere martyr: q̄ p̄ xp̄i
nosē sanguinē suuz fudit: q̄
minas iudicū nō timuit: nec
terrene dignitatis gloriā
q̄siuit: sed ad celestia regna
feliciter puenit. *¶ Item de
mar. vnoꝝ plib. l. j. Ex ho
mel. bti gregozij pa. ff. euā.*

Si quis vult post me venire

Dicat q̄ veritas dicat
q̄s vult post me veni-
re abneget semetip̄s: q̄ nisi
quis semetip̄so deficiat: ad
eū qui supra ip̄m est non ap-
propinquat: nec valet app̄-
hendere qd̄ supra ip̄m est: si
nescierit macrare quod est.

¶ Sic oleꝝ plāte trāsp̄onū-
tur vt p̄ficiant: atq̄ vt ita di-
gerim eradicant vt crescant

Sic rerum semina in terre
admiratione deficiūt: r̄ in re-
paratione sui generis vbe-
rius exurgunt. *¶* Si enī vidē-
tur p̄disse qd̄ erant: inde in-
cipiūt hoc apparere quod
non erant. Tu autē. *lect. ii.*

Sed iā q̄ se a vicis ab-
negat: ex q̄rede e vir-
tutes sunt i q̄b̄ crescat. Nā
cum dicitur est: qui vult post
me venire abneget semetip̄-
sum: p̄tin̄ addit / tollat cruce
sua quōtidie r̄ sequat me.

¶ Quob̄ et enī modis crux
tollit: cū aut p̄ abstinētia
afficit corpus: aut per com-
passioneꝝ p̄mi affligit ani-
m̄. p̄sem̄ qualiter vtroḡ
modo paul̄ cruce sua tulle-
rat q̄ dicebat: *Lasigo corp̄
meūz in seruitutem redigo:
ne forte alijs p̄dicās ip̄e re-
probus efficiat.* *lectio. iij.*

Ecce in afflictione cor-
poris audiuimus cru-
cem carnis: audiamus nūc
in compassiōe proximi cru-
cem mentis. *¶* Aut. *Quis infir-
matur: et ego non infirmos:
¶* Quis scandalizatur: et ego
non vroz: *¶* Perfect̄ quip̄-
pe predicator: vt exemplum
daret abstinētie cruce por-
tabat in corpore: r̄ quia in fe-
trahebat dāna infirmitatis

et hinc: cruc
morte. Sed
ibus quēdā
docendam
cum abstinē
quod abstinē
mā. Tu autē
Et hinc
nam c
etna glia ob
mitas in cor
vultu respicit
fara laudat
r̄ fozas fun
mānos ocul
pallōsem ex
q̄m: vt que
creditur: po
fauosib̄ ag
ne symon i
truentis
dominica
tar. Aliena
angaria po
per vanitat
quid gerit.
¶ Et q̄
giant
arrogātes
quidē carnē
cum abstin
requirunt: q̄
in angaria f
cum ad opus
tumate bon
re iusti sine f

aliene: crucem portabat in mente. Sed quia ipſis virtutibus quedā vicia iuxta ſūt dicendum nobis eſt quod viciū abſtinentiam carnis: quod obſideat compaſſionē mētis. Tu autē. *Lectio. iiii.*

Euicino nāq; abſtinentiam carnis nonnūq; vana gl̄ia obſidet? q; dū tenuitas in corpe/ dū pallor i vultu reſpicitur v̄tus patefacta laudat: r tanto ſe celebris foras fundit q̄to ad humeros oculos per oſtenſus pallorem exiit. **E**t plerūq; ſit: vt quod cauſa dei agi creditur/ pro ſolis humanis fauorib; agatur. Quod bene ſymon ille ſignificat qui inuentus in itinere: crucem dominicam in angaria portat. Aliena quippe onera in angaria portantur: quando per vanitates ſtudium aliud quid gerit. Tu autē. *Lectio. v.*

Qui ſ; p ſymonem deſignant niſi abſtinētes r arrogātes: q; p abſtinētiāz quē carnē afficiūt/ ſed fructum abſtinētie interi; non requirunt: Crucē ergo dñi in angaria ſymō portat: q̄a dum ad opus bonum exvoluntate bona non ducitur: rē iuſti ſine fructu peccator

operatur. Vñ et eidē ſymō crucē portat ſed nō mouit: quia abſtinentes et arrogātes per abſtinentiam quidē corpus afficiunt: ſed per deſiderium vane gl̄ie mūdō viuunt. Tu autē. *Lectio. vi.*

Compaſſionē v̄o antea mi plerūq; latent obſidet pietas falſa: vt hāc nō nunq; v̄ſq; ad cōdeſcendendum vicijs perahat: du; ad culpas quib; nō debeat cōpaſſionē exercere ſed zeluz. Cōpaſſio qui ppe homini et rectitudo vicijs debet: vt in vno eodēq; homine et diligamus bonū quod fact; eſt et perfequamur mala q̄ fecit: ne dum culpas incaute remittimus: non t̄a per charitatem compati/ ſed per negligentiam concidiſſe videamur. Tu autē. *Lectio. vii.*

Sequit; Qui autē voluerit aiāz ſuā ſaluā facere pdet eā: r q̄ perdidit aiāz ſuā ppter me ſaluā eā faciet. Sic dicit fidelis q̄ voluerit aiāz ſuā ſaluāz facere perdet eā/ r q̄ perdidit aiāz ſuā ppter me ſaluā eā faciet: ac ſi agricole dicat. Frumentū ſi ſeruas: pdis: ſi ſeminas renouas. Quis eni nesciat q; frumentū cū in ſe

Commune

mine mittit perit ab oculis
in terra deficit: Synde pu
tre scit in puluere: inde viti
descit in renouandose. *sc. viii.*

Quia vero sc̄a eccl̄ia
aliud t̄ps̄ habet p̄se
cutionis atq; aliud pacis re
demptor: noster ip̄a eius t̄e
pora distinguit in p̄ceptis:
nam p̄secutionis t̄pe ponen
da est aīa: pacis aut̄ t̄pe ea
que amplius dñari possunt
frangēda sunt desideria ter
rena. Unde et nunc dicitur
Quid enī p̄ficiat homo si lu
cret totū mūdū se aut̄ per
datz detrimentū sui faciat:
Cum p̄secutio ab aduersa
rūs deest: valde vigilāti⁹ cor
custodiēdum est. Nam pacis
t̄pe q; licz viuere/libet etiā
ambire. Que p̄fecto auaricia
bñ p̄pescit: si ip̄e status
ambientis sollicitē confide
ret. Nam cur inisset ad colli
genduz: qñ stare non potest
ip̄e q; colligit: Lursuz ergo
suū vnusquisq; cōsideret: et
cognoscat sibi posse suffice
re/parua q̄ habz. Sz fortal
se metuit: ne in hur⁹ vite iti
nere sumptus desit. Longa
nostra desideria: increpat
via breuis. Incassuz multa
portātur: cum iuxta est quo
pergitur. **Item de mar-**

**tyrib⁹. Lectio prima. Ete
mo bñi augustini episcopi.**

Psalms q; cantatur
dño videt sc̄tis mar
tyribus uenire: sed si mem
bra xpi sum⁹ sicut esse debe
m⁹: ad om̄es nos p̄tinere in
telligamus. Qui seminant
in lachrymis in gaudio me
tem⁹: cūtes ibātz flebant mit
tentes semina sua: veniētes
autem veniēt in exultatione
tollentes manipulos suos.

Quo euntes et vnde ve
nientes: Quid seminantes
i lachrymis: Quē sūt semi
na: Qui manipuli: Cūtes
in mortē veniētes a morte.
Euntes nascendo: veniētes
resurgendo. Seminantes
opera bona: metentes mer
cedem eternam. **Lectio. is.**

Semina ergo sūt nra
q̄cqd̄ boni fecerim⁹:
manipuli nri quod i fine re
cipiem⁹. Si ergo bona sunt
semina bona opa: quare cū
lachrymis: cū hylare dato
rē diligat de⁹. **Hic p̄muz**
videte charissim⁹/ quō ma
xime ad btōs martyres ver
ba ista p̄tineāt. Nulli enim
tantū ip̄enderunt q̄ illi qui
se ipsos impēderūt: sicut di
cit apostolus paul⁹. Et ipse
impendar pro animab⁹ ve-

stris. Tu autem. **LECTIO. iij.**

Impederunt enim sancti martyres seipso ostendendo christum et implendo in eius adiutorio quod dictum est. Ad me sum magna sedisti. scito quoniam talia oportet te preparare.

Que est mensa magna nisi si unde accipimus corpus christi et sanguinem? Quid est scito quoniam talia oportet te preparare nisi quod beatus iohannes exponit sicut christus pro nobis animam suam posuit sicut nos debemus animas pro fratribus ponere. **L. c. iiii.**

Ecce quantum impenderit. Sed nunquid perierunt? quoniam securitate a domino etiam de capillo acceperunt. Perit manus? ubi non perit pilus. Perit caput? ubi non perit capillus. Ubi non perit palpebra? perit oculus. Hac ergo magna securitate accepta impenderunt seipso.

In operibus ergo bonis seminemus dum tempus est: dicente apostolo. Qui parce seminat? pccet et metet. Infatigabiles inquit cum tempore habemus operemur bonum ad omnes: maxime autem ad domesticos fidei. Et iterum bonum inquit facientes non deficiamus: tempore enim suo metemus. Qui defecerit in semine non gaudebit in

messe. Tu autem. **LECTIO. v.**

Quare ergo in lachrymis: cum omnia bona opera nostra debeant habere hilaritatem? Et quidem de martyribus dici potest: quia cum lachrymis seminaverunt. Fortiter enim certaverunt: et in magnis tribulationibus fuerunt. Hazyt eorum lachrymas christus consolaretur: transfudit et transfiguravit eos in se: et dixit. Tristis est anima mea usque ad mortem. Tu autem. **LECTIO. vi.**

Videtur mihi quod caput nostrum infirmioribus membris suis passus est: ne de se forte membra infirma desperaret aut sicut est humana fragilitas morte propinquante turbarentur et dicerent non se ad deum pertinere: nam si puncretur uti quis gauderet. Ideo prius christus dixit: tristis est anima mea usque ad mortem: postquam fieri potest transbeat a me calix iste. Quis hoc dixit? Que potestas? Que infirmitas? Audite quod dicit. Potestate habeo ponendi animam meam: et potestate habeo iterum sumendi eam. Nemo tollit eam a me: sed ego pono eam: et iterum sumo eam. **L. c. vii.**

Nec patris tristis erat? quoniam faciebat quod non facta

B. ii.

Commune

ceret nisi voluiss. p̄tate ei
fecit non conditione: q̄ ipse
voluit non quia iudeus po-
tuit. Trāfigurauit ergo in
se infirma mēbra corpis sui
Et forte de illis dictū ē q̄ se
mināt i lachrymis i exulta-
tōe metēt̄ id est de infirmi-
orib⁹. Ad enī in lachrymis
seminabat ille ipsi⁹ xpi ma-
gn⁹ p̄eo q̄n dicebat. Ego ei-
am imolo: et temp⁹ mee re-
solutōis instat: bonū certa-
mē certauit cursū cōsūmauit
fidē suauit: de cetero supest
mibi corona iustitie. Coro-
na de manūplis supest inq̄t
mibi corona iustitie: quam
reddet mibi dñs in illa die
iustus iudex. Quasi diceret
Reddet mibi messē: cui me
ipsū ip̄edo semētē. **Le. viij**

Hec̄ba quātū itelligi
m⁹ f̄es exultāt: sūt
nō plorātis. Nū q̄n ista dice-
bat i lachrymis erat: Ad ōne
sillis erat i hylari datōi quē
diligat de⁹. Ad infirmos er-
go referam hec̄ba: vt nec
ipsi desperēt q̄ i lachrymis
seminauerūt. Q̄: r si semina-
uerit i lachrymis: trāsiūt do-
lor et gemit⁹: trāsiūt tristitia
cum fine: r venit letitiā sine
fine. Tu autem. **Inter-**
uocatur. de martyribus.

**Lectio sancti euangeli⁹ se-
cundum lucam. Cap. vi.**

In illo tpe: Descēdēs
Iesus de mōte: stetit i
loco cāpestri. Et rel. **Ex cō-**
mēta. ve. be. p̄ byten rō e. l.

Lecturus apostolos do-
min⁹ in montem subijt: tur-
bas vero docturus ad cam-
pestria redijt: quia non nisi
in humili xpm turbe videre
sufficiunt. **Nā** hec est nox
ma quā secur⁹ apls ait. Nō
potui vobis loqui quasi sp̄i-
ritualib⁹: sed quasi carnali-
bus. Quasi puulis in xpo
lac vobis potū dedi nō escā
Nōdū enī poteratis: h̄ nec
nūc quidē potestis. **Le. x.**

Apostoli aut̄ ipsi secū
dū mattheū quasi p-
fectiores: r in monte apro-
pore saluatoris docti eē nar-
rantur. Abi si quis diligēt
us velit vtrūq̄ euangelisā
p̄scrutari potest itelligi cū
in mōte duodeci discipulos
elegit e plurib⁹ quos r apo-
stolos noiauit qd̄ matthe⁹
pretermisit: tūc habuisse il-
lū s̄monē quē matthe⁹ iter
posuit et lucas tacuit / hoc
est in mōte: ac deide cū de-
scendisset i loco cāpestri ha-
buisse alterz similē d̄ q̄ mat-
the⁹ tacet lucas nō tacet: et

utruq; sermonē eodē modo esse conclusum. **Lectio. xi.**

A B omni iudea et hieru-
salem et maritima et ty-
ri et sydonis et cetera. **Ma-**
riticima multitudinē nō a pro-
ximo mari galilee neq; enīz
hoc miraculi loco ponere
sed a mari magno reor esse
cognominatā: in qua etiam
tyrus et sydon cōprehendi
poterāt. Verū quia gentiū
ciuitates sūt iudeis qdē for-
te date sed nō ab eis posse-
se eo qd̄ hostes exterminare
nequiverint consulte nomi-
natum ponūtur? vt quanta
sit fama vtriusq; saluatoris
intimet: q̄ exterās etiam ad
sanitatē doctrināq; capessē
dā ciuitates accersiat. **lc. xii**

U Si notādū q̄ dñs et
si veniētib; ad se gen-
tibus misertus sit / vnde et
puerū centurionis et hana-
nee filiā approbata petētū-
z fide curauit nō tñ ciuita-
tes eozū intrasse reperitur:
ne videlicet occasionē q̄ rele-
iudeis calūniātibus sugge-
reret sed pfectā potius sa-
lutē gētū passionis et resur-
rectiōis sue tēpori reserua-
ret: quo imminēte tpe gētū-
libus eū videre querētibus
ait. Nisi granū frumenti ca-

dēs in terrā mortuū fuerit
ipm solū manet: si aut mor-
tuū fuerit: multū fructū af-
fert. **Lc. C. Scōz lu. ca. xi.**

I n illo tēpore. Desce-
dēs ies^{us} de mōre: ste-
tit i loco cāpestri. Et turba
discipulor; eius et multitu-
do copiosa plebis ab oī iu-
dea et hierusalē et maritima
et tyri et sydonis qui venerāt
vt audirent eū: et sanarētur
a lāguoibus suis. Et q̄ve-
rabant a spiritibus imūdis
curabātur. Et oīs turba q̄-
rebat eū tāgere: quivir^{us} de
illo exiebat: et sanabat oēs.
Et ipse eleuat; oculis i dis-
cipulos suos: dicebat. **Bea-**
ti pauperes: qm̄ vestrū est
regnum dei. **Beati qui nūc**
esuritis: quia saturabimini.
Beati q̄ nūc fletis: q̄ ride-
bitis. **Beati eritis cum vos**
oderint hoies et cū sepaue-
rint vos et exprobrauerint et
eiecerint nomen vestrū tāq̄
malū: ppter filius hominis
gaudete i illa die et exulta-
te: ecce ei merces v̄ra: mul-
ta est in celo. **Amē. C. Item**
in. in. noc. Lectio sc̄i euan-
gelij sc̄m tohamē. Ca. xij.
I n illo tpe. di. ie. di. s.
Amē amē dico vob;
Nisi granū frumētī cadens
B. iij.

Comune

in terrā mortuū fuerit ipsū
solū manet: si autē mortuū fu-
erit multū fructū affert. Et
reliqua. **Homelia bti augu-
stini episcopi de eadē lōne.**
Se granū dñs dicebat. Ip-
se erat granū mortificandū
z multiplicandū: mortifican-
dū in infidelitate iudeorū:
multiplicandū in fide popu-
lorū. Jam vero exhortās ad
passionis sue sectanda vesti-
giā: q̄ amat inquit aīam su-
am: perdet eā. Quod duob⁹
modis intelligi potest. Qui
amat pder? id ē si amas per-
des. Si cupis vitā tenere in
xpo: noli timere mortē: pro
xpo. **I**te alio modo. Qui
amat aīam suā pder eā. No-
li amare ne pda: noli ama-
re in hac vitā: ne pda: in et-
navita. Hoc autē qd̄ posteri-
us dixi magis videtur habe-
re euangelicus sensus. Seq̄-
tur enī. Et qui odit aīaz su-
am in hoc mundo: in vitam
eternā custodit eā. Ergo qd̄
supradictū est q̄ amat subin-
telligitur in hoc mūdo: ipse
vna pder. Qui autē odit vti-
q̄ in hoc mūdo: in vitā eter-
nā ipse custodit. **lectio. x.**
Magna z mira senten-
tia: quē admodū sit
hominis in aīaz suā amor vt

peat: oditū ne pereat. Si ma-
le amaueris tūc odisti: si be-
ne oderis tunc amasti. Feli-
ces qui oderūt custodiēdo
ne pda: amādo. Sed vide-
ne tibi subrepat vt teipm ve-
lis interimere sic itelligēdo
q̄ debeas odisse in hoc mū-
do aīam tuā. **H**inc enī q̄-
dā maligni atq̄ pueri z sibi
ipsis crudeliores et scelera-
tiores homicide flammis se
donant: aquis p̄focant: p̄-
cipitio collidūt et pereunt.
Hoc xps nō docuit: immo
etiaz diabolo p̄cipitiū sug-
gerenti rīdēt. Redi retro sa-
thanas. Scriptū est. Nō tē-
ptab⁹ dñs deū tuū. **lect. xi.**

Petro autē dixit signifi-
cans qua morte clari-
ficatur⁹ erat deū. Luz esses
tunior cingebas te z ambu-
labas quo volebas: cū autē
senuer⁹ extēdes man⁹ tuas
z alter te cingeret: z feret q̄ tu
nō vis. Abi sat⁹ expressit nō
a seipso s̄ ab alio debere oc-
cidi: q̄ vestigia sequit̄ christi
Lū ḡ articulus cause vene-
rit vt hoc cōditio pponatur
aut faciendū esse oīa dei p̄-
ceptum: aut ex hac vita mi-
grādū: q̄m duorū hō cogat
alter eligere: oīnāte mor-
tez p̄secutore ibi eligat deo

delecto em
di oderit
suū: vt in
diat eam
Semel
sequat: nisi
cū pro nob
ap̄sa per
explus: vt
er. Ecce q
mbi mū
Quo fruct
de: Quo
ego in q̄
us erit. S
ris quo m
siree cū ill
erit sine
se poterit
dentius.
strauerit
pater me
nisi vt sit
enim supe
illic et m
intelligit
dicit: hono
meus. Nam
honore acc
ptatus est
nō equalis
nōd s̄o
S̄m robe
H illo
discip

dilecto emori & offeso viuere
tibi oderit in hoc mundo aiaz
suar: vt inuita eternam custo
diat eam.

Lectio. xij.

Si quis mihi ministrat?
me sequatur. Quid est me
sequatur nisi me imitet? Christus
enim pro nobis passus est ait
apostolus petrus? nobis relinquit
exemplum: vt sequamur vestigia
eius. Ecce quod dictum est si quis
mihi ministrat me sequatur
Quo fructu? Qua mercede?
Quo premio? Et vbi sum
ego inquit illic et minister me
us erit. Gratias amet et ope
ris quo ministrat illi premium
sit: cum illo? Vbi enim bene
erit sine illo aut quomodo male ef
fere poterit cum illo? Audi eui
dentius. Si quis mihi mini
strauerit: honorificabit eum
pater meus. Quo honore?
nisi vt sit eius filius eius? Quod
enim superius ait vbi ego sum
illic et minister meus erit: hoc
intelligitur exposuisse cum
dicit: honorificabit eum pater
meus. Nam quem maiorem
honore accipere poterit ado
ptatus quod vt vbi est vnica?
non equalis factus diuinita
ti: sed sociatus eternitati:

Secundum iobem. Capitulo. xij.

In illo tempore dixit iesus
discipulis suis. Amen

amen dico vobis. Nisi granum
frumenti cadens in terram mor
tuum fuerit: ipsum solum manet.
Si autem mortuum fuerit: multum
fructum afferet. Qui amat
aiaz suam: perdet eam. Et quod dicit
aiaz suam in hoc mundo: vitam
eternam custodit eam. Si quis mihi
vbi ministrat: me sequatur. Et
vbi sum ego: illic et minister
meus erit. Si quis mihi mini
strauerit: honorificabit eum
pater meus. **In. iij. noc. d. mar
fructus vno vel pluribus. Lec.
scti euangelij s. luc. ca. ix.**

In illo tempore. d. se. di. su.
Si quis vult post me ve
nire abneget semetipsum: et tol
lat crucem suam quotidie: et sequa
tur me. **Hom. b. gregori
pape de eadem lectione.**

Quia dominus ac redemptor: nos
ster nouus hominem in mi
mundo: noua precepta dedit
veteri in vicis enutritis: con
trarietate opposuit nouita
tis sue. Quid enim vult quod
carnalis homo nouerat nisi
sua retinere: aliena rapere
si posset: concupiscere si non
posset? Sed celestis me
dicus singulis quibusque vi
cibus obuiantia adhibet me
dicina calida frigidis frigi

da calidis curatur? Ita dñs
 noster straria opposuit me
 dicamenta peccatis: vt lubri-
 cis continentia: tenacibus lar-
 gitatem, iracundis mansue-
 tudinē / elatis preciperet hu-
 militatem.

Lectio. x.

Quere cum se sequentibus
 noua mandata poneret dixit. Nisi quis renun-
 ciauerit omnibus quae possidet
 non potest meus esse discipulus.
 Ac si aperte dicat Qui per vitam
 veterem aliena concupiscit? noue
 puerlationis studium vestra largi-
 mini. Quid vero in hac lectione
 dicat audiam. Qui vult post me
 venire abneget semetipsum. **¶** Ubi
 dicit vt abneget nostram? hic dicit
 vt abneget nos. Et fortasse laborio-
 sum non est homini relinquere sua?
 sed valde laboriosus est relinquere
 semetipsum. Admiratione quippe
 est abnegare quod habet valde enim
 multum est abnegare quod est.

Lectio. xi.

Ad se autem nobis venientibus
 dominus precipit vt renunciemus
 nostris quia quicumque ad fidei
 agoniam venimus: luctamur contra
 malignos spiritus sumimus. Nihil
 autem spiritus maligni in hoc mun-

do proprium possidet. Audi ergo
 cum nudo luctari debemus. Nam si
 vestitus quisque cum nudo luctatur
 citius ad terram deicietur: quia
 habet unde teneatur. Quid enim
 sunt terrena omnia? nisi quae
 caro corpus idumeta? **Lectio. xii.**

Quare ergo contra diabolum
 ad certamen properat vestimenta
 abiciat ne succubatur. Nihil in
 hoc mundo amando possideat
 nullas rerum labentium delectationes
 requirat: ne unde ad votum
 tegitur: inde ad casum teneatur.
 Hec tamen sufficit nostram
 relinquere: nisi reliquamus et nos.
 Quid est quod dicimus reliquamus? nos? Si
 enim nosmetipsos relinquitur: quo
 ibimus extra nos? Vel quod est
 quod vadit? si se deseruit. Sed
 aliud sumus per peccatum lapsi:
 aliud per naturam conditi: aliud
 quod fecimus? aliud quod facti
 sumus. Relinquamus nosmetipsos
 quales peccando nos fecimus: et
 maneamus nosmetipsi quales per
 gratiam facti sumus.

Secundus lucam. Cap. ix.

In illo tempore dixit Iesus discipulis
 suis. Si quis vult post me venire
 abneget semetipsum: et tollat
 crucem suam: et sequatur me. Qui enim

volarit
 poterit
 sua pro
 Quid enim
 vultis
 potest
 at: Nam
 os
 bebet
 te sua
 ru. Deo
 aliq
 bnt
 gni
 pon.

rat dona
 caris.
 vt
 lxx.
 Qui
 ad
 conu
 eu
 ad po
 rona
 sua
 nulla
 pced
 boi
 hinc
 corra
 namur
 Et
 Quia

voluerit aiaz sua salua face
 pdet ea. Na q pdiderit aiaz
 sua ppt me salua faciet eaz.
 Quid em pficit ho si lucret
 vniuersuz mudu: se aut ipm
 pdat z detrumetur sui facti
 at: Na q me erubuerit z me
 os smdes: huc fili? hois eru
 bescet cu venerit i maiesla
 te sua z pris z setoz agelo
 ru. Dico aut vob: vere sunt
 aliq hic states q non gusta
 buit morte: donec videat re
 gnū dei. Am.

¶ Dermo cōf. pōti. Advō. Ep. ad hebr. v

Pntis pontifex
 ex hoib' assum
 pt' p hoib' psti
 tuit i his q sunt
 ad deum: vt offe
 rat dona et sacrificia p pec
 catis. **D. s. p.** Juravit dñs
 vt isra. **ij. h. p.** Iste p f. **fo.**
lv. v. Ecce sacerdos magn'
 Qui i dieb' suis placuit deo
Ad mgt. a. Amavit eū dñs
 z ornauit eū: sola glie iduit
 eū z ad portas paradisi co
 ronauit eū. **¶ Dicitio.**

Deus q spicis qz ex
 nulla nra vte subsistimus
 pcede ppit' vt intercessione
 bti n. p fessor' tui atq pōti
 ficis cōtra oia aduerla mu
 namur. Et fa? Per do. n' z.
¶ Coniuta. Regē p fessorum

dñz. Venite adorem'. **¶ E**
 nite. **h. p.** Confessor dei. **f. lv**
In. i. noc. a. Vtius vir q i le
 ge dñi meditat' volūtas ei'
 pmanet die ac nocte et oia
 q cūqz faciet semp p f perabū
 tur. **ps. i.** Vtius vir. **fo. j. an.**
 Beatus iste scñs q cōfessus
 est in dño predicauit p cece
 ptum dñi pstitur' est in mon
 te scō eius. **ps. ij.** Quare fre
 muerunt. **fo. j. a.** Inuocantē
 exaudiuit dñs sanctū suū/
 dñs exaudiuit eū z pstituit
 eū in pace. **ps. iij.** Cū inuo
 carē. **fo. j. an.** Retetur oēs q
 sperant in te dñe: qm tu be
 nedixisti iusto scuto bone vo
 luntatis coronasti eū. **ps. v.**
 Verba mea. **f. j. a.** Dñe dñs
 nr q admirabile est nomen
 tuū in vniuersa terra: qz gla
 et honore coronasti scñm tu
 um z pstituisti euz sup opa
 manuū tuarū. **ps. viij.** Dñe
 dñs nr. **fo. ij. a.** Iust' dñs et
 iustitias dilexit equitate vt
 ditvultus eius. **ps. x.** In do
 mino p fido. **f. iij. v.** Iustū de
 duxit dñs p vias rectas: Et
 ostendit illi regnū dei? **ps. j.**
 Euge fue bone et fidel' qa
 sup pauca fuisti fidel' supra
 m'ra te pstitua Intra i gau
 diū dñi tui. **ps. x.** Dñe quinqz
 talenta tradidisti mihi ecce

Commune

alia quicq; suplucrat⁹ sū. In-
tra. **R. ii.** Ecce sacerdos ma-
gnus q̄ in dieb⁹ suis placuit
deo. Ideo iureiurando fe-
cit illū dñs creſcebat in ple-
bem ſuam. **B̄ndictionem**
oīm gentū dedit illi ⁊ teſta-
mētū ſuū ꝑfirmavit ſup ca-
put eius. Ideo. **R. iii.** Jura-
uit dñs et nō penitebit euz
tu es ſacerdos in eternum.
Scđz ordinē melchizedech
R. Dixit dñs dño meo ſede
s dextis meis. Scđm. **R.**
iii. Juſtū deduxit dñs ꝑvi-
as rectas ⁊ oñdit illi regnū
dei ⁊ dedit illi ſciētā ſcđzꝝ.
honestavit illū i laboribus
Et ꝑpleuit labores illi⁹. **R.**
Immortalis ē ei memoria
illū qz ⁊ apđ deū nota eſt et
apđ hoīes. Et. **¶ In. ii. noc.**
ā. Dñe iſte ſctūs habitabit
i tabernaculo tuo: opar⁹ eſt
juſtitū: requeſcet i mōte ſcđo
tuo. **¶. riii.** Dñe q̄s hitabit.
fo. iii. ā. Autā petijt a te tri-
buiſti ei dñe: gliaz ⁊ magnū
decoreē impoſuiſti ſup eū ꝑo-
ſuiſti in capite ei⁹ coronā de
lapide ꝑcioſo. **¶. xx.** Dñe in
xtute. **fo. vi. ā.** Iſtic accipiet
b̄ndictionē a dño ⁊ miam a
deo ſalutari ſuo qz hec ē ge-
neratio q̄rētū dñs. **¶. xxii.**
Dñi ē ter. **f. vii. ā.** Iſte paup

clamavit et dñs exaudivit
eū. **¶. xxiii.** B̄ndicā dñs. **fo.**
xi. ā. B̄tūs quē elegiſti dñe
h̄bitabit i atrijs tuis. **¶. lxi.**
Te decet. **fo. xxi. ā.** Juſt⁹ vt
palma flozebit ſicut cedr⁹ li-
bani multiplicabit. **¶. xxj.**
Bonū ē ꝑſiteri. **fo. xxii. R.**
Amavit eū dñs et ornavit
eū. Stola glē iduit eū. **R. v.**
ꝑoſui adiutorū ſup poten-
tē ⁊ exaltaui electū de ple-
be mea. **¶. Han⁹ ei mea auxi-**
liabit ei. **R. vi.** Inueni dauid
ſuū meū: oleo ſcđo meo vnxi
eū. **¶. Han⁹ ei mea auxi-**
liabit ei. **R. vii.** Inueni da-
uid ſuū meū: oleo ſcđo meo
vnxi eū. **¶. Han⁹ ei mea auxi-**
liabit ei. **R.** Nihil ꝑficiet ini-
micus in eo ⁊ filius iniquitat⁹
nō apponet nocere ei. **¶. Ha-**
mus. **R. vii.** Elegit eū dñs ⁊
excellsum fecit illū: ſtatuit il-
li teſtamētū etnū: circūcin-
xit eū zona iuſtitię. Et iduit
eū corona glē. **R.** Glificauit
illū i ꝑſpectu regū ⁊ oñdit il-
li gliaz ſuā. Et iduit. **R. viii.**
Magnificauit eū i ꝑſpectu
regū. Et dedit illi coronam
glē. **R.** Statuit illi teſtamē-
tū ſempitnū ⁊ b̄ificauit eū
Et dedit. **¶. In. iii. noc. ā.**
B̄tūs ille ſuus quē cūve-
nerit dñs ei⁹ ⁊ puſſauerit ia-
nuā inuenerit eū vigilante.

¶. lxi. B̄tūs ille
nō penitebit
cerdos te
uol dñs
la glē indi-
tas parad
¶ Induit
dei ⁊ arma
B̄tūs vit
macula q
nec ſperau
cume. Ide
na illius v
te em trā
greſſus r
fecit. **¶. lxi.**
que in m
q ad gau
rū. **¶. lxi.**
ne ſolo co
tatione
na patri
tunculle
talē ſit
cū lucro
¶. lxi. Si
cū ⁊ lucer
nib⁹ vris.
mimibus
ſuū qñ ren
ūgulate e
bona dñs
Et. **¶. lxi.**
dos magn
placuit dec

Ca. cl. **Beatus** vir q̄ in sapiē
tia. **fo. lxx. v.** Juravit dñs et
nō penitebit eū. Tu es sa-
cerdos i eternū. **fo. ix.** Ama-
uit eū dñs ⁊ ornauit eū: sto-
la glie induit eū. Et ad por-
tas paradisi coronauit euz
⁊. **In**duit eum dñs lorica si-
dei ⁊ armauit eum. **Et. x. x.**
Beatus vir q̄ iuentus est sine
macula: q̄ post aux nō abiit
nec sperauit in thesaur⁹ pe-
cunie. Ideo stabilita sūt bo-
na illius in domo. ⁊. **Potu-**
it em̄ trāsgredir̄ nō est trāsgre-
ssus ⁊ facere mala ⁊ nō
fecit. **36. p. xi.** **Iste** sc̄tus di-
gne in memoriā s̄tis hoim
q̄ ad gaudiū transiit angelo-
rū. **Q̄** in hac peregrinatio-
ne solo corpe cōstitut⁹: cogi-
tatione ⁊ auiditate i illa et-
na patria conuersat⁹ est. ⁊.
Vinculis cārnis absolutus
talētū sibi creditū dño suo
cū lucro reportauit. **Quia.**
fo. xii. **Sint** lūbi v̄ri precin-
cti ⁊ lucerne ardētes in ma-
nib⁹ v̄ris. Ervos similes ho-
minibus expectātib⁹ dñs
suū q̄ reuertat a nuptijs. ⁊
Vigilate ergo q̄ nescitis q̄
hora dñs vestervēturus sit.
Et. Ad lau. a. **Ecce** sacer-
dos magnus q̄ i dieb⁹ suis
placuit deo ⁊ inuent⁹ est in-

stus. **fo. xii.** **Dñs** reg. **fo. xxxij.**
Ep̄. **Dñs** pōtifer. **fo. b. i. x. v.**
Amauit eū dñs. **Et** ornauit
eū. ⁊. **Stola** glie induit eū
Et. lxx. v. **Ibc** ē ver⁹. **fo. lxxv.**
⁊. **et oro vt in p̄mis ves. Ad**
bñd. a. **Euge** sue bone ⁊ fi-
delis: q̄ sup pauca fuissti fi-
delis supra mlta te p̄stituas
dicit dñs. **Ad. i. a.** **Nō** ē i-
uēt⁹ simul illi q̄ cōfuarēt les-
gē excelsi. **Ad. iii. a.** **Iure**
iurādo fecit illū dñs cresce-
re i plebē suā. **Ep̄. ⁊ oro vt i**
p̄mis ves. ⁊. **Iustū** dedu-
xit. **Ad. vi. a.** **Bñdictionē**
oim̄ gēnū dedit illi ⁊ testa-
mentū suū p̄firmavit super
caput eius. **Lpm. eccl. xiv.**
Statuit illi dñs testamē-
tū sēp̄itnū ⁊ dedit illi sacer-
dotiū magnū: ⁊ bñficauit il-
lū i glia. ⁊. **A**mauit eū. **oz.**
Audi dñe preces no-
stras ⁊ intercedēte
btō n. cōfessore tuo atq̄ pō-
tifice supplicādoēs nostras
placat⁹ intende. **Et** fa: per
do. no. **Ad. ix. a.** **S**tatuit
illi testamentū semp̄itnū: et
dedit illi sacerdotium ma-
gnū. **Lpm. malachie. ii.**
Libias sacerdot⁹ iusto
diūt sciētīā ⁊ legem
regrūt ex ore ei⁹: q̄z āgelus
dñi exercitūū est. **Deo** gr̄as

Iuravit dñs. **Oratio.**

Deus q̄ p̄cip̄ q̄ nos
vndiq̄ mala n̄ra per
turbat̄ p̄sta q̄s vt̄ b̄ti n̄. cō-
fessor̄ tui atq̄ p̄t̄ific̄ in̄ces-
sio gl̄iosa nos p̄tegat. Et fa' p̄
p̄. **In sc̄dis ves. sup̄ pos.**
I. Cognouit eū dñs i b̄ndi-
ctiōib̄ suis z iuenit̄ gr̄am
corā oculis dñi. **I.** Iustū de-
duxit dñs p̄ vias rectas: et
ōndit̄ illi regnū dei: z dedit̄
illi sciēt̄iā sc̄tōz honestauit̄
illū i laborib̄ z p̄pleuit̄ labo-
res illi. **An.** Collaudabunt
m̄lti sapiēt̄iā ei' z vsq̄ i sc̄lm̄
nō delebit̄. **An.** Serue bone
z fidel̄ q̄ sup̄ pauca fuisti fi-
delis supra m̄lta te p̄stituā
itra i gaudium dñi dei tui.

Com. B. hy. 8. z oro vt il.

Ad mag. an. Iste sc̄t̄us di-
gnet̄ i memoriā v̄t̄i hoīm q̄
ad gaudium trāsiit̄ angeloz:
q̄ i hac peregrinatioe solo
corpe p̄stitur̄ cogitatioe et
auditate i illa et̄na p̄tia cō-
uersat̄ ē. **De cōf̄el. nō pō**
u. Ad ves. cpm. ecclesi. xlv.

Dilect̄ deo z hoīb̄ iu-
stus: cui' memoria i
b̄ndictioe ē: sillez̄ illū fecit̄ i
gl̄ia sc̄tōz. Deo g. **I.** Iust̄
germiabit. **vt̄. de vno mar.**
hy. Iste p̄fessor. **fo. lxx. 8.**
Os iusti medita bit̄ sapiēt̄iā

Et lingua ei' loquetur iudē-
cūi' **Ad mag. an.** Similabo
eū viro sapienti q̄ edificauit
domū suā sup̄ petrā. **Or.**

Deus q̄ nos b̄ti n̄. cō-
fessoris tui ānuā solē-
nitate letificas: cede p̄piti-
us: vt̄ cui' natalitia colim̄
per ei' ad te exēpla gradia-
mur. Et fa' p̄. **I.** Iustū. Re-
gē p̄fesso. **hy.** Cōfessor. **del.**
f. lxx. In. i. noc. 3. In lege
dñi. **cū. ref. vt̄. de vno mar.**

I. Iustū dedu. **B. i. Euge-**
ser. B. ii. Iust̄ germinabit.
B. iii. Desiderium. B. iij.
Dñe p̄uenisti eum. **In. ij.**
noc. 3. Habitabit. **cū. reu. q̄s. 8.**
Amavit eū **B. ia. de. ij. noc.**
vni. mar. In. iij. noc. 3. Iu-

stus germina. **8.** Magna ē
gl̄ia eius. **B. ia. vt̄. i. ij. noc. f.**
vni. p̄ti. s. loco. Sint. lūbi.

B. Iustū dedu. Ad l. an.
Dñe q̄nq̄ talēta tradidisti
mihi: ecce alia q̄nq̄ sup̄lu-
crat̄ sū. **8. xxi. Dñs reg. fo.**
xxij. Ch. vt̄. i. p̄m̄is. 8. B.

Magna ē gl̄ia ei'. In salu-
tari tuo. **8.** M̄lā z magnum
decorē ipones sup̄ eū. **In.**
hy. Hic euer. **f. lxx. 8.** Os
iusti. **Ad b̄ti. 3.** Iust̄ cor su-
um tradet ad vigilādū dilu-
culo ad dñz q̄ fecit̄ illū z in
p̄spectu altissimi deſc̄abit.

Oro. *vt. s. i. p. m. s. vel.* **Ad** i. a. Quisq; mihi dñe talēta tradidisti lucrar' sū i super alia qñq; **Ad. iii. a.** Euge fue bone i modico fidelis i tra i gaudiū dñi tui. **Ep. et ofovs i p. m. s. vel. s.** Iustū dedu. **Ad. v. a.** In pauca fuisti fidelis : supra mlta te p'stituā dicit dñs. **Ep. eccl.**

Iust' cor suū (**xxxv.**) tradet ad vigilādū di luculo ad dñz q̄ fecit illū : i p'spectu altissimi desp̄cabif.

Amauit. **Oratio.** **O**ro. Desto domine pplo tuo? vt bti N. confessor' tui merita p̄clara suscipiēs ad ipetrādā mīaz tuā sp̄ ei' p̄atrocinijs adiuuet. Et fa' p.

Ad. iv. a. Ecce de israeli- ta i q̄ dol' nō ē. **Lpm. ec. 39.**

Quā laudabūt mlta sa- piētīā ei' : r vsq; i sc̄lz nō delectif : non recedet me- moria ei' : et non ē ei' req̄re tur a gñatide in gñationez.

s. Magna ē glia ei'. **Oro.**

A Desto dñe precibus nris quas in bti N. confessoris tui cōmemoratio- ne deserimus? vt q̄ nre iusti- tie fiduciā nō habem' eius q̄ tibi placuit p̄cib' adiuue- mur. Et fa' p̄ dñm. **In** **ii. vel. sup. pos. An. Logno-**

uit eū dñs. **cl. ref. Cap. p. h. p. s. et ofovs in laud. Ad mgt. a.** Iste sanct' digne in memoria. **vt. s. De p̄fesso rib' . l. i. Ex homer. bti gre. pape sup euāg. Sine lūbi.**

Bati sunt fui illi q̄s cū venerit dñs iuene rit vigilātes. **Vigilat' q̄ ad aspectū veri luminis mētē oculos aptos tenet. Vigilat' q̄ fuaat operādo qd̄ credit.**

Vigilat' q̄ ase torpous et negligētie tenebras repel lit. Hunc etenim paul' dicit Eugilate iusti : r nolite pec care. Sic rur' ait. Hora ē tā nos de sōno surgere. l. ii.

Seruis vigilantib' ex hibeat audiamus. **Amē dī co vobis : q̄ p̄cinget se et faciet illos discūbere : r trā siens ministrabit illis. p̄re- ciget se id est ad retributi- onē p̄parat : faciet illos dis- cūbere : id est i eterna quie- te refoueri. Discūb' q̄p- pe nostrū in regno quiesce- re est. An̄ rursūm dñs dicit Veniēt et recūbent cū abra ham r ysaac et iacob. Trā- siens autē dñs ministrat : qz lucis sue illustratione nos satiat. Transire vero dictū est : cū de iudicio ad regnū**

reddit. Tu autē **Lectio. iij.**
Al certe dñs nobis
 post iudiciū trāsit: qz
 ab humanitatis forma i di-
 uinitatis sue cōtemplationē
 nos eluat. Et trāsire eius
 est in claritatis sue specula-
 tionem nos ducere: cū eum
 quem in humanitate in iudi-
 cio cernimus: etiā in diuini-
 tate post iudiciū videmus.
 Ad iudiciū q̄ppe veniēs in
 forma serui hoibus appare-
 bit: qz scriptū est Videbunt
 in quē trāsfixerit. Sed cum
 reprobī i suppliciu corrūit
 iusti ad charitatis ei? gl̄iam
 pertrahunt sicut scriptū est
 Tollat̄ ipius ne videat glo-
 riā dei. Tu autē **Lectio. iij.**

Sed quid si serui in pri-
 ma vigilia negligentes
 existāt: p̄ria q̄ppe vigi-
 lia p̄m̄cue et̄as custodia
 est. S; neq; sic despandū ē:
 et a bono opere cessandum
 Nā longanimitatis sue pa-
 tientia insinuās dñs subdit
 Et si uenerit in secūda vigi-
 lia: z si in tertiā vigilia uene-
 rit: z ita inuenerit: beati sunt
 serui illi. **P̄**ima q̄ppe vi-
 gilia p̄m̄eui tē p̄ est id est
 pueritia: secūda adolescen-
 tia vel iuuetus: q̄ auctorita-
 te sacri eloquij vnū sūt dice

tis. Letare iuuentis i adole-
 scentia tua. Tertia autē sene-
 cit̄ accepit. Tu autē **Lectio. v.**

Qui ḡ vigilare in pri-
 ma vigilia noluit con-
 stodia t̄ vel scōam? vt q̄ con-
 uerti a prauitatibus suis in
 pueritia neglexit: ad vias vi-
 te saltem in tpe iuuentutis
 euigilet. Et q̄ vigilare in se-
 cūda vigilia noluit tēpore
 iuuentutis/ tertiē vigiliē re-
 media nō omittat: vt qui in
 iuuetute ad vias vite nō eui-
 gilat: saltē in senectute resi-
 pit. car. p̄sate fr̄es charissi-
 mi? qz cōclut̄ dei pietas du-
 ritiam nr̄am. Non est itā qd̄
 homo excusationis inueniat
 Deus despiciē z expectat?
 contēni se videt et reuocat.
 Iniuriam de contēptu suo
 suscipit: et tñ quandoq; re-
 uertentibus etiā p̄m̄ia p̄-
 mit tit. Tu autē **Lectio. vi.**

Sed nemo hanc ei? Non
 ganimitatē negligat:
 quia tanto restrictiorem in-
 iudicio iustitiā exiget: quā-
 to longiorē patientiā an iu-
 diciū progauit. h̄inc etenī
 paulus dicit. Ignoras qm̄
 benignitas dei ad peniten-
 tiam te adducit: Secundū
 duriciā aut tuā et cor̄ ipeni-
 tens thesaurizās tibi irā in

die ire et reuelationis iusti
iudicii dei. Hinc psalmista
ait. Deus iudex iustus: for-
tis et longanimis. Dicitur
quippe longanimē premisit
iustū: vt quē vides peccata
delinquētū diu patienter fer-
re scias: hūc quōq; etiam di-
stricte iudicare. Hic p quē-
dā sapientē dicit. Altissim⁹
est patiens redditor. Patiens
enim redditor dicit: qz pec-
cata hominū ⁊ patitur: red-
dit. Nā quos diu vt conuer-
tant tollerat: nō conuersos
durius dānat. *Lectio. vij.*

Ad excutiendā vō men-
tis nrē desidiam etiā
exteriora dāna p similitu-
dinem ad mediū deducunt
vt p hec anim⁹ ad sui custo-
diā suscitēt. Nam dicit. Hoc
aut scitote: qm̄ si sciret p̄fa-
miliās qua hora surveniret
vigilaret vtiq;: et nō sineret
p̄fodi domū suā. Ex q̄ pre-
missa similitudine etiā exhor-
tatio subinfert cū dicit. Et
vos esote parati: quia qua
hora nō putatis filius hoīs
veniet. Nesciente enī patre
familias fur domū p̄fodit:
quia dū a sui custodia spi-
ritus dormit / i prouisa mors
veniens habitaculū carnis
nostre erūpit: ⁊ eū quē dñs

domus inuenerit dormiētē
necat: quia cū futura dāna
spirit⁹ minime p̄uidet hunc
mors ad supplicia nesciētē
rapit. Furi autē resisteret si
vigilaret: quia aduētū iudi-
cis qui occulte animā rapit
p̄cauēs / ei penitendo occur-
reret ne ipētēs p̄iret. *R. viij.*

Hic vō vltimā idcir-
co nobis dominus n̄
voluit esse incognitā vt sep̄
possit esse suspecta: vt dum
illā p̄uidere nō possumus
ad illā sine intermissiōe p̄-
paremur. Proinde fratres
charissimi in conditiōe mor-
talitatis vestre mentis ocu-
los figite: veniēti vos iudi-
ci p̄ fletus quotidie et lamē-
ta p̄parate. Quz certa mors
maneāt oibus: nolite de tē-
poralib; p̄uidētia incer-
ta cogitare. Terrenarū re-
rum vos cura nō aggrauet.
Quantūlibet enī auri et ar-
genti molib; circūdet: q̄bus-
libet preciosis vestib; indua-
tur caro: qd est aliū q̄ caro?
Nolite ergo attēdere quid
habetis: sed quid estis: Aul-
tis audire quid estis: pro-
pheta indicat dicens. Vere
fenum est populus. Si enī
fenum populus non est: vbi
sunt illi qui ea que hodie co-

lum nobiscū trāfacto anno
bri feluc natalitia celebra
uerūt. **Item de confesso
rib⁹. Fe. Ex homel. bri gre
goui nape super euāgelio.**

Si quis uenit ad me et non

odit p̄ em suum et matrem
Quidne qd agim⁹ preue
nire p̄ studiū p̄sidera
tōis debem⁹. Ecce enī iu
ra x̄itatis uocē q̄ turri edi
ficat p̄ edificij sumpt⁹ pa
rat. Si igit̄ humilitatis tur
rim p̄struere cupim⁹ prius
nos preparare ad aduersa
hui⁹ sc̄l̄i debem⁹. **Hoc ei
inter terrenū z celeste edifi
ciū distat q̄ terrenū edifi
ciū expensas colligendo cō
struit: celeste uero edificijz
expēsas dispēgēdo. Ad il
lud sumpt⁹ facim⁹ si non ha
bita colligam⁹ ad istud sū
ptus facim⁹: si et habita re
linquamus. Tu. Lectio .ij.**

Istos sūpt⁹ diues il
le habere non potuit:
q̄ multas possessiōes possi
dēs magistrū requisiiuit ut
cens. **Magister bone: quid
faciens uitam eternā possi
debo? Qui cū precepta
relinquendi oīa audisset tri
stis abscessit: z inde est āgu
stat⁹ in mente: unde foris fu
it latior in possessiōe. Quia**

ess̄i ama bat in hac uita sum
pt⁹ cellitudinis: tēdēdo ad
etnā prias habere noluit sū
ptus humilitatis. **Lectio .ij.**

Considerandū hō qd
dic̄it / oēs q̄ uiderint
incipiāt il ludere ei q̄ iuxta
pauli uocē spectaculū factū
sum⁹ mūdo z angelis z ho
sibus. Et in oē qd agim⁹ cōsi
derare occ̄ltos n̄ros aduer
sarios debemus: q̄ semp no
stris opibus insunt: semp
ex n̄ro defectu gratulantur

**Quos p̄pheta intuens
ait. Deus meus in te cōfido
non erubescam: neqz irride
ant me iūmici mei. In bonis
enim operib⁹ intenti nisi cō
tra malignos p̄s sollicitē
vigilem⁹ ipsos irrisores pa
timur: quos ad malum per
suasores habem⁹. **Lectio .iiij.****

Sed quia de construe
do edificio p̄paratio
data ē nūc ex miori ad ma
ius similitudo subdit: ut ex
rebus minūis maiora pen
sentur. **Nā sequitur. Aut
quis rex iturus committere
bellum aduersus alium re
gem nonne prius sedēs co
gitat si possit euz decem mi
libus occurrere ei q̄ cum vi
giti milib⁹ uenit ad se: Alio
quon adhuc illo longe agen**

te legationē mittens rogat
ea q̄ pacis sunt. **Lectio. v.**

Rex p̄tra regē ex equo
venit ad p̄lū? ⁊ tū
si p̄pendit se nō posse suffice
re legationem mittit: ⁊ ea q̄
pacis sunt postulat. **Quib⁹**
ergo nos lachrymis spera
re veniā debemus: q̄ in illo
tremendo examine cum re
genō ex equo ad iudicium
non venimus: quos nimirū
conditiōis infirmitas ⁊ cau
sa inferiores exhibet. Sed
fortasse ias mali operis cul
pas abscedim⁹: iam p̄raua
queq; exterius declinam⁹.
Nūquid ad reddendam ra
tionem cogitationis nostre
sufficimus? Nam cuz vigin
ti milibus venire dicitur is:
contra quem minime suffi
cit iste qui cum decem mili
bus venit. **Tu autē. Lectio. vi.**

Decem milia quippe
ad viginti milia sim
plex ad duplum sunt. Hos
autē si multum proficim⁹:
vix exteriora opa nostra in
rectitudine seruamus. Nam
si tā luxuria carnis abscissa
est: tamē adhuc a corde abf
cisa fundit⁹ nō est. Ille autē
qui venit iudicaturus exte
riora simul et interiora iudi
cat⁹ facta pariter et cogita

tiones p̄fat. **Tū** duplo ergo
exercitu p̄tra simplū venit:
q̄ nos vix in solo ope p̄pa
ratos simul de ope et cogi
tatiōe discuit. **Lectio. vii.**

Quid ergo agendū est
fratres charissimi/ ni
sive dū nos cū simplō exer
citu p̄tra duplū illi⁹ suffice
re nō posse cōspicimus/ dū
adhuc longe est legationē
mittamus/ rogemusea que
pacis sunt? Longe enī esse
dicitur: qui adhuc p̄sens
per iudicium non videtur.
Mittamus ad hūc legatio
nē lachrymas nostras? mit
tamus misere opera. Macte
mus in ara ei⁹ hostias pla
cationis: cognoscam⁹ nos
cū eo in iudicio nō posse cō
tendere. p̄ensem virtutē
eius fortitudinis: rogem⁹
ea q̄ pacis sunt. **Illec est no
stra legatio: que regē veniē
tem placat. Tu. Lectio. viii.**

Pensate fr̄es q̄ beni
gnū sit: quia is q̄ suo
aduetu valz opprimere tar
dat venire. Mittam⁹ ad hūc
(vt dixim⁹) legationē n̄ aq;
flendo/ tribuēdo: sacras ho
stias offerendo. Singulari
ter nāq; ad absolutionē no
strā oblata cū lachrymis et
benignitate mētis sacri al

Compline

taris hostia suffragatur: quia
is qui in se resurgens a mor-
tuis iam non moritur: adhuc
per hanc in suo mysterio pro
nobis ite[m] patitur. Nam quo-
tiens ei hostia sue passionis
offerimus: toties nobis ad
absolutionem nostram pas-
sionem illius reparamus.

Item de *1. Pet. 1. c. 1. Ex ser-
mone b[ea]ti fulgentii episcopi.*

O Stedens dominus quomo-
do in celis thesauriza-
re possim? ait. Sint lubi ves-
tri precincti et lucerne ar-
dentes. Si istu[m] sermonem domini
secundu[m] litteram velimus ac-
cipere: nihil in eo comodi spi-
ritualis possimus inuenire.
Quid enim proficit anime
salute[m] si aliquis corporaliter
aut lubos precingat aut lu-
cernam accendat? **A**lia er-
goti precinctis lubis et lu-
cernis ardentibus querenda
est intelligentia spiritualis
que scilicet diuino in precepto
condigna: que nostre saluti
congrua reperiat[ur] como-
da. Neque enim frustra quoda[m]
loco ipse dominus ait. Verba que
ego locutus sum vobis: spiritus
et vita sunt. **I**n. *Lectio. ij.*

In lubis itaque occupi-
scena carnalium o[mn]i[u]m
lucernis vero fides et chari-

tas christiana monstratur.
Subest igitur dominus noster lum-
bos precingi concupiscen-
tias carnis sine dubio precipit
refrenari: imperas autem ut
lucernas ardentem habeam[us]:
hoc utique iubet ut lumi-
nere fidei splendeamus: et
sancte charitatis operibus
ferueamus. **I**n Subest dominus
ut sint lubi nostri precincti ma-
dat ut mala desideria atque
opera fugiamus: iubens ut
sint lucerne ardentes: monet
ut bona diligamus atque fa-
ciamus. **I**n autem. *Lectio. iij.*

Ista que de euangelio
proposuimus cum pro-
pheticis sermonibus confe-
ramus. **A**triu[m]que est testamen-
tum deo vni instituit: vnus
deus dedit. **E**t si sunt vtriusque
testamenti diuersa pro tem-
poribus sacramenta: con-
cordat tamen in vtroque humane
salutis sententia qua precipi-
tur ut non peccemus: et tur-
betur ut bonis operibus in-
sistamus. **P**receptum itaque
dominus per b[eat]um dauid dicens.
Declina a malo: et fac bonum
per esaiam quoque omnes
his admonet verbis. Aufer
te malum cogitationum vestra-
rum ab oculis meis: quiesce-
re agere peruerse: disce be-

nefacere. Hoc ergo nunc do-
min⁹ per seipsum precipit
quod nobis etiam per san-
ctos patriarchas / prophe-
tasq; mandavit. **Lectio. iij.**

Quid est ei sint lūbi ve-
stri p̄cincti nisi decli-
nate a malo: Quid est luc-
erne ardent⁹ nisi facite
bonū: Quid est sint lūbi ve-
stri p̄cincti nisi quiescite
agere p̄ se: Quid est sint
lucerne ardent⁹ nisi disci-
te benefacere: ¶ P̄cigū-
tur igit̄ fidelitū lūbi dū ocu-
piscetia mala cōpūnit: dū
imā cogitatio cohibet: dū
libidini resistit animus: dū
lasciuiē denegat affect⁹ dū
calcatur luxuria: dū avari-
cia p̄ternit: rapina: dū p̄-
mi lesio deuitat: dū supbia
vicit: dū inuidia supat. **le. v.**

Adent vero lucerne
fidelium dū recte fi-
del regulam seruant: dum ī
sinu matris ecclesie longa-
nimit̄ pseuerāt: dū terre-
na contēnūt et celestia ocu-
piscunt: dū solliciti pacē cu-
stodiūt: dū se iuicē pure di-
ligūt: dū se mutuo honore
p̄ueniūt: dū māsuētudie cor-
dis: humilitate proficiunt:
dū mīe opa libet̄ atq; hi-
larit̄ facit̄: dū in bonis

operib⁹ nō hoībus sed deo
placere contēdūt. **¶** S̄is igit̄
xp̄ian⁹ p̄cinctos habeat lū-
bos vt fugiat libidinē: ar-
tem habeat lucernā: vt cu-
stodiat castitatem. **Leō. vi.**

Precinctos habeat lū-
bos vt aliq̄d alienum
nō rapiat nec furef⁹ ardētē
habeat lucernā: vt oppresso
vel amē iuste dūtaxat desē-
sionis īpendat. P̄cinctos
habeat lūbos vt habētī nō
auferat cibū: ardētē habeat
lucernā: vt esuriētī tribuat
alimētū. P̄cinctos habeat
lūbos vt nō expoliet vesti-
tū: ardētē habeat lucernā:
vt vestiat nudū. P̄cinctos
habeat lūbos vt domū nul-
lī īnuadat: ardētē habeat
lucernā: vt pegrinos xp̄i li-
bēt̄er excipiat. P̄cinctos
habeat lūbos: vt fugiat ela-
tionē: ardētē habeat lucer-
nā: vt seruet hūilitatē. P̄-
cinctos habeat lūbos vt ex-
pellat a se inuidiā: ardētē
habeat lucernā: vt purā cūct̄
exhibeat charitatem. P̄cinctos
habeat lūbos vt nō exhibeat mem-
bra sua arma iniquitatis pec-
cato: ardētē habeat lucernā
vt exhibeat mēbra sua ar-
ma iustitie deo. **Lectio. x.**

C. iij.

Commune

Hec est fratres catho-
lice fidei vera sanaq;
doctrina: hec est mensura
tritici: de qua dñi redēptor-
is est pascēda familia. Ex
hac vobis quantū dñs tri-
buit damus: ipsūq; dñm
iugiter exoramus: vt ⁊ nos
eros in timore suo gratie
sue pascere dignet auxilio.
Auferat a nobis dñationē
pauē cupiditatis: donet oī-
bus profectū et pfeueranti-
am charitatē. Quōs nō os
ipse p̄cingat: lucernas no-
stras ipse ardere faciat ardē-
tesq; custodiat: vt nec refri-
gescat nostra charitas: nec
aliqua nobis dominet iniqui-
tas: sed dñs ac redēptor no-
ster oīb; gratiā tribuat: vni-
uersis donū sc̄tē illumina-
tiōis ac virtutis ifūdāt. *℞. vii.*

Nobis donet vt qđ ab
illo audimus recte i-
telligam: sicut oportet faci-
amus: vobisq; faciendum
sermone sufficiētī ⁊ ⁊gruo
predicemus. Vobis quoq;
donet: vt qđ ab illo per ser-
uos eius auditis ⁊ corde i-
telligatis: ⁊ opere faciatis
hoc ergo diuina mīa ope-
ret in omnib; nobis: vt nos
quos voluit esse dispensato-
res fideles faciat et prudē-

tes: vos quoq; faciat humi-
les et obedientes: vt mēsu-
rā tritici dñici quā vobis da-
mus: comunē vobiscū salu-
bitur atq; vtiliter habeam.

C Item de confessionib; *Le-
ctio. i. Sermo beati marci epi.*

Sanctorū patrū me-
morias religiosis con-
uentib; honorātes fr̄es cha-
rissimī: et propua eorū me-
rita: et munera i eis diuina
miramur. Qui idcirco nob;
sunt venerabiles: q; presen-
tis vite luce despecta cōtē-
ptōq; suorū corporū crucia-
tu seuiētē mūdū dei p̄ amo-
re reuicerūt. **S**icut hic bea-
tissimus pat̄ n̄r dum pro as-
sertione indisputabilis dei-
tatis spū feruentiore cōsur-
gens arrianis impietati b; ob-
luctat: et ecclesias dei con-
certantiū hereticorū procel-
lis ac turbimb; p̄turbatas:
serene fidei trāquillitate pa-
cauit: et sibi et̄na p̄mia mul-
timoda passione q̄siuit: illi
nimirū inconcussa sequens
vestigia ad quā dñs ait Tu
es petrus: ⁊ sup̄ hanc petrā
edificabo ecclesiā meam: ⁊
porte inferi nō p̄ualēbūt et.

℞. ii.
Aere ac merito cū
cūctis posteritatib;
honorādus ille: qui firmis

me petre soliditate secutus
 iimicos xpi ⁊ celestis spūs
 auctoritate confundit: ⁊ infa-
 tigate patientie fortitudine
 triū phauit. Nec iseri (sicut
 dictū est) aduers⁹ eū porta
 preualuit: qui sibi porte es-
 nalis igressū regē glorie cō-
 fessus aperuit. **¶** Aut quo-
 modo ei nō pateret porta il-
 lavitalis: q̄ plenitudine eūā-
 gelice lectionis edoctus in
 patre filioq; eius iscrutabi-
 le vnice maiestatis asseruit
 sacramentū? edocēs et ostē-
 dens que esset ī vno codēq;
 dei filio: et suscepte carnis
 ratio: et naturalis priuilegi-

Sum deitatis? **Lecl. iii.**
 Liebat profectosal-
 uatorem dixisse. Ego et pa-
 ter vnū sumus: et qui me-
 det videt et patrē. Nec illū
 confessio ⁊ honorabile tris
 et celo reddidit gloriosum.
 Sed necessariū nūc eē reor
 vt occasione beati hui⁹ pa-
 tris quā in tantā gloriā ca-
 tholicarū ecclesiarū fides ī
 declinabiliter ab eo seruata
 prouexit: nos quoq; ppitio
 largiente deo salutarib⁹ do-
 ctrine dñice testimonijs im-
 buamur. **¶** Aut ergo dñs.
 Ego et p̄ vnū sumus. Aut
 dicit sumus solitariū nō ē:

quis dicit vnū sum⁹: vtiq; ab
 eo cū quō vnū est nō potest
 esse diuisus. **Lecl. iiii.**

Quid mihi nūc heretice
 in patre et ei⁹ filio
 diuersitate conar⁹ astruere?
 cū fili⁹ substantie sue nos edo-
 cens veritate dixerit: ego et
 pater vnū sumus? Qui et vnū
 dicit et sum⁹: nec separatione
 se diuidit: nec vnione ⁊ fun-
 dit. **¶** Qui vnū cū p̄re ē: nec
 ppetuitate a p̄re differt: nec
 virtute discordat. Quis sicut
 patre vnū: de patre tamen
 nat⁹ asseritur: ne vt impius
 blasphematur arri⁹: aut crea-
 tura que cūq; filius: aut p̄ri
 impar esse credat. **Lecl. v.**

Aedis ergo o hō deuz
 de deo natum? sed tā-
 tuz in hoc profundo habes
 qd̄ fide credas: non habes
 qd̄ discutias argumēt. Au-
 dis filiū de p̄re natum: s; ne
 sexū aliquē possis in diuini-
 tate rimari: ipse fili⁹ ⁊ v̄bū di-
 cis ⁊ lumē. Dicit etiā de vir-
 t⁹ et dei sapia: vt aduertas
 nō quasi p̄ lunamētra genita-
 liū corporalit̄ creasse p̄re:
 s; p̄ ineffabile maiestatis se-
 cretū: de virtute p̄disse virtutē
 ⁊ lumen manasse de lumine.
¶ **R**isus ne v̄bū **lc. vi.**
 v̄bū nō substantiā dicit?
A. iiii.

sz platiuū loqntis dei puta
res eē s̄monē: dicit fili? vt
in eo illi? q̄ p̄r ē r̄sonātiāz
esse diceret r̄ affectū. Itēz
qz lumē dicit ne forte eīve
lut radiū solis aut splēdozē
lucerne alicno putares lu-
cere fulgore? ait de ip̄o bea-
tus euāgelista iohēs cui ar-
chanū dei r̄ videre r̄ reuela-
re p̄cessum est dicens. Erat
lumē vep. Aēz lumē ait: vt
scias illū nō cuiuscūqz crea-
turalis deficiētisqz luminis
esse fulgore: sz a vera luce ve-
ritatē esse qd lumē ē. **le. vii.**

Itm̄ aūt vep ē lumē
vt nō solū nō egeat il-
luminari: sz r̄ illuminādi ha-
beat potestates. Illuminat
em̄r̄ legit omnē hoīem ve-
nientē i hūc mūdū. Aūt er-
go x̄ps vt dictū est: q̄ me vi-
det/videt et patrē. Qui me
inq̄r videt: videt et patrē.
Quomō nō r̄ duo r̄ vnū sūt
cū alter videat in altero: et
vnū vidisse sit vtriusqz cogni-
tio. Et reuera fr̄es sicut vi-
dere filiū vidē est p̄ez̄ita in
tellecto p̄re intelligit r̄ filiū?
Nā q̄ p̄ez̄ credit r̄ confitēz
eternū: credat necesse ē r̄ fi-
liū coeternum. **Lectio. vii.**

Sed iam videam? quis
sit iste aspect? i filio?

quo pariter videt? asserit r̄
pater. Aidet sine dubio in fi-
lio patrē: q̄ credit filii scōz
incogitabilē deitatis natu-
rā ineffabilit̄ natum esse de
patre: nec posse hūc aliud ef-
se q̄ natus est: q̄ ē ille q̄ ge-
nuit. Aidet in x̄po patrē?
qui opera x̄pi non extrance
possibilitatis: sed patne cre-
dit esse virtutis. Aidet in fi-
lio patrē: q̄ intendit illū sub
cōmuniōne patni noīs nō in-
geniose art? industria sz sim-
plicis p̄tate s̄cepti aquas i
vina vertentem creaturarū
mutare naturas: vbertate
etiāz benedictiōis sue ex-
sum panem secundis e furie
tūi mo: sibus augmētantē.
Multiplicādo nanqz escas
in ore mandētum: r̄ panes
reformando de micis: fecit
pene nō esse mirabile q̄ mā-
na fluxit e celo. **Item de
confessoribus. Lectio p̄ma.**
**Ex homelia bti grego. pa-
pe super euangelio.** Homo
quidam peregre p̄ficiscēs.
Seruus qui gemina-
ta talēta retulit a do-
mino laudatur: atqz ad eter-
nam remunerationem per-
ducitur: cum ei voce domi-
nica dicitur. Euge serue bo-
ne r̄ fidelis: quia supra pau-

ca fusti fi de
corrostrua
dam viti tu
pe lunt bo
tioris: qua
deamur. **S**
les ferus i
fuit? qu
i corruptio
eternis ga
stis de glo
domini iul
ce intron
illa etema
atqz ange
mirus si
de muner
epertus t
prione.
S Er
rar
ad domi
cusatiōni
mine scio
es: meis
et congreg
fisi: et tim
di talentu
Ecce hab
Hoiadu
mis durur
cū tamen
ure distim
fedit in la
ependere:
more debu

ca fuisſi fidelis ſupra multa te conſtituam: intra in gaudium dñi tui. Pauca quippe ſunt bona omnia preſentis vite: quamlibet multa videantur. ¶ Sed tunc fidelis ſeruus ſupra multa conſtituitur: quando deuicta omni corruptionis moleſtia de eternis gaudijs in illa celefti ſede gloriatur. Tunc ad domini ſui gaudium perfecte intromittitur: quando in illa eterna patria aſſumptus atque angelorum cetibus admixtus ſic interius gaudet de munere: vt non ſit iam quod exterius doleat de corruptione. *Lectio ſecunda.*

Seruus autem qui operari de talēto noluit ad dominum cuius verbis excuſationis redit dicens. Domine ſcilo quia homo durus es: metis vbi non ſeminasti et congregas vbi non ſparſiſti: et timens abij et abſcondi talentum tuum in terra. Ecce habes quod tuus eſt.

¶ Notandum quod inutilis ſeruus durum dominus vocat cui tamen ad lucrum deſeruire diſſimulat: et timuiſſe ſe dicit in lucrum talentum expendere: qui hoc ſolum timere debuerat ne hoc ſine

lucro ad dominum reportaret. *Lectio tertia.*

Sunt enim plerique intra ſanctam eccleſiam quorum iſte ſeruus imaginē tenet: quod melioris vite agredi metuunt: et tamen tacere in ſui corporis ignauia non pertimeſcunt. Quos ſe peccatores conſiderant ſanctitatis vias arripere trepidant: et remanere in ſuis iniquitatibus non formidant.

¶ Quorum bene petrus ad huc in infirmitate poſitus ſpeciem tenet: cum viſo miraculo piſcius dixit. Eri a me domine: quia homo peccator ſum: immo ſi te peccatore conſideras: oportet vt a te dñm non repellas. *Ec. iiii.*

Sed qui idcirco melioris vite apprehendere arcem nolunt: quia infirmos ſe eſſe conſpiciunt quaſi et peccatores ſe fatentur et dominum repellunt: eumque que in ſe ſanctificare debuerant fugiunt: et velut in perturbatione conſiliū non habent dum moriuntur et vitam timent.

¶ Unde et huic ſeruo protinus reſpondetur. Serue male et piger: ſciebas quod me tibi non ſemino: et quod grego

vbi non spargo oportuit er-
go te dare pecuniam meaz
nummularijs: et ego veniens
recepisse myrtis quod meuz
est cum usura. **Lectio. v.**

Ex verbis suis su⁹ con-
stringit cū dñs dicit:
meto vbi non semino: et con-
grego vbi non sparsi. Et si
apte dicat Si iuxta tuā sen-
tentia r illud exquiro quod
ad erogandū non dedi: quā
tomagis a te exquiro qđ ad
erogandū dedi. Pecuniam
vero nummularijs dare est
eis scientiā predicatiōis im-
pendere: qđ hāc valeant r di-
ctis et factis exercere. Sz
sicut nřm periculū aspicietis
si dñicam pecuniā teneam⁹
ita vestrum fřes charissimi
solicite pensate: qđ cū usura
a vobz exigit qđ audistz. In
usura quippe pecuniā etiāz
nō data recipit. Cū em̄ hoc
reddidit qđ acceptuz fuerat:
etiā illd sup̄ impendit quod
acceptū non est. **Lectio. vj.**

Pensate ergo fřes cha-
rissimi qđ de accepta
hac vbi pecuniā usuras sol-
uetis: et curate vt ex eo qđ
audistz etiā alia studeatis i-
telligere qđ nondū audistis:
q̄ten⁹ alia ex alijs colligen-
tes etiā illa discat: ex vobis

metipsis agere qđ necdū ex
predicatoris ore didicistis.
Pigrū vero seruū qua insa
feriat audiam⁹. Tollite ab
eo talentū: et date ei qđ ha-
bet decem talēra. **Lec. vii.**

Oportunū valde vide-
batur euz a malo suo
vnū talentū tollit: ei potius
qđ duo qđ qđ quis acceperat
daret. Illi ei dari debuit: qđ
min⁹ qđ plus habuit. Sz si
cut superi⁹ dixim⁹ p quinqz
talenta quinqz videlicet sen-
sus id est exteriorum sciētia
designat: p duo aut̄ intelle-
ctus r operatio exprimunt⁹
plus ergo habuit qđ duo qđ
qđ quinqz talenta percepit:
quia qđ per talēra quinqz ex-
teriorz administrationē me-
ruit: ab intellectu internoi⁹
adhuc vacu⁹ fuit. **Lect. viii.**

Tantum ergo talētū qđ
intellectum significa-
re diximus illi dari debuit:
qđ bñ exteriora qđ acceperat
ministravit. Quod q̄tidie i
sancta ecclesia cernim⁹: qđ a
pleriqz dñi bene ministrant
exteriora qđ accipiūt p aditū
ctam gratiā ad intellectuz
quoqz mysticū perducū: vt
etiā de interna intelligētia
polleant: qđ exteriora fidelis
ministrant. Generalis eti

am mor sententia subdit qua
dicat. **O**mnis habenti dabit
et abundabit: et autem qui non ha-
bet: et quod habet auferet ab
eo. **H**abenti namque dabitur et
abundabit: quia quisque chari-
tatem habet etiam dona alia pro-
ci perit: quia quisque charitatem non ha-
bet etiam dona que percipit ut
debat amittit. **¶ Breve de con-
fessoribus. Homet. beati gre-
gorii pape: super euang. Si quis
venit ad me et non odit patrem
suum et matrem. Lectio. 4.**

Si consideremus fratres
charissimi que et quanta
sunt que nobis permittunt in ce-
lis: vile scilicet animo omnia que habentur
in terris. Terrena namque
substantia superne felicitati com-
parata: podus est non substi-
dius. **T**errena vita eterne vi-
te comparata: mors est potius
dicenda quam vita. **I**pe enim quoti-
dianus defectus corruptio-
nis: quod est aliud quam quedam pro-
lixitas mortis. **¶** Que autem
lingua dicere vel quis intelle-
ctus capere sufficit illa super-
ne civitatis quanta sunt gau-
dia: angelorum chorus interesse
cum beatissimis spiritibus glorie
adoratorum assistere: presentem dei
vultum cernere: circumscriptionem
lumen videre: nullo mortis me-
tu affici: incorruptionis prope-

tue munere letari. **Lectio. 15.**
Sed ad hec audita tar-
descit animus: namque illic
cupit assistere: ubi se sperat
sine fine gaudere. **S**ed ad ma-
gna premia perveniri non potest
nisi per magnos labores. **A**n-
de et paulus egregie predicato-
tor dicit. **N**on coronabitur nisi
qui legitime certaverit. **¶** Des-
lectat igitur mentem magnitudo
simulacrorum: non deterreat cer-
tam laborum. **A**n ad se venientem
vitas dicit. **S**i quis venit
ad me et non odit patrem suum et
matrem et uxorem et filios et fra-
tres et sorores: adhuc autem et
animam suam: non potest meus esse
discipulus. **Lectio. 16.**

Sed peccatori libere quod
pariter et carnalis pro-
prios precipimus odisse:
quia iubemur et inimicos dilige-
re. **E**t certe de uxore vitas
dicit. **¶** Sed de continentibus homo non
separet. **E**t paulus ait. **V**ir
diligite uxores vestras sicut et
christus ecclesiam. **E**cce discipu-
lus uxores diligenda predicat
cum magister dicat: quod uxores non
odit non potest esse discipu-
lus. **N**unquam aliud iudex nunc
ciat: aliud pro clamat: **A**n
simul et odisse possumus et dili-
gere. **¶** Sed si vim precepti
procedimus: utrumque per discretio-

nē agere valem? ⁊ vt eos q̄ nobis carnis cognatiōe cōiuncti sunt et quos primos nouim⁹ diligamus: et quos in via dei aduersarios pati mur odiendo ⁊ fugiēdo nesciam⁹. Quasi ei p̄ odiū diligē q̄ carnalit sapiēs dum praua nob̄ igerit nō audis.

Aut̄ dñs de- *Luc. xij* monstraret hoc erga primos odiū nō de i affectiōe pcedere: s; de charitate addidit p̄tin⁹ dicēs. Ad huc aut̄ ⁊ aiām suā. Edisse itaq; sc̄pimur proximos: odisse ⁊ aiāz n̄az. Cōstat ḡ q̄ amādo debet odisse p̄ximū: q̄ sic eū odit sicut semetip̄m. **T**ūc etenim aiāz n̄az bñ odim⁹ cū ei⁹ carnalibus desiderijs nō acq̄scim⁹: cū ei⁹ appetitū frangim⁹: cum ei⁹ voluptatib⁹ reluctamur. Que ḡ cōtēpta ad meli⁹ ducta: quasi p̄ odiū amat. Sic sicinim⁹ exhibē p̄ximis nostris odij discretiōe debem⁹: vt i eis ⁊ diligamus q̄d sunt et odio habeam⁹ q̄d in dei nob̄ itinere obsistūt. *l. v.*

Verte dñi paul⁹ hiero- solymā pgeret p̄pheta agab⁹ zonā illi⁹ apphendit ⁊ suisq; pedib⁹ alligauit dicēs. *Act. xij* hec zona est:

sic alligabūt i hierl̄z. S; is q̄ aiāz suā p̄fecte oderat ut cebat. Ego nō solū alligari s; ⁊ moui i hierl̄z parat⁹ suz pro noīe dñi iesu: nec facio aiām meā preciosiorē q̄ me. Ecce quō aiām suā amādo oderat: immo odiens amabat: quā cupiebat p̄ noīe iesu morti tradere: vt hāc ad vitam de pct̄i morte suscitaret. Ab hac ergo discretiōe odij nostri: traham⁹ formaz ad odiū p̄ximū. Amē q̄libet i hoc mundo auersari⁹: s; in via dei contrari⁹ non amē etiam propinquus. *Rec. vi.*

Quisq; em̄ iā et̄na cōcupiscit in ea quā agredit̄ causa dei extra p̄fēs: extra matrem / extra vxorē: extra filios / extra cognatos: extra semetip̄m fieri debet: vt eo verius cognoscat deū: quo in ei⁹ causa neminē recognoscat. Multū nāq; ē q̄ carnales affect⁹ intentiōnē mentis diuerberāt: eiusq; aciem obscurant: quos tamen nequaq; noxios patimur: si eos premēdo teneamus. Amādi ergo sunt proximi ip̄dēda charitas oib⁹: ⁊ p̄pinquis ⁊ extraneis: nec tū p̄ eadem charitate a dei amore flectendū. *Rec. viij.*

Sicut autem quia cum de
tra philistinum archa
domini ad terram israelitarum redi-
ret plausro superimposita est:
et vacce plausro subiuncte
sunt: quod fete fuisse memorantur
quod filios clauserant domi.
Et scriptum est. Habebat autem vac-
ce indirectum privam que ducit
bethsamis. Uno itinere gra-
diebantur: pergentes et mugien-
tes: non declinabant neque ad
dexteram neque ad sinistram.
Quid igitur vacce nisi fideles
quosque in ecclesia designant:
qui dum sacri eloquii prece-
pta considerant: quasi superimpo-
sitam domini archam portant. De
quibus hoc est etiam notandum
quod fuisse fete memorantur: quod
sunt plerique qui in via dei irri-
secus positi foris affectibus
carnalibus ligantur: sed non decli-
nant a recto itinere: quod archam
dei portant in mente. *lc. viii.*

Ecce enim vacce bethsa-
mis pergunt. Bethsa-
mis quippe dicitur domus solis.
Et propheta ait. Vobis autem qui
timetis deum orietur sol iustitie.
Si igitur ad eterni solis habi-
tationem tendimus: dignum pro-
fecto est ut de dei itinere per
carnalibus affectibus non decli-
nemus. Tota enim virtute presan-
ctum est quod vacce dei plausro

supposite pergunt et gemunt
Dant ab intimis mugitus:
et tamen de itinere non des-
flectunt gressus. Sic nimirum
predicatores dei sic fideles
quosque esse intra sanctam
ecclesiam debent ut et com-
patientur proximis per chari-
tatem: et tamen devia dei non ex-
orbitent per passionem. *In
tit. noc. de confessoribus. Lec.
sci euangelii in mat. ca. xii.*

In illo tempore dixit symon
petrus ad iesum. Ecce
nos reliquimus omnia et secuti
sumus te. Quid ergo erit no-
bis: Et res. *Ex commentario
beati hieronymi presbiteri de ea. l.*

Grandis fiducia. Petrus
piscator erat: dives non fue-
rat: cibos manu et arte que-
rat: tamen loquitur confidenter reli-
quimus omnia. Et quod non sufficit
tamen relinquere: iungit quod per-
fectus est: et secuti sumus te.

Fecimus quod iussisti: quod igitur
nobis dabis premium? Res-
pondit autem dixit illis. Amen dico
vobis: quod vos qui secuti estis
me in regeneratione cum sede-
rit filius hominis in sede maiesta-
tis sue sedebitis: et vos super se-
des duodecim iudicabitis duo-
decim tribus israel. *Leccio. x.*

Quoniam dixit qui reliquit
omnia, hoc enim et so-

Comune

erates fecit philosophus & multi alii diuitias contempserunt: sed qui secuti estis me: quod proprie apostolorum est atque creditum. **In** regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue quoniam ex mortuis de corruptione resurgent incorrupti sedebitis & vos soli iudicantium: condennantes duodecim tribus israel: quia vobis creditibus illi credere noluerunt. **Tu. L. c. xi.**

Et quis qui reliquit domum vel fratres aut sorores aut patrem aut matrem aut fratrem aut filios aut agros propter nomen meum: centuplum accipiet: & vitam eternam possidebit. Multi autem erunt qui non volunt recipere illam sententiam quod dicitur in qua saluator loquitur: non veni pacem mittere sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo & matrem a filia: et nurum a focu: & inimici hominis domestici eius. Qui ergo propter fidem christi & predicationem evangelii omnes affectus contempserint atque diuitias et seculi voluptates: isti centuplum recipiet: & vitam eternam possidebit. **r. xii**

tie quam introducit mille annos post resurrectionem: diuites tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus et vitam eternam esse reddendam: non intelligentes quod si in ceteris digna sit repromissio iuxta beati Augustini apparet turpido: ut qui nazarenus pro domino dimiserit centum recipiat in futuro. **Sed** agitur iste est qui carnalia pro saluatore dimiserit: spiritualia recipiet: qui comparatione & merito sui ita erunt: quasi pro numero centum numerus appareat. **Unde** dicit & apostolus qui vna tantum domum & vna prouinciam pueros a grossum dimiserat: quasi nihil habentes tota possidentes. **Evangelio.** Ecce nos reliquimus omnia. **Beatus Augustinus in compositum apostolorum. fo. v. Item in us. n. de confessionibus. Lectio scilicet euangelii secundum lucam. Cap. xix.**

In illo tempore dicitur de. di. s. parabola hanc. **Homo** quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum: et reuertitur. **Et** reuertens. **Ex** commentario uenerabili bedae prosbyteri: de eadem lectione. **Homo** nobilis ille est cui eccus supra clamabat: si uideris filio dauid: miserere mei: & uenerunt hierosolymam conueniebant osana filio dauid: benedictus

et venit in nomine domini rex israel. Regnumque ecclesie est ex gentibus. de quo etiam hoc notabile quod loquitur ego autem constitutus rex ab eo dicitur a patre postula a me dabo tibi gentes hereditate tua et possessioem tuam terminos terre.

Que videlicet hereditas ac possessio bifaria ratione regio longinquavocatur vel quia a finibus terre clamat ad dominum: vel quia longum est a partibus salus. Et cum de viciis sit patris longum tamen ab eorum sensu quod idola colunt de veritate abest. Sed querant longe facti sunt prope in sanguine christi. **Luc. x.**

Auis suis dedit illis decem minas. Denarius numerus ad legem pertinet propter decalogum. Vocat itaque per familias decem seruos quia elegit discipulos per litteram legis liberos. Dat illi decem minas que legis dicta spiritualiter intelligenda revelat. Post passionem quippe resurrectionem suam aperuit illis sensum ut intelligerent scripturas. Adina namque quam greci mina vocant centum dramis appellatur. Et omnis scriptura sermo quia vite celestis perfectionem suggerit quasi numeri centenarii pon-

dere fulgescit. **Et ait illis** Negociamini divitibus. Verba inquit legis ac prophetarum mystica interpretatione discussa populo afferte atque ab eis fidei confessionem morumque prebitate recipite iuxta quod psalmista suis auditoribus precepit dicens. Sumite psalmum et date tympanum hoc est laudem predicationis in cordis intentione percipite et devotioem operis in carnis castigatione reddite. Tympanum quippe est pellis in ligno extenta. Pellis homo in ligno extensus caro est nostra ad exemplum domine passionis afflicta. **Luc. xi.**

Qui autem ei obediant illum et miserunt legationem post illum dicentes. Nolumus hunc regnare super nos. Quibus impiis iudeos dicit de quibus alibi protestaretur. Hunc autem et viderunt et oderunt et me et patrem meum. Qui non solum presentem usque ad mortem crucis oderunt sed etiam post resurrectionem eius imiserunt persecutionem apostolis et predicationem regni celestis speraverunt. Et factum est ut rediret accepto regno. Hic redit significat tempus quando in manifestissima et emi-

nentissima charitate vētur
est qui eis humilis apparuit
cū diceret regnū meum nō
est de hoc mūdo. **Lectio. xij**

Et iussit vocari suos
suos quibus dedit pec-
cuniā ut sciret quātū quis-
que negociatus esset. Et sci-
ret inquit non quo eū aliqd
lateat cui virissime dictum
est dñe tu oīa scis: sed scire
dicat scire oēs facere. Tūc
enī hominū opera et cogita-
tiones palam omīb⁹ ostenduntur.
Quomodo in deu-
teronomio tētat inquit vos
dominus deus vester ut sci-
at si diligat eū hoc est sci-
re faciat. Nemo sane arbi-
trē eos solūmodo quib⁹ gra-
tia predicandī data est non
autē et eos quibus predica-
tū est ad iudiciū tñc esse vo-
candos: ipsi sunt enim pecu-
niā quā boni serui acq̄sere
mercādo: quietiā et eos quos
quibus nunq̄ predicatur est/
ibidem adesse damnādos.

**Sequentia sancti euange-
lij secundum lucam. Ca. xij**

In illo tēpore. Dixit
Iesus discipulis suis
parabolā hanc. Homo quidā
nobilis abiit in regione
longinquā accipere sibi re-
gnum: et reuertī. Vocatis

autē decē seruis suis dedit
illis decem mnas: et ait ad
illos. Negociamini dum ve-
nio. Cives autem eius ode-
rant illum: et miserunt lega-
tionem post illum dicētes.
Nolumus hunc regnare su-
per nos. Et factus est ut re-
dieret accepto regno: iussit
vocari seruos quibus dedit
pecuniā: ut sciret quantū
quisque negociatus esset. Ve-
nit autem primus dicens.
Dñe: mna tua decem mnas
acquiuisit. Et ait illi. Euge
serue bone quia in modico
fidelis fuisti: eris potesta-
tem habēs super decem ci-
uitates. Et alter venit di-
cens. Domine: mna tua fe-
cit quinq; mnas. Et huic ait.
Et tu esto super quinque ci-
uitates. Et alter venit dicēs.
Domine: ecce mna tua quā
habui repositam in sudario
Timui enim te quia homo
austerus es: tollis quod nō
posuisti et metus quōd nō semi-
nasti. Dicit ei. De ore tuo te
iudico hie neq;. Sciebas quod
ego hō austerus suz: tollēs
quōd nō posui: et metēs quōd nō
seminaui. Et quare nō dedi-
sti pecuniā meā ad mē: et
ego veniēs cū sur: utiq; ere-
gissem illud: et assūb⁹ di-

xit auferte ab illo mnaꝝ da
te illi q̄ decez mnaꝝ hꝝ. Et
dixerūt ei. Dñe: habz dece
mnaꝝ. Dico aut̄ vobis: qz oī
hñti dabit̄ z abñdabit. Ab
eo aut̄ q̄ nō habz: z qđ habz
auferet ab eo. Am̄. **Cyri
us. noc. de p̄fessou. Lec. scti
euāgelij. mattheū. c. xxv**

In illo tē. dī. te. d. f. pa
bolā hāc hāc qđā pe
regre p̄fiscēs vocauit ser
uos suos: z tradidit illis bo
na sua. Et reliq̄. **Homelia
bri grego. pape de eadē sc.**

Lectio scti euāgelij fr̄es
kñi sollicitate nos cōsiderare
admonet: ne nos q̄ plus ce
teris aliqd̄ in hoc mūdo re
cepisse cernimur: ab aucto
re mūdi graui⁹ inde iudice
mur. Cū enī augētur dona:
rōnes etiā crescunt donoꝝū

Tanto ergo esse hūilior
atqz ad seruiendum prom
ptior: quisqz debet ex mune
re: quāto se obligatioꝝē esse
cōspicit in reddēda ratione
Ecce hō q̄ peregre p̄fiscī:
tur seruos suos vocat: eisqz
ad negociū talēta parcutur:
post multū vero t̄pis ratio
nem positur⁹ reuertit⁹: bene
opantes seruos pro appor
tato lucro remūerat: seruū
vero a bono ope toꝝpentem

damnat. Tu aut̄. **Lectio. x.**

Quis est itaqz iste hō q̄
peregre p̄fiscat: nisi
redemptor n̄r̄: q̄ i ea carne
quā assumpserat abiit in ce
lū: Larrus ei loc⁹ p̄p̄ri⁹ ter
ra est: q̄ quasi ad peregrina
duct⁹: dū p̄ redemptoꝝē no
strū in celū collocat. Sꝫ hō
iste q̄ peregre p̄fiscat suis
suis bona sua tradidit: qz si
delib⁹ suis spūalia dona cō
cessit. Et vni qđē qnqz talen
ta: alij vero duo: alij ḡo cō
misit vnū. **Quinqz eteniz
sunt corpis sens⁹: videlicet
visus/audit⁹/gustus/odora
tus/et tact⁹. Quinqz igitur
talētis donū quinqz sensuū
id est exteriorū scientia desi
gnat: duob⁹ vero intellect⁹
z operatio exprimit: vni⁹ au
tem talēti noīe itellect⁹ tm̄
modo designat. **Lectio. xi.****

Sed is q̄ quinqz talēta
cratus est: qz sunt nōnulli q̄
z si interna ac mystica pene
trare nesciūt: pro inrentio
ne tamē superne patrie do
cēt recta quos possunt. De
ipsis exteriorib⁹ q̄ accepe
runt duplum talentum por
tant: qz dum se a carnis pe
tulantia/a terrenarū rerum
ambitu/ atqz a visibilib⁹ vo
o. j.

Commone

luptate custodiunt: ab his
etiā alios admonendo ppe-
scunt. Et sūt nōnulli q̄ qua-
si duob⁹ talēns ditari itelle-
ctū atq; opationē p̄cipiunt
subtilia de infinis intelligūt
mira de exteriorib⁹ opant:
cunq; et intelligēdo z opan-
do alijs predicāt: quasi du-
plicatum de negocio lucrū
portāt. Tu autē. **Le. 19. xij.**
Bene autē alia q̄nq; v̄l
alia duo ī lucrū veni-
se referunt: q̄z dum vtriq; se-
xui p̄dicatio impendit: qua-
si accepta talenta geminā-
tur. Sz is q̄ vnū talentū ac-
cepit ab iēs fodit in terrā:
et abscondit pecuniā dñi sui.
Talentū in tra abscondere est
acceptū ingenium terrenis
actib⁹ implicare: lucrū sp̄i-
ritale non querere: cor a ter-
renis cogitationib⁹ nūq; le-
uare. Sūt nāq; nōnulli q̄ do-
nū intelligētie p̄ceperunt:
sed tñ sola q̄ carnis sūt sapi-
unt. De qb⁹ p̄ p̄phetā dicit.
Sapiētes sunt vt faciāt ma-
la: bene autē facere nesciunt.
Sed dñs q̄ talenta cōtulit
rationem positur⁹ redit⁹: q̄a-
is qui nūc per se spiritualia
dona tribuit districte ī iudi-
cio merita exq̄rit: q̄d quisq;
accepit p̄siderat: z quod lu-

crum de acceptis reportet
pensat. **¶ Secōndia sc̄i enā-
gelij. 1. m. mattheū. Ca. xxv.**
In illo tē. di. se. di. s. pa-
bolā hāc. **1. 30.** qdā pe-
regre p̄ficiscēs vocauit ser-
uos suos: z tradidit illis bo-
na sua. Et vni dedit q̄nq; ta-
lēta: alijs autē duo: alijs v̄ vnū
vnicuiq; sc̄dm p̄p̄riā. Vt tē:
et p̄fectus est statim. Abiit
autē q̄ quinq; talēta accepe-
rat: z opatus est in eis: z lu-
crat⁹ est alia quinq;. Simili-
ter q̄ duo acceperat: lucra-
tus est alia duo. Qui autē z
vnū acceperat ab iēs fodit
in terra: et abscondit pecuni-
am dñi sui. Post multū t̄o-
tp̄is venit dñs seruorum il-
lorum: z posuit rationem cū
eis. Et accedēs qui quinq;
talēta acceperat obtulit a-
lia quinq; dicēs. Dñe: q̄nq;
talenta tradidisti mihi: ecce
alia quinq; sup̄lucrat⁹ sum.
At illi dñs ei⁹. Euge sue
bone z fidelis: q̄z sup̄ pauca
fuisi fidelis sup̄ multa te
constituā. Intra in gaudiū
dñi tui. Accessit autē z q̄
duo talēta acceperat: z ait
Dñe: duo talenta mihi tra-
didisti: ecce alia duo lucra-
tus sum. At illi dñs eius.
Euge serue bone z fidelis:

quia sup pauca fulsi fide-
lis / supra multa te cōstitua
Intra in gaudium dñi tui.
Amen. **Item in. iij. noc.**
de confessoribus. Lectio san-
cti euāgelij. In lucā. Ca. xj.

In illo tpe. di. te. di. su.
Nemo lucernā accen-
dit ⁊ i abscondito ponit neq;
sub modio / sed supra cande-
labū: vt qui ingrediūtur lu-
men videāt. Et reliqua. **Ex**
cōmēntario venerabilis bedę
preshyteri. de eadē lectione

De seipso dñs hec loq̄tur:
oñdens ⁊ si supradixerit nul-
lū gnātiōi neq; nisi signū io-
nedādum: nequaq; tñ lucis
sue claritatē fidelib; occul-
tandā. Ipse q̄ppe lucernaz
accēdit: q̄ testā hūane natu-
re flāma sue diuinitat; i ple-
uit. Quā pfecto lucernā
nec credētib; abscondere
nec modio supponere hoc ē
sub mēsurā legis includere
vel intra vnus iudee gētis
terminos voluit cohibere:
sed supra candelabū inq̄t:
vt qui ingrediunt lumen vi-
deāt. Tu autem. **Lectio. r.**

Candelabū eccliam
posuit q̄ nris in frontibus
fidē sue incarnatōis affixit:
vt q̄ eccliam fideliter ingre-

diuoluerint lumē veritatis
palā queāt intueri. Quā se-
tētia iudeozū quoc; pceres
cōdēnat; q̄ signa querentes
extertius aptā lucis ianuaz
noluerūt intrare credendo.

Deniq; p̄cudit: ne opa tā-
tūmodo sed vt cogitatōes
et etiā ipsas cordis intētio-
nes mūdare ⁊ castigare me-
munerit. Nā seq̄t. Lucerna
corporis tui est oculus tu;
Corpus ap̄pe dicit opera q̄
palā cūctis apparēt; oculū
vero ip̄am mentis intētiōnē
que opat; ⁊ de cuius merito
eadē opa lucē an tenebrarū
sint opa discernūt: sicut ip̄e
conseq̄nter exposuit dicēs.
Si oculus tuus fuerit sim-
plex totum corpus tuū lu-
cidum erit: si autē neq; fue-
rit: etiam corpus tuū tene-
brosū erit. Tu. **Lectio. rj.**

Si inq̄t pura recta q̄ i
stentione q̄ potes age-
re bona studueris; lucis pfe-
cto sunt opa que facis: etiā
si coram hominibus i perfe-
ctionis aliquid habere vide-
ant; qm̄ diligentib; deū oīa
cooperant in bonū / his qui
secūdū ppositū vocati sunt
secti. Si autē puerſa est inten-
tio q̄ precedit; prauū est oē
opus qd̄ sequit;: quāuis re-
D. ij.

Commune

ctuz esse videat. Vide ergo ne lumē qđ in te est tenebre sint: hoc est ne ip̄a cordis intentio que lumen est anievitiozū caligine fuscet/ sedula discretioe ppende iuxta q̄ alibi precipit. Omni custodia serua cor tuū: qm̄ ex ip̄o vita procedit. Si ergo corp̄ tuū lucidū fuerit non habens aliquā partē tenebrarum erit lucidū totū: et sicut lucerna fulgoris illuminabit te. Tu autē. *Lectio. xij.*

Quoniam opera nra dicit: quia et apostolus membra nostra nūc pat quedaz opera que i probat: et mortificanda precepit dicens. Mortificate ergo membra vestra q̄ sunt sup terrā: fornicationē/ imundiciā/ libidinē/ et cetera talia. Si igitur ipse bonū bona intētioe patrueris nō habēs i tua cōscientia aliquā p̄tē tenebrose cogitationis: etiā si cōtingerit aliquē proximozū tua bona actione noceri: verbi gratia aut de pecunia quā a te indigens et petens acciperat facere vel pati aliqd mali: aut de verbo exhortationis quo errantē corrigere volebas forte perniciosū

errare: tu tamen pro tuo simplici et lucido corde hic et in futuro lucis gratia donaberis. Hec contra hypocrisisim phariseozum subdole signaquerētū specialiter dicta: nos iuxta sensum moralem generaliter insituant.

Sequentia sc̄ti euangeliij secundum lucam. Cap. xi.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nemo lucernam accēdit et in abscondito ponit neq̄ sub modio sed supra candelabuz: ut qui ingrediuntur lumen videat. Lucerna corporis tui: est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex: totus corpus tuū lucidū erit. Si autem neq̄ fuerit: etiā corpus tuū tenebrosū erit. Uide ergo: ne lumē quod in te est tenebre sint. Si ergo corpus tuū lucidum fuerit nō habens aliquam partem tenebrarum: erit lucidum totum. Et sicut lucerna fulgoris: illuminabit te. Amen.

Itē i. iij. noc. de p̄f. Le. sc̄ti euang. sc̄dm lucā. ca. xij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Sinite lūbi v̄ri precincti: et lucerne ardētes. Et reliq̄. *Homelia b̄ti grego. pape: de eadē sc̄.*

Peri euang
nisi ap̄ta
recitata h̄
plancies a
et ea sub d
rim? q̄ten?
noctēbus
tamē sciē
Quia viti
bis sit fem
testat v̄ri
b̄m iob lo
tus eius m
fontudo
co ventris
p̄
H
lū
designat
liberū q̄
precin
riā p̄ co
Sed q̄
agere n
bonis
potim
ardente
Luc
in mani
na ope
lucis ep
dus p
ait. Lu
vobis
sra do
velitu
autem

Seti euangelij fratres charissimi apta est nobis lectio recitata: scilicet ne aliquis ipsa eius planities alta fortasse videat eam sub breuitate transcurrimus: quatenus eius expositio ita nescientibus fiat cognita: ut tamen scientibus non sit onerosa.

Quia viris luxuria in lumbis sit feminis in vmbilico: testatur dominus quod de diabolo ad bethel loquitur dicens: Vir tus eius in lumbis eius: et fortitudo illius in vmbilico ventris eius. **Lectio. x.**

A principali igitur sexu liborum nomine luxuria designatur: cum dominus dicit sint lumbi vestri percuncti. Libos enim precingimus: cum carnis luxuria per continentiam coartamus. Sed quia minus est mala non agere nisi etiam quos studeat bonis operibus insudare: protinus addit: et lucerne ardentis in manibus vestris.

Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus: cum per bona opera proximis nostris lucis exemplum monstramus. De quibus profecto operibus dominus ait: Luceat lux vestra coram hominibus: ut videant opera vestra bona: et glorificentur propter vestrum qui in celis est. **Lectio. xi.**

No sunt autem quae iubentur liberos restringere et lucernas tenere: ut et munditia sit castitatis in corpore et lumen veritatis in opatione. Redemptio etenim nostro vni sine altero placere nequaquam potest: si autem is quod bona agit adhuc luxurie inquitamenta non deserit: aut is qui castitate preminet: necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere: nec bonum opus est aliquid sine castitate. Sed si virtus agit restat: ut quis: quis ille est spe ad supernam patriam tendat: et nequaquam se a vicibus pro mundi huius honestate contineat. Qui et si quedam bona aliquando per honestate inchoat: in eis tamen intentione non debet permanere: nec per bona opera presentis mundi gloriam querere: sed totam spem in redemptionis sui aduentum constituat. Unde et protinus subditur. Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum: quando reuertat a nuptiis. **Lectio. xii.**

Ad nuptias quippe dominus a mortuis et ascenden in celum: supernam sibi angelorum multitudinem nouus homo copulauit.

D. us.

Commune

lauit. Qui tūc reuertit̃: cuz nobis iā per iudiciū manife stat. Bene aut̃ de seruis expectantibus subdit. At cuz venerit et pulsauerit̃: confestim aperiāt ei. Venit quippe dñs cū ad iudiciū pperat̃: pulsat̃ vero: cum iam p egritudinis molestias mortē vicinam designat. Cui confestim aperimus: si hunc cuz amore suscepim⁹. Aperire enim iudici pulsanti nō vult q̃ exire de corpore trepidat̃: et videre eū quē contēpssisse se meminit iudicē formidat. Qui aut̃ de sua spe z operatione securus est/ pulsati cōfestim aperit/ quia letus iudicē sustinet̃: et cū temp⁹ p̃pinque mortis agnouerit: de gloria retributionis hilarescit. Añ et prim⁹ subdit. Vti sunt fui illi: q̃s cū venerit dñs inuenerit̃ vigilātes.

Sequentia sc̃i euangelij secundum lucam. Cap. xii.

In illo tēpo re: Dixit Iesus discipulis suis. Sint lumbi vestri precincti z lucerne ardentes. Et vos similes hominib⁹ expectantibus dominum suum quando reuertatur a nuptijs vt cum venerit̃ pulsauerit̃ cōfestim aperiāt ei. Beati ser-

ui illi: q̃s cū venerit dñs inuenerit̃ vigilātes. Amē dñs corobis: q̃ p̃cinget se z fact at illos discubere z trāsies ministrabit illis. Et si venerit in sc̃da vigilia z si in t̃tia vigilia venerit z ita inuenerit̃: bti sūt serui illi. Hoc autem scitote: qm̃ si sciret pater familias qua hora surveniret vigilaret vtiq; z non sineret pfodi domū suam. Et vos estote pati: qz q̃ hora nō putat̃: fili⁹ hōis veniet. **Am̃.**

Itē in. iij. noct. de p̃fessoribus. Lectio sc̃i euangelij secundū mattheū. Ca. xxiii.

In illo tēpo re: Dixit Iesus discipulis suis. Vigilate: quia nescitis qua hora dominus vester vēturus sit. Et reliqua. **Sermo beati fulgentij ep̃i de ea. lc.** Dominicus sermo quē debem⁹ omnes nō solū studio se verū etiaz sapienter audire/ cui oportet nos humiliter ac delectabiliter obedire/ moderattonis sue tenēs vbiq; tēperie/ vt nec omnibus desint pabula nec pastorib⁹ alimentat̃: quedā specialiter precepit nobis: quedā vero gñaliter z nobis et vobis.

A nobis nāq; id est seruis quos pater ille familias res

rum omniū domini ad hoc in sua magna domo constituit/ ut populo eius verbis gratie ministremus/ spectaliter inuigetur sancte predicationis officium? generaliter vero et nobis et vobis salutaris indicitur obedientia mandatorū. Tu. **Lectio. x.**

In quibus denuo mandatis tamque ditissimis ferculis sic celestium deliciarum copia spiritualis exuberat/ ut in verbo dei abundet quod profectus comedit: abundet etiam quo paruulus surgat. Ibi est enim simul et lacteus potus quo tenera fidelium nutriatur infantia? ibi et solidus cibus: quo robusta perfectorum iuuetus spiritualia sancte nutritis accipiat incrementa. **I**bi prorsus ad salutem consulitur vniuersi quos dominus saluare dignatur. Ibi est quod omni etati congruat: ibi quod omni profectiōi conueniat. Ibi audimus precepta quae faciamus? ibi cognoscimus premia quae speramus? Ibi est iussio quae nos per legem doceat et instruat ad sciendum? ibi promissio quae per gratiam trahat et pducat ad gloriam. **Lectio. xi.**

Seruorum igitur quos populo suo proposuit: domini

non specialiter volens officium demonstrare ait quod ex euangelio modo audiuimus? Quis putas est fidelis dispensator et prudens quem constituit dominus super familiam suam? ut det illis in tempore tritici mensuram? Dominus ille seruus: quem cum venerit dominus inuenit sic facientem. Quis est iste dominus si es? Christus sine dubio: qui suis discipulis ait: Vos vocatis me magister et dominus: et bene dicitis. Sed etiam etiam huius domini familia? Admirum illa est quam ipse dominus de manu inimici redemit? et suo domino mancipauit. Haec autem familia/ sancta est ecclesia catholica? quae per orbem terre copiosa fertilitate diffundit: et redempta se precioso sui domini sanguine gloriat. Filii enim hominis sicut ipse ait non uenit ministrari sed ministrare: et dare animam suam redemptionem pro multis. Ipse est etiam pastor bonus? qui animam suam posuit pro ouibus suis. Rex ergo bonus pastorem? ipsa est familia redemptoris. Tu autem. **Lectio. xii.**

Dispensator vero quis sit quem oportet esse fidelem pariter et prudentem paulus nobis ostendit apostolus? qui de se suisque sociis loquens ait. Sic nos exi-

D. liii.

Commune

stimet homoyt mistros chri
 stit et dispesatores mysterio
 rum dei. Hic ia querit inter
 dispesatores? vt fidelis qs i
 ueniat. Ne qs aut nrz solos
 aplos dispesatores factos
 existimet neglectoqz mili
 tie spiritalis officio seru? pi
 ger ifidelit iprudeterqz dor
 mitet: ipse btis paul? epos
 quoqz dispesatores ee osten
 dens ait. **S**portet epm sine
 crimie esse: sicut dei dispesa
 toze. Serui ergo p r i fami
 as sumus: dispesatores dñi
 sumus: mesuram tritici qua
 vobis erogem? accepimus
Que vero sit ista tritici me
 sura si queram? ipaz quoqz
 nobis btis paul? ap's oste
 dit dices. **A**nicuiqz sicut de
 us diuisit mensuram fidei.
Quam ergo mensuram tri
 tici xps nuncupat: hanc me
 suram fidei paul? appellat?
 vt agnoscamus no aliud ef
 se spuale triticuz: q xpiane
 fidei venerabile sacramen
 tum. **H**uius mensuraz triti
 cyobis i nomine domini da
 mus: quoties illuminati do
 no graties spiritalis scd's re
 gulaz vere fidei disputam?
Et eandem tritici mensura
 per dominicos dispensato
 res accipitis? cum quotidie

per dei famulos verbum ve
 ritatis auditis. **Sequentia**
sancti euangelij sm matthei
um.

In illo tpe. Dixit ies?
 discipulis suis. **V**igila
 te: qz nescitis qua hora dñs
 vester vetur? sit. **M**lud autē
 scitote: qm si sciret p r fami
 lias qua hora fur veniret vt
 gilaret vtiqz r no sineret p
 fodi domū suam. **I**deoqz et
 vos estote parati: quia qua
 nescit? hora filius hominis
 veturus est. **Q**uis puras est
 fidelis seru? et prudēs: quē
 constituit dñs sup familias
 suam: vt det illis cibuz in tē
 pore: **B**eat? ille seru?: quez
 cum venerit dñs eius inue
 nerit sic facientem. **A**mē vt
 covobis: qm super omnia bo
 na sua: cōstituet eum. **A**mē

Item in. iij. noct. de con
 fessoribus. **L**ectio seti euan
 gelij sm matthei. **C**aplo. v.

In illo tpe. Dixit ies?
 discipulis suis. **V**os
 estis sal tre. **E**t reliq. **E**x pu
 mo libro bti augustini epi d
 fermone domini in mote ha
 bito? de eadem lectione.

Ostendit domin? fatuos ef
 se iudicādos? qui tempora
 lium bonorum vel copiam
 sectantes: vel in opiam me:

uententes amittunt eterna: q̄
nec possunt dari ab homini-
bus nec auferri. Itaq; si sal
infatuatum fuerit: in quo sa-
lietur: Id ē si vos per quos
condiendi sunt quodammodo
populi metu persecutio-
num temporalium amiseri-
tis regna celorum: q̄ erunt
homines per quos vobis er-
ror auferatur cum vos ele-
gerit deus per quos erro-
rem auferat ceterorum?

Ergo ad nihil valet sal
infatuatus: nisi vt mittatur
foras: et calcetur ab homi-
nibus. Non itaq; calcatur
ab hominib; qui patitur per-
secutionem: sed qui timen-
do persecutionem infatuat.
Calcari enim non potest ni-
si inferior: sed inferior non
est: qui quis corpore in ter-
ra multa sustineat: corde ta-
men fixus in celo est. Tu au-
tem domine. **Lectio. x.**

Us estis lumen mū-
di. Quomodo dixit
superi; sal terre: sic nunc di-
cit lumen mundi. Nam ne-
ce superius ista terra acci-
pienda est quā pedibus cor-
poris calcam;: sed homines
qui in terra habitant vel eti-
am pctōres quor; pdiendis
et extinguentis putoribus

aplicū salē dñs misit: et hic
mundū non celū et terrā s;̄
homines q̄ sunt in mūdovēl
q̄ diligunt mundū oportet i-
telligi: quibus illuminādis
apli missi sunt. **¶** Ad pōt ei
uitas abscondi supra mon-
tes posita: id est fundata su-
per magnā insignēq; iustiti-
am: quā significat etiam ipse
mons in quo dñs disputat.

Quod accendit **le. xi.**
Lucernāq; et ponit eā
sub modio. Quid putamus
ita esse dictū sub modio: vt
occultatio tñ lucerne acci-
pienda sit tanq̄ diceret: ne-
mo accēdit lucernā et occul-
tat illā: An etiā modio ali-
quid significat vt hoc sit po-
nere lucernā sub modio: su-
periora facere corporis cōmo-
da q̄ predicationē v̄tatis: s̄
vt ideo q̄sq; v̄tate nō p̄ di-
cet dū timet ne aliqd i reb;
corp'alib; et tēporalib; mole-
stie patiat: Et bñ modio di-
cit; siue ppter retributiones
mensure qz ea quisq; recipit
q̄ i corpe gessit: vt illie inq̄t
ap'ls recipiat v̄tatis q̄ gel-
sit i corpe: et tāq̄ de hoc mo-
dio corporis alio loco dicit
in qua em̄ mensura mēsi fue-
ritis in ea remetiet vobis: si
ue qm̄ tpalia bona q̄ corpo-

re peragunt/ certa dicit me
sura et inchoant et trāseūt:
quā forasse significat modi
us. Eterna x̄o et spiritalia
nullo tali fine coercent. Nō
em̄ ad mensurā dat de sp̄m

Sub modio ergo *lxij*
lucernā ponit q̄squis
lumen doctrine bone cōmo
dis tp̄alibus obscurat ⁊ te
git sup cādelabrū aut: qui
corpus suum ministerio dei
subijcit: vt supior sit p̄dica
tio vitatis inferior: fuit cor
poris: per ip̄am tñ corpus
fuiturē excelsior luceat do
ctria: q̄ p̄ officia corporata id
est per vocē et linguā ⁊ cete
ros corporis motus: in bonis
opibus insinuat discētib⁹.
Sup candelabrum ergo po
nit lucernā cū dicit ap̄s nō
sic pugno tanq̄ aerē cedēs:
s̄ castigo corp⁹ meū et fui
turi subijcio: ne forte alijs
predicans ip̄e reprob⁹ inue
niar. *2do* ait vt luceat oi
bus q̄ in domo sunt: domus
puto dictā habitationē ho
minū id est ip̄m mundū: pro
pter id quod supius ait vos
est lux mūdi. Aut si domū
quāq̄ vult accipere eccl̄iaz:
neq̄ hoc est absurdum. *Se
quentia sancti euāgelij: sm
mattheum. Capitulo. v.*

In illo tpe: Dixit ies⁹
discip̄is su. Vos estis
sal tre. *2do* si sal euauerit:
in q̄ saliet: Ad nihilū valet
vltra nisi vt mittat foras: ⁊
oculcet ab hominib⁹. Vos
estis lux mūdi. Nō pōt cui
tas abscondi: supra mōtē po
sita. Neq̄ accēdunt lucernā
⁊ ponūt eā sub modio s̄ su
pra cādelabrū: vt luceat oi
b⁹ q̄ i domo sūt. Sic luceat
lux v̄a corā hoib⁹: vt videāt
op̄a v̄a bona ⁊ glificēt p̄ez
v̄m q̄ i celis est. Nolite pu
tare qm̄ veni soluere legem
aut p̄phetas. Nō veni soluē
s̄ adimplere. Amē q̄pe di
co vobis: donec transeat ce
lū et terra: tota vnū aut vn⁹
apex nō preteribit a lege do
nec oīa fiāt. Qui ḡ soluerit
vnū de mādāt: is̄ minimis
et docuerit sic hoies: mint
mus vocabit in regno celo
rum. Qui autē fecerit et do
cuerit: hic magnus vocabit
in regno celozū. Amen.

De virginibus ad vespas
lxij p̄me ad Corinthios. vii.

De virginibus p̄ceptū
dñi nō habeo: cōsi
liū autē do tanq̄
miam p̄secutus a
deovt sim fidelis. Deo ḡ. *De
Regnū mūdi. vt infra. viij.*

hy. Jesu corona virginū. fo. lxxv. Adiuuabit eā deus vultu suo. **De.** in medio ei⁹ nō pmouebit. **Ad mag. an.** Veni electa mea ⁊ ponā i te thronū meū qꝫ cupiuit rex specie tuā. **De vgi. mar.**

Deus q̄ inl cete (ox. ra potētie tue miracula etiā i sexu fragili victoria martyrii tulisti ꝓcedep ptius vt q̄ bte A. virginis ac martyꝝ tue natalitia colimus per eius ad te exempla gradiamur. Et fa: ꝓ do. **De vgi. nō mar. lxx.**

Deus q̄ nos bte A. virginis tue annua solē nitate letificas ꝓcedep pti⁹ vt ei⁹ adiuuemur merit⁹ cui⁹ castitas irradiamur exemplis. Et fa: ꝓ do. **Inuita** Regē virginū dñs. Veni te adorem⁹. **ps.** Venite. **De vgie mar. hy.** Virgīs ples ex integro. f. lxxv. **De vgie. nō mar. hy.** Hui⁹ obtēru. f. lxxv. cū vltio vsu. **In pmo no. ā** **D**ē pulchra ē casta gñatio cū claritate. **p. viii.** Dñe dñs nr. **fol. ij. an.** Prudētes vgiēs aptate lāpades vsas ecce sp̄s⁹ venit exite obuiā ei. **ps. xvii.** Leli enarrant. **fo. vi. ā.** Veniente sp̄so puz dens vgo preparata intro-

luit cum eo ad nuptias. **ps. xxxij.** Dñi ē fra. **f. vi. ā.** Spe tua ⁊ pulchritudie tua iten de ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. **p. xliii.** Eructauit. **fol. xv. an.** Adiuuabit eā de⁹ vultu suo deus in medio ei⁹ non commouebit. **ps. xlv.** Deus noster refugiu. **fol. xvj. ā.** Hec est que nesciuit thronū in delicto habebit fructum in respectiōe aīarū sctārum. **ps. xlvij.** Magn⁹ dñs. **f. xvj. ā.** Diffusa ē grā i labijs tuis. **Prophea** bñdixit te deus in etnū. **p. j.** Diffusa ē grā i labijs tuis. **Prophea** bñdixit te de⁹ in eternū. **p.** Dilexisti iustitiā ⁊ odisti iniquitatem **Propterea.** **ps. ij.** Spe tua et pulchritudine tua. **Intēde** ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. **p.** Quā pulchri sunt gress⁹ tui in calciamentis filia principis. **Intēde.** **p. iij.** Propter veritatē et mansuetudinē ⁊ iustitiā. **Et** deducet te mirabiliter dextera tua. **p.** Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuam ⁊ obliuiscere ꝓp̄z tuū ⁊ domū patris tui. **Et.** **p. iij.** Dilexisti iustitiā ⁊ odisti iniquitatem ꝓpterea **Anxit** te deus de tu⁹ oleo lētie. **p.** Propter vitatē et mansuetudines ⁊ iustitiā. **Anxit.**

Commune

Can. ii. noc. i. Anguētū ef-
fufū nomē tuū ideo adole-
fcētule dilexift tenimīs. **ps.**
lxxxiii. Bñdixifti dñe. **fol.**
xxx. a. Reuertere reuertere
funamitꝝ reuertē reuertere
vt intueamur te. **ps. lxxxvi.**
Fūdamēta ei⁹. **fo. xxx. a.** Ni
gra sum ſz formofa filie hie
rufalē ideo dilexit me rex z
itroduxit me i cubiculū fuū
ps. xcvi. Lātate. **ij. f. xxxiii. an.**
Cū effer rex i accubitu ſuo
nard⁹ mea dedit odorē fuū.
ps. xcvi. Dñs regnauit exul.
f. xxxiii. a. Fulcite me florib⁹
ſtitate me malis qꝝ amo
re lāgueo. **ps. xcvi.** Lātate. **ij.**
f. xxxiii. a. Quā pulchri ſūt
greſſ⁹ tui i calciamētis filia
pꝛicipis **ps. xcvi.** Dñs re-
gnauit traſcāt. **fo. xxxiii. ***
Specie tua z pulchritudie
tua? Intēde pſpere pcede z
regna? **De virgine martyre**
ps. v. Veni ſpōſa xpi accipe
coronā quā tibi dñs ſppara-
uit. Pro cui⁹ amore ſangu-
nē tuū fudiſti z cū āgelis in
paradiſum itroifiſti. **ps. v.** Veni
electa mea z ponā i te thꝛo-
nū meū qꝝ pꝛcupiuit rex ſpe-
ciē tuam. Pro cui⁹. **De vir-**
gine nō mar. **ps. v.** Audi ſi-
la zvide z iclina aurē tuaz.
Et obliuſcē pplm tuū z do

mū pꝛis tui. **ps. v.** Surge ppe-
ra amica mea colūba mea
formofa mea z veni. Et obli-
uiſcere. **ps. vi.** Hec ē ego ſa-
piēs quā dñs vigilātē iue-
nit q̄ accept⁹ lāpadib⁹ ſum-
pſit ſecū oleum. Et veniēte
dño itrouit cū eo ad nupti-
as. **ps. vi.** Accinxit fortitudine
lūbos ſuos z roborauit bra-
chiū fuū. Et veniēte. **ps. vi.**
Induit me dñs veſtimento
ſalutis et indumētō lettitię
circūdedit me. Et tāqꝫ ſpon-
ſaz decorauit me corona. **ps.**
Introduxit me rex i cellā vi-
narię et ordinauit i me cha-
ritatē. Et tāqꝫ ſponſā deco-
r. **ps. viii.** Regnū mundi z om-
nem ornatum ſeculi cōtem-
pſi propter amorem domi-
ni mei ieſu chꝛiſti. Quē vidī
quem amaui in quem credī-
dī quē dilexi. **ps. viii.** Erucauit
cor meum verbum bonū di-
co ego opa mea regi. Quę
vidī quē ama. **C. An. ii. noc.**
an. Inuenta bona margari-
ta dedit omnia ſua et com-
parauit eam. **Canti.** Audi-
te me. **f. lx. *** Dilexiſti iuſti-
tiam et odiſti iniquitatē?
Propterea vixit te deus
deus tuus? **ps. lx.** Simi-
le eſt regnum celozum decē
virginibus. Que accipien-

tes lampades suas exierunt
 obuiam sponso et sponse. **Ps.**
Quinqs autem ex eis erant
 fatue et quinqs prudentes.
Que accipientes lam. **Ps. x.**
Quinqs prudetes virgines
 acceperunt oleum in vasis
 suis Lum lampadibus. **Ps.**
Media autem nocte clamor
 factus est ecce sponsus ve-
 nit exite obuiam ei. Lum la.
Ps. x. Prudentes virgines
 aptate lampades vestras ec-
 ce sponsus venit exite obui-
 am ei. Et que parate erant
 intraerunt cum eo ad nu-
 ptias. **Ps.** Tunc surrexe-
 runt omnes virgines ille et
 ornauerunt lampades suas.
Et. Ps. xii. Offerent regivir-
 gines post eam proximam ei
 offerentur tibi. In letitia et
 exultatione. **Ps.** Pruden-
 tes virgines aptate lampa-
 des vestras ecce sponsus ve-
 nit exite obuiam ei. In. **Ad**
lan. a. Hec est virgo sapiens
 et vna de numero pruden-
 tum. **Ps. xxi.** Dominus re-
 gnauit. **fol. xxxi.** **Capitulum**
hymnus et oratio **ut in pu-**
nis vesperis. Ps. lxxv. Audi
 filia et vide. Et inclina au-
 rem tuam. **Ps.** Quia con-
 cupiuit rex speciem tuam.
 Et incli. **Ad benedictus a.**

Ueni sponsa christi accipe co-
 ronam quam tibi dominus
 preparauit i eterni. **Ad**
primam a. Hec est virgo sa-
 piens quam dominus vigi-
 lantem inuenit. **Ad. ii. a.**
 Prudentes virgines acce-
 perunt oleum in vasis suis
 cum lampadibus. **Capm et**
oratio ut in primis vesperis. Ps.
 Diffusa est gratia. **Ad. vi.**
an. Media nocte clamor fa-
 ctus est ecce sponsus venit
 exite obuiam ei. **Capitulum. ij.**
Quiatur in dno gloriati
 non em qui seipm commen-
 dat ille probatus est: s; que
 deus commedat. Deo gra-
 * specie tua. **De virge**
Ine martyre. Oratio.
 Adulgentiam nobis
 dne beata A. virgo et mar-
 ty: imploret que tibi grata
 semper extitit/ et merito ca-
 stitatis et tue professioni vir-
 tutis. Et fa: per do. **De**
virgine no martyre. Oratio.
Ons q nos annua bea-
 te A. virginis tue so-
 lenitate letificas? da vt qua
 veneramur officio etiaz pie-
 uersationis sequimur exem-
 plo. Et fa: per dnz. **Ad**
nona an. Tunc surrexerunt
 oes virgines ille et ornaue

Commune

rāt lampades suas. *Cap. ij.*

Abulorvos (choi. r. del emulatiōe? des pō di eni vosvnt viro virgines castā exhibere xpo. Deo g. *De dilexisti iustitiā. De virgine martyre. Oratio.*

D A q̄s ōps deus? vt q̄ obrē n. x̄ḡinis ac martyris tue natalitia colimus et ānuā solēnitāte letemur et tāte fidei proficiam? exēplo. Et fa? per do. *De virgine non martyre. Oratio.*

Q A q̄s omps deus? vt qui beate n. virginitas tue solēnia colim? ei? apud te patrociniā sentiam? Et fa? per do. *In. ij. ves. sup. pos. ā. D. q̄ pulchra. ā. P. uidentes virgines. an. Veniēte sponso. ā. Hec est q̄ nesciuit. Cap. R. hy? x. et ofort. i laud. Ad mat. an. Quinq; prudētes virgines acceperunt oleū in vasis suis cū lā padibus: media autē nocte clamor factus est ecce spon sus venit exite obulam chri sto dño. De sectā nō virgie. Ad vs. l. p. puerbio. r. rri.*

Q Alierē fortē q̄s inue niet: procul et devlti mis simbus p̄ciuz ei? Deo. *R. Regnū mūdi. vs de vir ginit. xvij. hy? x. l. hui? o xpe*

meritis. *fo. lxxij. x. Adiuua bit eā de? vultu suo: De? in medio ei? nō p̄mouebit: Ad met. ā. Accinxit fortitudie lābos suos et roborauit h̄ra chiū suū ideoq; lucerna ei? nō extinguit i sempitnū. or.*

A Audi nos deus salu taris nosser? vt sicut de beate n. festiuitate gau dem? ita pie deuotionis eru diamur affectu. Et fa? per do. *Inuita. Regem oim dñz. Venite adoremus. ps. Venite hy? l. hui? obtentu. f. lxxij. In. f. noc. ā. Sicut*

malus inter ligna syluaruz sic dilect? me? inter filios. *ps. vij. Dñe dñs. fo. ij. ā. Lena eius sub ca pite meo et dexte ra illi? amplexabit me. ps. xvij. Leli enarrant. fo. vij. ā. Jam enī h̄yems trāsijt imber abiit et recessit surge p̄pera amica mea et veni. ps. xxvij. Dñi est fra. fol. vij. an. Specie tua. r. p. xliij. Eru ctavit. fo. xv. ā. Adiuua bit. p. xlv. De? nosser refugium. fol. rvi. an. Alq; multe nō po tuef? extinguere charitatē. p. xlvij. Magn? dñs. fo. rvi. x. Diffusa est gr̄a. vs. pu: ma. iij. Beta seruant de cōt x̄ḡinū. In. ij. noc. an. psal mi et siculi vt ibid. x. Spe*

cie tua. **R. v.** Audi filia ryl-
de ⁊ inclina aurē tuā. Et ob-
luniscere populū tuū et do-
mū patris tui. **R.** Surge p-
pera amica mea columba
mea formosa mea veni. Et
R. vi. Lōcupiuit rex speciē
tuam. Quia ipse est de⁹ tuus
et adorabunt eū. **R.** Specie
tua et pulchritudine tua i-
tende prospere procede et
regna. Quia. **R. vii.** Induit
me dñs. **R. viij.** Regnū mū-
di. **vt. in. ij. noct. de virgini-
bus. In. ij. no. ā.** Inuēta
bona margarita dedit om-
nia sua ⁊ pparauit eā. **Acti.**
Audite me. **f. lx. R.** Dilexisti
iustitiā. **vt. R. ix.** Gaudēs
gaudebo i dño. Et exulta-
bitaia mea i deo meo. **R.** In-
duit me vestimēto salutis ⁊
indumēto iustitiē circunde-
dit me. Et ex. **R. x.** Lauda
filia sñō letare ⁊ exulta filia
hierusalē quia dñs rex i me-
dio tui. Non timebis maluz
vltra. **R.** Abstulit dñs iudi-
ciū tuū auertit inimicos tu-
os. Non time. **R. xi.** Surge
propera amica mea et veni
tam enī hys trāsiit imber
abiit ⁊ recessit. Flores ap-
paruerunt in terra. **R. xij.** Uox
turturis audita est in terra
nostra. sic⁹ protulit grossos

suos. Flores. **R. xij.** Fulcite
me florib⁹ stipate me malis
Quia amore lāgueo. **R.** Ad-
iuuro vos filie hierusalē si in-
ueneritis dilectū vt ānūcie-
tis ei. Quia. **Ad laud. ā.**
Ista est spectiosa inter filias
hierusalem. **ps. xcij.** Dñs re-
gnauit. **fo. xxxij. Cap. h. y. R.**
⁊ oro vt i primis vel. R. b. c.
Audi filia. **Ad bñ. ā.** Simi-
le est regnū celoz hōi nego-
ciatorū q̄rēt bonas marga-
ritas / inuētayna p̄ciosa mar-
garita dedit oīa sua et com-
parauit eaz. **Ad p̄tman-
ān.** Nigra sum sed formosa
filie hier⁹m: ideo dilexit me
rex et introduxit me in cubi-
culū suū. **Ad. iij. ā.** Cū ef-
set rex i accubitu suo: nard⁹
mea dedit odore suum. **Ep.**
et oīo vt in. j. vel. R. D. Diffusa
est gratia i. **Ad. vi. ā.** Ful-
cite me floribus stipate me
malis quia amore languēo.
Capitulū puerbionū. xxxij.
Hallay gratia et vana
est pulchritudo: mu-
lier timens dñm ipsa lauda-
bitur. **R.** Specte tua. **Of.**
Pesta q̄s omps deus
vt beate A. solennia
reconsentes meritis ipsi⁹ p-
tegamur ⁊ precibus. Et fa-
⁹ per dñm. **Ad. ix. ā.** Quā

pulchri sunt gressus tui in
calciamentis filia principis.

Cap. Proverborum. xxxj.

Date ei de fructu manuum suarum et laudent eam in portis opa eius. *Ps.*
Dilexisti iusti. *Oratio.*

Quæstia q̄s omnipotēs de⁹: vt ad te toto cor de clamantes intercedente btā. A. tue pietatis indulgētiā consequamur. Et fact⁹ per dñm. *In. ij. vel. super hos an.* Sicut malus. *an.* Reua eius. *an.* Jam enim. *an.* Aque multe. *vt. In primo noct. Cap. R. hy. R. et ofo vt in lau. Ad magt an.* Simile est regnū celorū fa gene misse in mare ⁊ ex omni genere pisciū gregātū quā cū ipleta esset educentes ⁊ secus littus sedentes elegerunt bonos in vasa sua malos autem foras miserunt.

De virginib⁹ Lectio prima. Ex commentario beati hieronymi presbiteri super euāgelio. Simile est regnū celorum decem virginibus

Hanc parabolā id est similitudinē decē virginū fatuar atq; prudentium quidē simpliciter in virginibus interpretantur ⁊ quarū alie iuxta apostolū ⁊ mente

et corpore sunt ⁊ gines alie virginitatē tantū corporū reseruātes vel cetera nō habent opera suo proposito similia ⁊ v̄ parentū custodia reseruāte: nihilomin⁹ mente nupserunt. *Sed nihil videt alius esse sensus ex superioribus: quo dicitur nō ad virginalia corpora: s; ad omne hominum genus comparatio pertinere. Lecto. ij.*

Sicut enī duo in agro et due molentes duos populos significāt christianorū et iudeorū: siue sanctorū ⁊ peccatorū: qui in ecclesia constituti videntur quidē et ipsi arare et molere: s; cūcta i hypocrisis faciūt: sic et nūc decē virgines omnes hoīes cōplectūtur qui vidētur deo credere et applaudūt sibi i scripturis sc̄is: t̄ā eccl̄asticos q̄ iudeos atq; hereticos. *Qui idcirco omnes virgines appellant: quia vnus dei gloriānt noticia: et mēs eorū idolorum turpitudine nō constuprat. Oleum habēt virgines q̄ iuxta fidē operibus adornātur: nō habēt oleū: que vidētur simili quidē fide deū cōfiteri: sed virtutū opa negligunt. Tu autē. Lectio. iij.*

Possunt quinq; virgines sapiētes et stultas qñq; senſ? interpretari? quorū alij ad celestia festināt et supna desiderant: alij terrenis affectibus inhiantes forma nō habent veritatis: q̄ bus corda sua illūinent. De visu/ et auditu/ et tactu spūa lū dictū est: quod vidim⁹/ qd̄ audiuimus/ quod oculis nostris perspeximus/ et man⁹ nostre palpauit. **De gustu? gustate et videte qm̄ sua uis est dñs. De odoratu? in odore vnguetōrū tuorū currimus: et christi bonus odor sum⁹. Tu autē. Lectio. iiii.**

Mō dormitauerūt oēs et dormierūt. Nō ei pax tēporis inter priorē et scdm̄ aduentū dñi p̄tergredit. Dēs dormitauerūt/ id est mortue sunt: qz mors sc̄tōrū sōn⁹ appellat. **Lōse q̄nter autē dicit et dormierūt? qz postea suscitande sūt. Abedia autē nocte clamor fact⁹ est: ecce sp̄o susuenit? exite obuiā ei. Subito enī et q̄si itēpeſta nocte et securis oīb⁹/ quādo grauiſſimus sopor est: per āgeſtorū clamorē et tubas p̄cinentiū fortitudinū xp̄i resonabit aduēt⁹. Tu. Lectio. v.**

Sed dicam⁹ aliquid? qd̄ forte alle lectori vti le sit. Traditio iudeorū est xp̄m media nocte vēturū in similitudines egyptij t̄pis? qñ pascha celebrato exterminator uenit⁹ dñs sup tabernacula trāsīt: et sanguine agni postes nr̄az frontū p̄secrati sunt. **Uñ reor et traditionē aplicā permanasse? vt in die vigiliarū pasche añ noctis dimidiū p̄p̄os dimittere nō liceat expectātes aduētū xp̄i: vt postq̄ illō tēp⁹ transierit securitate p̄sūpta festū cūcti agāt diē. Unde et psalmista dicebat. Abedia nocte surgebā ad confitendū tibi? su per iudicia iustificatiōis tue. Tu. Lectio. vi.**

Tunc surrexerūt oēs virgines ille? et onauerunt lāpades suas. Dēs virgines surrexerunt et onauerunt vna quaq; lāpades suas: id est sensus in qb⁹ olei unſciētie recipiebāt: vt alerent opa virtutū q̄ ante v̄z iudicē refulgerēt. Fatue autem sapiētib⁹ dixerūt. Date nobis de oleo v̄ro? qz lāpades nr̄e extinguitur. **Que lāpades suas querunt extingui on̄dant eas ex parte lucere? et tñ non habet lumen. Et. j.**

indeficiēs nec opa ppetua.
Si q̄s igitur habet aiaz vir
ginalē ⁊ amator est pudic-
tie nō debet mediocrib⁹ esse
contēpt⁹ q̄ cito exolescūt ⁊
exorto caumate arescūt: sed
pfectas virtutes seq̄tur: vt lu-
mē habeat sēpitemū. **lc. vii.**

Respōdet prudētēs ⁊
dixit. Ne forte non
sufficiat nobis ⁊ vobis. Hoc
non de auaricia s̄ de timo-
re respōdet. Anus quisq̄ ei
p operib⁹ suis mercedē ac-
cipiet: neq̄ possunt in die iu-
dicij aliorū virtutes aliorū
vicia subleuare. Et quō tpe
babilonice captiuitatis hie
remias pctōres iuuare nō
poterat ⁊ dicit ad eū: ne ora
ueris p pplo isto: sic fo: mi-
dolosa est illa dies: cū vnus-
quisq̄ p seipso sollicit⁹ erit.
Ite potius ad vendentes ⁊
emite vobis. Adit hoc ole-
um et multo emit precio: ac
difficili labore cōquiri: qd̄
in elemosynis cūctisq̄ virtuti-
bus ⁊ silijs intelligim⁹ ma-
gis. **Lu. Lectio. vii.**

DAm autē irent emere
venit sp̄sus. Dāt q̄-
dem quasi prudētēs p̄silij:
q̄ nō debeat sine oleo lāpa-
darū p̄so occurrere. Venit
q̄ iā emēdi tps excesserat ⁊

adueniēte die iudicij locus
nō erit penitētie p̄salmita
dicēte: i inferno autē q̄s p̄fite-
bit tibi: non noua opa patra-
re: sed p̄teritorū rōnē cogū-
tur exsoluere. Venit sp̄s ⁊
que parate erāt intrauit cū
eo ad nuptias: ⁊ clausa ē ia-
nuā. Post iudicij diē bonoz
operū et iustitie occasio nō
reliquit. A ouis sine vō vent-
unt ⁊ reliq̄ v̄gines dicētes.
Dñe dñe: ap̄i nobis. Greg-
gia qd̄ in dñi appellatione
p̄fessio: idq̄ repetitum fidei
iudiciū ē. Sed qd̄ p̄destro-
ce inuocare: quē opib⁹ ne-
ges: Et ille respōdēs ait.
Amē dicovob⁹: nescio vos.
Houit dñs q̄ sunt ei⁹: ⁊ qui
ignorat ignorabitur. Hescit
dñs oparios inq̄tat. Et li-
cet v̄gines sint: et scōm du-
plicē intelligentiā de corpo-
ris puritate ⁊ de p̄fessioe ve-
re gliēt fidei: tñ q̄ oleū nō
habēt sciētie: sufficit eis pro
pena q̄ ignorētur a sponso.

**Beatus de v̄ginibus. lc. i. Ex
dome. b. gre. pape i. e. euāg.**

Simile est regnum celoz
decem v̄ginibus.

Quinq̄ fatue v̄gines
nō sumpserūt oleū se-
cū: prudētēs autē acceperūt
oleū in vasis suis cū lāpadi-

bus. Per oleū quippe nitor
gl'ie designat. Vascula autē
nra sunt corda q̄ q̄b' ferim'
cūcta q̄ cogitam'. ¶ Pu-
dētes autē oleū i vasis hnt'
qz mitorē gl'ie intra p̄sciētiaz
retinēt: paulo attestāte qui
ait. Gloria nra hec est: testimo-
niū p̄scientie nre. *lectio. ij.*

Hatue autē vrgines ole-
um secū nō sumūt: q̄a
gl'iam intra p̄sciētia nō ha-
bent: dū hāc ab ore p̄mior
querūt. Notādū vero q̄ oēs
lāpades habēt sed oēs oleū
nō habent: qz plerunqz bo-
na in se opa cum electis re-
prob' ostēdūt: s; soli ad sp̄s
sumveniūt cū oleo q̄ de his
q̄ foris egerit int' gl'iam nō
extra requirunt. Unde per
psalmistaz quoqz de sancta
ecclia electorum dicit. Dis-
glia ei' filie regis abintus.
¶ Dormam autē faciēte sp̄o
dormitauerunt omnes et
dormierunt: quia dum veni-
re iudex ad extremum iudi-
cium differt: electi rep̄bi
in mortis somno sopiuntur.
Dormire etenim mori ē: ante
somnum vero dormire est
ante mortē a salute languē-
scere: quia per pondus egri-
tudinis pervenitur ad som-
num mortis. *Lv. Lectio. iij.*

Media autē nocte cla-
mor fact' est: ecce sp̄o
susvenit: exite obviam ei. De
adventu sponsi clamor in me-
dia nocte fit: qz sic dies iudi-
cij subrept' vt p̄videri nō
valeat qn venit. Vñ scriptū
est. Dies dñi sicut fur in no-
cte ita veniet. ¶ Tūc oēs vir-
gines surgūt: qz electi et re-
probi a sono sue mort' exci-
tant. Lāpades ornāt: quia
sua secū opera numerāt: p̄
quib' recipe etnā btitudine
expectant. Sed lāpades fa-
tuaz virgīnū extinguunt qz
ear' opa q̄ clara hoib' foris
apparuerūt in adventu iudi-
cis int' obscurant: et a deo
retributionē nō inveniūt: qz
p̄ eis receperit ab hoib' lau-
des quas amauerūt. *sc. iij.*

Quid est autem q̄ tūc
a prudentib' oleū pe-
tunt: nisi q̄ in adventu iu-
dicis cum se intus vacuas
inuenerint: testimonium for-
ris querūt. Ac si a sua fidu-
cia decepte p̄mis dicant.
¶ Nos q̄i sine ope repellē
p̄spicitis dicite de nris ope-
rib' q̄d vidistis. ¶ Sed pu-
dentes vrgines responde-
runt dicentes. Ne forte non
sufficiat nobis et vobis. In
illo enim die qd tñ de q̄bus
A. ij.

Commune.

dā in pace ecclesie quiescenti
b^o loquor / semetip̄i testimo
niū vniuscuiusq̄ vit̄ sufficit
quāto min⁹ et sibi et primo.
Abi et ptin⁹ p̄ increpationē
subdit. Ite pot⁹ ad venden
tes et emite vobis. **Acto. v.**

Adulatores sūt. Qui
eni accepta q̄libet gr̄a va
nis suis laudib⁹ m̄tozē gl̄ie
offerūt q̄si oleū vendūt. De
quo p̄pecto oleo psalmista
dixit. Oleū autē pctōus nō
īpinguet caput meū. Prin
cipale etenim n̄m caput est.
Appellatōe autē capitis ea
q̄ principal̄ corpori mēs vo
cat. Impinguat ergo caput
oleū pctōus dū demulcet
mētē fauor adulātis. S; cū
irēt emere venit sp̄s q̄ cū
vite sue testioniū a primis
querit iudex venit: q̄ nō ope
rū s; cordiū testis est. **te. vi.**

Que autē parate erāt in
trauerūt cū eo ad nu
ptias et clausa ē ianua. Si
sapere in cordis palato pos
sit qd̄ ammirationis habet
quod dicit venit sp̄s: qd̄
dulcedinis intrauerit cū eo
ad nuptias: qd̄ amaritudi
nis et clausa est ianua. Venit
qui ppe ille q̄ adnētū suo ele
mēta p̄cutit in cui⁹ p̄spectu

celli et terra tremiscent. An
de etiā p̄ p̄phetā dicit. Ad
huc semel et ego mouebo nō
solū terrā: sed etiā celū. Ad
cui⁹ examen oē hūanū gen⁹
deducit: cui ad vindictā ma
lorū remūerationēq̄ bono
rū angeli/archāgeli/ throni
principatus / et dñationes
obsequiuntur. **Tu. Acto. vi.**

Pensate fr̄es charissi
mi ante cōspectū tan
ti iudicis q̄ in illo die terror
erit: q̄si itā in pena remediū
nō erit q̄ illi p̄fusio cui rea
tu suo erigētē p̄tingit in cō
uentu oīm hoīz angelorūq̄
erubescere: q̄ pauor eū quē
et trāquillū mēs hūana ca
pere nō valet etiā iratū vide
re. Quem diē bñ p̄pheta in
tuēs ait. Dies ire dies illa
dies tribulationis et angu
stie: dies calamitatis et mise
rie: dies tenebrarū et caligi
nis: dies nebule et turbidus
dies tubarū clāgoris. **te. viii.**

Pensate fr̄es charissi
mi extremi diē iudicij
super corda reprobōrū qua
asperitate p̄pheta vidit a
mārescere: quē tot appella
tionib⁹ non valet explicare.
Quāta vero tūc erit electo
rū letitia q̄ de ei⁹ meretur vi
sione gaudere de cui⁹ p̄spe

ctu vident ⁊ elementa ⁊ tremiscere: cū eo sil' ad nuptias intrare: q̄ ⁊ in sponsi nuptiis gaudēt et tñ ipsi sunt spōse: q̄ i illo etni regni thalamovisioni nre de⁹ coniūgi tur: q̄ scz visio nunq̄ iam imperpetuū ab amoris sui amplexib⁹ euellat. Tūc regni ianua lugētib⁹ clauditur: q̄ modo q̄tūdie penitētib⁹ aperit. Erīt nāqz tūc penitētia sed fructuosa iā non erit: q̄ nequaq̄ tūc veniā iuenit: q̄ modo aptū veniē tēp⁹ pdit.

¶ *Be de sc̄a nō d̄ gine. lc. i.*
Ex homi. bñ gre. pape sup. euāg. Sile est regnū celozū thesauro abscondito i agro.

Simile regnū celozū sagene misse i mare dicit ⁊ ex oi gñe pisciū ⁊ gregātū: q̄ i plena ad litt⁹ educitur ⁊ i vasis boni pisces eliguntur: mali aut̄ pisciū foras. Sctā ecclia cōparat sagene: qz piscatoribus est cōmissa: et per eā quisq̄ ad eternū regnū a p̄sentis seculi fluctib⁹ trahit: ne in eterne mortis pfunda mergat.

¶ Que ex oi genere pisciū congregat: quia ad peccatorum veniā sapiētes et fatuos/liberos ⁊ seruos diuites et pauperes / fortes et infir

mos vocat. Unde per psalmistā deo dicit. Ad te omnis caro veniet. **Tu. Lectio. ii.**

Que sagena scz ecclia tunc vniuersaliter repletur: cū in fine suo humani generis sūma ⁊ cluditur. Quā educūt ⁊ secus littus sedent: quia sicut mare seculū ita seli finē significat litus maris: i quo scz sine boni pisces in vasis eligūt / mali aut̄ proyiciūtur foras: qz ⁊ electus q̄sq̄ in eterna tabernacula recipit: ⁊ interni regni luce p̄dita ad extiores tenebras reprobi p̄trahunt.

¶ Nūc enī bonos malosq̄ cōiter quasi p̄mixtos pisces fidei sagena nos continet: sed litt⁹ indicat: sagene sc̄e ecclie qd̄ trahebat. **Lc. ii.**

Et quidē pisces q̄ capti fuerint mutari nō possunt. Hos aut̄ mali capiuntur: sed in bonitatē p̄mutantur. Logitem⁹: q̄ i captione: ne diuidamur in littoze. Ecce q̄ grata est vobis hodierna solēntas: ita vt se nō modicum addicat: si cui ex hoc cōuētū v̄ro deesse p̄tingat. **¶** Quid ergo i illa die actur⁹ est: q̄ a cōspectu iudicis rapit̄ / ab electozū societate sepatur⁹: q̄ tenebre sc̄it a

E. iiij.

lumine cruciat eterna p-
bustione: Ande et hanc cōpa-
rationeꝝ dñs sub breuitate
aperit: cū subiūgit. Sic erit
in psummatione seculi. Exi-
būt angeliz sepabūt malos
de medio iustorum: et mittēt
eos ī caminū ignis: ibi erit
flet⁹ et stridor dentiu. *lc. iij.*

HSciam fies charissi-
mi timendū est pot⁹
q̄ exponēdū. Alperta etenī
voce tormenta peccātū dī-
cta sunt: ne q̄s ad ignorātie
sue excusationē recurreret:
si qd de etno supplicio ob-
scure diceretur. *¶* Ande et
subdit Intellexistis hec oīa
Dicit et. Atqz dñe. Atqz ī
pclusionē subiūgitur. Ideo
oīs scriba doct⁹ in regno ce-
lorū similis est hōi p̄famī-
lias: q̄ p̄fert de thesauro suo
noua et vetera. *Lectio. v.*

SI p nouis et ver⁹ qd
dicit vtrūqz testamen-
tū accipim⁹ a brahā doctuz
fuisse denegam⁹: q̄ noui et ve-
ter⁹ testamētī et si fctā nouit:
minime vba nūciauit. Moy-
sen quoqz docto p̄famili-
as p̄parare non possum⁹: q̄
et si testamētū ver⁹ docuit:
nouitū dicta nō p̄tulit. Sz
in eo quod veritas dicit oīs
scriba doctus in regno celo-

rum s̄ilis est hōi patrifamī-
lias intelligi valet quia non
de hīs qui fuerūt sed de hīs
qui esse in ecclesia poterant
loquebat⁹: qui tūc noua et ve-
tera p̄ferūt: cū vtriusqz testa-
mētī p̄dicamēta vocibus et
morib⁹ loquuntur. *Lectio. vi.*

Quod tamen intelligi
et aliter potest. Actus
stus quippe humano gene-
ri fuit ad inferni claustra de-
scendere: pro peccatis suis
etna supplicia tolerare: cui
per mediatoris aduētū no-
uū aliqd accessit: vt si hic re-
cte studeat viuere celozū re-
gna valeat penetrare: et ho-
mo in terra edit⁹ a corrupti-
bili vita moriat⁹ in celo collo-
cād⁹. Et ver⁹ itaqz ē vt p̄ cul-
pa hūanū gen⁹ in etna pena
intereat: et vt nouū quersus
in regno viuat. *Lectio. vii.*

Quod ergo in pclusionē
ne locutiōis sue dñs
subdidit: hoc est vtiqz quod
premisit. P̄tēni de regni si-
militudine thesaurum inue-
tum ac bonam margaritāz
protulit: postmodū vero in-
ferni penas de maloz con-
bustioē narrauit: atqz in con-
clusionē subiūgit: ideo do-
ctus scriba in regno celozū
s̄ilis est homini patrifamili-

as pferēt de thesauro suo noua et vetera: ac si aperte diceres. Ille in sancta ecclesia doctus predicator est: q̄ z noua scit proferre de suauitate regnū: et vetusta dicere de terrore supplicij: vt vel pene terreant quos premia nō inuitant. **Lectio. viij.**

Audiat de regno q̄d amat/audat/onus q̄d: q̄ de supplicio q̄d timeat: vt tozpentē aim et terre vehementer inherētē si amor ad regnū nō irahit: vt timor minēt. Ecce enī de gehēne expressiōe dicit. Ibi erit fletus z stridor/dētū. Sed q̄a presentia gaudia sequit̄ p̄petua lamenta / hic fratres charissimi vanā letitiā fugite: si illic flere vel lugere formidatis. Nemo etenī potest hic gaudere cū hoc sclo: z illic regnare cū dño. Tēpora lis itaq̄ letitie fluxa restringit: carnis voluptates edomate. Quicq̄d aīo ex presentē seculo arridet: ex consideratione eterni ignis amarescat. Quicq̄d in mēte pueri liter hilarēcat/hoc disciplinē iuuenilis censura coerceat: vt dñi spōre tēporalia fugitis/eterna gaudia sine dolore capiatis. **In. iij. noc.**

De virginib⁹. Lectio sancti eu. i. gely. sm matthe. c. xxvj.

In illo tpe: dī. i. e. di. s. parabola hāc. Simile est regnū celo z decē d'ginibus: q̄ accipientes lapides suas exierūt obuiā spōso z spōse. **Etz. Homel. bti augustini epi: de eadem lē.**

Inter parabolas a dño dictas solet quereutes multū exercere ista q̄ de decē virginibus posita est. Et multi quidē hūc multa senserunt que non sunt preter fidē sed quō p̄tib⁹ eius oibus conueniat expositio: id elaborā dū est. **L**egi etiā i quadā scriptura ex earū genere q̄ apocriphe noiant q̄ non sit cōtra catholicā fidē: s; huic loco mihi minus congruere visa est: consideranti oēs hui⁹ similitudinis pres. De qua tamen expositiōe nihil temere audeo iudicare: ne forte nō ei⁹ inconuenientia mihi āgustā fecerit: si me tarditas in ea conuenientia nō inuenit. **In. Lectio. r.**

Quid autē mihi videat de hoc loco nō absurde posse recipi: quantū potero breuiter z diligēter exponā. Interrogatus igitur dñs noster ies⁹ xps a discip. **A. iij.**

pulis suis de summatione
seculi: inter multa q̄ locur⁹
ē hoc quoq; dixit. Tūc simi-
le estimabit regnū celozum
decē ḡgimb⁹: q̄ a ceperunt
lāpades suas: ⁊ venerūt ob-
uiā sponso et spōse ⁊ cetera.

Decē itaq; ḡginū q; qui-
q; admittunt ⁊ quiq; exclu-
dunt bonozū malozūq; di-
fcretionem significat. Qua-
prop: si nomē ḡginitat; ho-
norabile: cur recept; exclu-
sioq; cōmune est. **Lectio. xi.**

Dinde quid sibi vult
numer⁹ in ytraq; par-
te quinaris. Quicqd autē
significet oleū mirū videt q;
sa piētes petētib⁹ nō cōmu-
nicāt: cum ⁊ iudere fas nō
sit eis q̄ ita pfecte sunt vt a
sponso recipiantur quo noie
nullo dubitāte dñs nī ies⁹
xp̄us significat: ⁊ misericor-
des eē oporteat ad p̄stādūz
ex eo qd̄ habēt p̄scribēte il-
la sentētia eiūsdē dñi dicē-
t;: oī petēti te tribue. Quid
est aut̄ quod possit dādo nō
sufficere vtrisq;: hęc maxi-
me augēt questioīs difficul-
tatē: quāq; et cetera dilige-
ter cōsiderata vt oīa in vna
rationē concurrant: nihilq;
dicat in vna parte quod im-
pediat aliā: magna cautio

est adhibenda. **Lectio. xii.**

Uident itaq; mihi qn-
q; virgines significa-
re quinq; partitā sensuū p̄ti-
nētā a carnis illecebr;: Lō-
tinēdus est ei animi appeti-
tus a voluptate ocloz: a vo-
luptate auriz: a voluptate
olfaciēdi: gustādi: tangēdi.
S; q; ista cōtinētia partim
corā deo fit: vt illi placeat i-
teriori gaudio p̄sciēte: par-
tim corā hoib⁹: t̄m̄ vt gl̄ia hu-
mana capiat; qnq; dicunt sa-
piētes et qnq; fatue: vtręq;
tū ḡgines qvtraq; p̄tinētia
ē: q̄uis diuerso fomite gau-
deat. Lāpades autē sunt q̄
mamb⁹ portant; opa q̄ sc̄bz
istā p̄tinētia sūt. Dictū est
aut̄. Luceāt opa v̄a coram
hoib⁹. Dēs ḡo acceperunt
lāpades suas: ⁊ venerūt ob-
uiā sponso. Intelligēdū est
ergo xp̄i noie censeri de qb⁹
agit; nō em̄ p̄nt q̄ xp̄iani nō
sūt spōso xp̄o venire obuiā.

**Euāgelii regre post q̄ttor;
lec. seq̄ntes. C̄ptē it̄uo no-
cturno de virginib⁹. Lectio
sci euāg. sm̄ matth. C̄p. xv**

In illo t̄pē: Dixit ies⁹
discipul⁹ suis parabo-
lā hęc. Sile ē regnū celozū
decē ḡgimb⁹: q̄ accipiētes
lāpades suas extert obuiā

sponso et sponse. Et reliqua.

Dom. bti greg. pa. de c. l.

Sepe vos fratres charissimi admoneo prava opa fugere mundi huius iniquam menta deuitare: sed hodierna sancti euangelii lectioe compellor dicere vt bona que agitis cum magna cautela timeatis: ne per hoc quod a vobis rectus generis fauor aut gratia humana requiritur ne appetitis laudis subrepat: vt quod foris ostendit in terra a mercede vacuet. **Le.** ce enim redemptoris voce de cetero virginibus et omnes dicuntur virginibus et tamen intra ianuam beatitudinis non omnes sunt recepte: quia earum quedam dum de virginitate sua foris gloriam expectant: in vasis suis oleum habere noluerunt. **Lectio. x.**

Sed prius nobis querendum est quid sit celorum regnum: aut cur decem virginibus comparet: que etiam virginibus prudentes et fatue dicantur. Dum enim celorum regnum consistit quia reproborum nullus ingreditur: etiam fatuis virginibus cur simile esse phibet. **S**ed sciendum est quod sepe in sacro eloquio regnum celorum presentis temporis ecclesia dicitur de quo in alio loco dominus dicit. Mittet filius hominis angelos suos: et colligat de regno eius omnia scandala. Neque enim in illo regno beatitudinis in quo par summa est inueniri scandala poterunt que colligant. Et rursus dicit. Qui ergo soluerit vnum de mandatis istis minimis et docuerit sic homines minimus vocabitur in regno celorum qui autem fecerit et docuerit: hic magnus vocabitur in regno celorum. **Lectio. xi.**

Mandatum quippe soluit et docet: quoniam hoc quod voce predicat: quod viuendo non implet. Sed ad regnum eterne beatitudinis puenire non vult: qui non vult opere implere quod docet. Quomodo ergo in eo minimus vocatur: qui ad hoc nullo modo intrare permittitur. Quid itaque per hanc sententiam nisi presens ecclesia celorum regnum dicitur. In qua doctor qui mandatum soluerit minimus vocatur: cuius vita despicitur: restat vt predicatio contemnat. In quibus autem corporis sensibus vnusquisque subsistit gemiatus aut quinarum denarium perficit. Et quia ex utroque sexu fidelium multitudo colligitur sancta ecclesia de cetero virginibus similis denotatur: quia quod mali cuius bonis et reprobi cum electis ad

Commune

mixti sunt: recte filii regni-
bus prudentibus et fatuis esse
perhibetur. **Lectio. xij.**

Sunt nanque plerique Christi-
natesque ab exteriori appetitu se custodiunt et spe ad
interiora rapiunt: carne ma-
cerant et toto desiderio ad su-
pernam patriam anheliunt: eter-
na premia expetunt per labori-
bus suis laudes humanas
recipere nolunt. Ibi nimis
gloriam suam in ore hominum non po-
nunt: sed in trascentia pretergunt.
Et sunt plerique qui corpore per
abstinentiam affligunt: sed de ipsa
sua abstinentia humanos fa-
vores expetunt: doctrine in-
serviunt: indigentibus multa lar-
giunt. Sed fatue profecto sunt
virgines: quia sola laudis transi-
torie retributionem querunt
Unde et apte subdit. Quin-
que fatue non sumperunt oleum
secum: prudentes vero ac-
ceperunt oleum in vasis suis
cum lampadibus. **Lectio. facti euang.**
secundum mattheum. Cap. xij.

In illo tempore. Dixit Iesus
discipulis suis para-
bolam hanc. Sicut est regnum
celorum decem virginibus: que
accipientes lampades suas
exierunt obviam sponso et spon-
se. Quinque autem ex eis erant
fatue: et quinque prudentes.

Sed quinque fatue acceptis
lampadibus non sumperunt
oleum secum: prudentes vero
acceperunt oleum in vasis
suis cum lampadibus. Ad horam
autem faciente sponso: dormi-
tauerunt omnes et dormie-
runt. Mediam autem nocte cla-
mor factus est: ecce sponsus
venit exire obviam ei. Tunc
surreperunt omnes virgines il-
le: et ornauerunt lampades su-
as. Fatue autem sapietibus
dixerunt. Date nobis de oleo
vestro: quia lampades nostre ex-
tinguuntur. Responderunt pruden-
tes dicentes. Ne forte non suf-
ficiat nobis et vobis: ite potius
advendentes et emite vobis.
Dum autem trent emere venit
sponsus: et que parate erant in-
traerunt cum eo ad nuptias
et clausa est ianua. Novissime
vero veniit et relique virginis
dicentes. Domine domine aperi-
nos. Et ille respondens ait. Amen
dico vobis: nescio vos. Et igi-
tate itaque: quia nescitis diem neque
horam. **In. iij. noct. Lectio**
secundum euang. secundum mattheum. Cap. xij.

In illo tempore. Dixit Iesus
discipulis suis para-
bolam hanc. Sicut est regnum celo-
rum thesauro abscondito in
agro: que qui invenit homo ab-
condit: et pro gaudio illius vadit

et vedit vniuersa q̄ habet: et
emit agrū illū. Et ref. **Bo-**
met. bti grego. pape de e. l.

Celozū regnū f̄res charis-
simi idcirco frenis reb̄ simi-
le dicit vt ex his que anim⁹
nouit: surgat ad icognita q̄
nō nouit: quaten⁹ exēplo vi-
sibiliū se ad iuisibilia rapt-
at: et p̄ ea q̄ vsu didicit q̄si cō-
fricatus icallescat: vt tp̄ hoc
q̄ sit notū dilige: discat et in
cognita amare. **E**cce enī
celozū regnū thesauro ab-
cōdito i agro: parat: quē q̄
inuenit hō abscōdit: et p̄ gau-
dio illi⁹ vadit et vedit vniuer-
sa q̄ habet: et emit agrū illū.

Quā i re hoc q̄q̄ **(l. x.)**
notādū est q̄ inuenit⁹
thesaurus abscōdit vt fuerit:
q̄ studiū celestis desiderij a
malignis spiritib⁹ custodire
nō sufficit: q̄ hoc ab hūanis
laudib⁹ nō abscondit. **I**n
p̄nti etenī vita quasi i via su-
mus qua ad patriā p̄gim⁹:
maligni autem spiritus iter
nostruz quasi q̄dā latrūculi
obsidēt. Depredari ergo de-
siderat: qui thesaurū in via
publice portat. **Lectio. xi.**

Hec autē dico nō vt p̄-
ximi opera n̄ra nō vi-
deant: cū scriptū sit videāt
opera vestra bona et glouifi-

cēt patrē vestrū qui in celis
est: sed vt p̄ hoc qd̄ foris agi-
mus/laudes exterius nō q̄-
ramus. Sic autē sit opus in
publico quaten⁹ intētio ma-
neat in occulto: vt et de bo-
no opere primus prebeam⁹
exēplū: et tamē per intentio-
nē qua soli deo placere que-
rimus/ semp̄ optem⁹ secre-
tū. **T**hesaurus autē celeste ē
desideriū: ager vero in quo
thesaurus abscondit̄ discipli-
na studij celestis. **Q**uē pro-
fecto agrū venditis oib⁹ cō-
parat: q̄ volu ptatib⁹ carnis
renūciat: cūctaq̄ sua frena
desideria p̄ discipline cele-
stis custodiā calcat: vt nihil
iā qd̄ caro blandit̄ libeat: n̄
hīl qd̄ carnalē vitam truci-
dat spūs perhorrescat. **l. xi.**

Rarum celeste regnū
le dicit: qui bonas margari-
tas q̄rit: s̄ vnā p̄ciosam iue-
nit quā videlicet inuentam
oīa vendens emit: q̄ cele-
stis vite dulcedinē inquatū
possibilitas admittit/ perfe-
cte cognouerit ea q̄ in terr̄
amauerat / cūcta libēter de-
relinq̄t: in cōparatiōe ei⁹ vi-
lescūt oīa deserit habita/ cō-
gregata disp̄git: inardescit
in celestib⁹ animus: nihil in

terrens libet? de forme con
spicit quicqd de terrene rei
placebat specie: qz soli? p̄ci
ose margarite claritas ful
get i mēte. De cui? dilectio
ne recte p salomonē dicitur
fortis est sicut mors dilectio?
qz videlicet sicut mors cor
pus interimt: sic ab amore
rex copaliū etne vite cha
ritas occidit. Nā quē pfecte
absorbuerit? ad frenā foris
desideria velut insensibilem
reddit. *Euāgelii redre poss
tūtuoz lectioes sequentes.*

*Itē Lūc. noē. Lectio sc̄i
euāg. fm mattheū. Cō. xij.*

In illo tpe? d. te. dī. s.
parabolā hāc. Sīse ē
regnū celozū thesauro abs
cōdito i agro: quē q̄ inuenit
hō abscondit: z pre gaudio il
lius vadit z vedit vniuersa q̄
habet z emit agrū illuz. Et
re. *Ex p̄menta. b̄i hierony
mi p̄bit: de eadem lectioe.*

Thesaurus iste i quo sunt
oēs thesauri sapiētie z sciē
tie abscondit: aut verbū dei
est qd̄ in xp̄i carne videt abs
condituz: aut sc̄e scripturē
in quib? est reposita notitia
saluatoris. Quē cū qs̄ i eis
inuenit? debet oīa emolu
menta isti? seculi p̄tēnere: vt
illū possit habere quē repe

rit. **Q**uod autē sequitur
quē cūz inuenit homo abs
condit idcirco dicit nō quō
hoc de inuidia faciat? z mo
re seruantis z nolentis p̄de
re abscondit i corde suo: quē
p̄stūis p̄tulit facultatib?.

Terū simile est re. **I**
gnū celoz hoi nego
ciatorū q̄rētī bonas marga
ritas. Inuēta aut vna p̄cio
sa margarita? abijt z vendi
dit oīa q̄ habuit z emit eaz.
Alijs verbis idipsum quod
supra dicit. Bone margari
te quas querit institor lex z
p̄phete sunt. Audi marciō:
audi manuchee. Bone mar
garite sunt lex et prophete?
z noticia veteris instrumētī

Quam autē est p̄ciosissi
mū margaritū: sciētia salua
toris z sacramētū passiois
illi? z resurrectionis archa
nū: qd̄ cū inuenit hō nego
ciator similis paulo aposto
lo oīa legis prophetarūqz
mysteria z obſeruaciones p̄i
stinas i quibus aū inculpa
teuixerat q̄si purgamēta cō
tēnet et quisquias vt xp̄m
lucrifaciat: nō quo inuētio
noue margarite p̄dēnatio
sit veterū margaritarū? sed
quo cōparatioe ei? oīa alia
gemma silylioz. *Lectio. xi.*

Iterū simile est regnū
celoz sagene misse ī
mare ⁊ cetera: impletorati
cino hieremie dicētis: ecce
ego mitto ad vos piscatores
multos. Postq̄ audierunt
petrus et andreas iacob⁹ et
iohēs filij zebedei sequimini
mē ⁊ faciam vos piscatores
hoim: cōtexuerūt sibi ex ve-
teri et nouo testamēto sage-
nā euāgelicoz dogmatū: et
miserunt eā ī mare hui⁹ fe-
culi. Que pfecto sa genav-
q̄ hodie medijs fluctib⁹ ten-
dit: capiens de falsis ⁊ ama-
ris gurgitibus quicquid in-
ciderit: id est ⁊ bonos homi-
nes ⁊ malos: et optimos pi-
sces ⁊ pessimos. Cū autē ve-
nerit consummatio et finis
mundi vt domin⁹ infra ma-
nifestius disserit: tunc sage-
na extrahetur ad litt⁹ tunc
verum secernendorum pi-
scium monstrabitur iudici-
um: et quasi ī quodaz que-
tissimo portu boni mittent
ī vasa celestium mansionū:
malos autem torrendos et
exsiccandos gehenne flam-
ma suscipiet. **Lectio. xij.**

Intellexistis hec omnia:
Dicunt ei. Etiam do-
mine. Ad apostolos pprie
sermo est ⁊ illis dicitur itel-

lexistis hec: quos nō vult tā-
tum audire vt populum sed
intelligere vt magistros fu-
turos. Ideo omnis scriba do-
ctus ī regno celozum simi-
lis ē homini patrifamilias:
qui profert de thesauro suo
noua ⁊ veta. Instructi erāt
apli scribe ⁊ notarij saluato-
ris q̄ verba illi⁹ ⁊ pcepta
signabant ī tabulis cordis
carnalib⁹ signozū celestium
sacramētis: et pollebāt opi-
bus patrifamilias eiciētes
de thesauro doctrinaz no-
ua ⁊ vetera: vt quicqd ī euā-
gelio predicabāt: legis ⁊ p-
phetarū vocibus coproba-
rēt. Unde ⁊ spōsa dicit ī can-
tico canticorū. Noua cū ve-
terib⁹ fratruelis me⁹ fuaui
tibi. **Sequētia scti euāgelij
fm mattheum. Cap. xij.**

In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis para-
bolā hanc. Sile ē regnū ce-
lozum thesauro abscondito ī
agro: quē q̄ iuenit hō absco-
dit ⁊ p̄ gaudio illi⁹ vadit ⁊
vēdit vniuersa que habet et
emit agrū illū. Itē simile
est regnū celozū homini ne-
gociator: q̄ rēti bonas mar-
garitas. Inuēta aut vna p-
ciosa margarita: abiit ⁊ vē-
didit oia q̄ habuit ⁊ emit eā

Commune

Iterum simile est regnum
celorum sagene misse in ma-
re: et ex omni genere piscium
congregati. Quam cum im-
pleta esset educentes et se-
cus littus sedentes elegerunt
bonos in vasa sua: malos
autem foras miserunt. Sic
erit in consummatione secu-
li. Erubunt angeli et sepa-
rabunt malos de medio iu-
storum/et mittent eos in ca-
minum ignis. Ibi erit fletus
et stridor dentium. Intelle-
xistis hec omnia? Dicitur ei.
Etiam. At illis. Ideo ois
scriba doctus in regno celo-
rum similis est homini patri-
familias: qui profert de thesau-
ro suo: noua et vetera. Amen.

Si alicubi propter patro-
cinium plurimorum confessorum
festus occurrerit ad vespas
an. Tollite iugum meum. vt
de ap[osto]lis i[sc]h[ari]as vsq[ue]. Cap[itu]l[um].

Si timet dominus re-
quirunt que bene
placita sunt illi:
et qui diligunt il-
lus: implebuntur
legem ipsius. **R.** Sint lumbi.
Requere de confessore pontifice
R. iij. fo. xv. h[ic]. Sanctorum
meritis. **H**i sunt quos recti-
nes. **De summa deitas. Re-**

quire ex hymno de martyri-
bus. fo. lxx. Ad mat[ri]a. Sc-
imus quoniam diligetis? den oia
cooperat[ur] i bonu[m] his q[ui] secti-
du[m] p[ro]positu[m] vocati sunt scilicet.
Quoniam deus vt ad meliores
vltim[um] sanctorum tuorum exem-
pla nos prouocent? **Q**uenus
quorum solentia agim[us]? etiam
actus imitemur. **E**t fact[us] per
dominum. **C**oncedat. **R**egem con-
fessorum domini Venite adore-
mus. **H**ic? **D**euota sanctorum
fides. **I**n his palma. **T**e-
nunc redemptor. **Q**uoniam. **Requere**
ex hymno nocturnali ap[osto]-
rum. fol. lxx. In primo nocturno. An-
Secundum decursum aquarum. vt in
com[m]uni marty. fo. vi. **Retami-**
ni. **Rec. Beati sunt sui illi.**
Requere de confessore pontifice
fo. xvi. **R. **H**ic sunt viri san-**
cti quos elegit dominus in chari-
tate non ficta et dedit illis
gloriam sempiternam. Quorum
doctrina fulget ecclesia vt sol
et luna. **R.** **S**ancti p[er] fidem
vicerunt regna operati sunt
iustitiam adepti sunt repro-
missiones. Quorum. **R.** **E**x-
ultabunt sancti i gloria **L**e-
tabunt in cubilibus suis. **R.**
Epulentur et exultent i co-
spectu dei et delectentur in
letitia. **L**eta. **R. iij.** **R**eddit-

dit ten
sanctos
los triu
tusos r
sanctor
R. iij.
estis lu
mitas a
posita
stra bon
vestru
potest.
noct. an
ra sunt
volut
R. xv.
est ger
quere
rcij.
an. **R.**
tate i
recti
quor
si in
landa
re. fo.
si et
rcij.
beat
tabit
Te de
perpe
testam
romae
in amo
vmas

dit deus mercedē laborum
sanctorum suorum. Et deduxit il-
los in uia mirabili. **Mat.** Ala-
tus iustorum recta facta est et iter
sanctorum preparatum est. Et.
Be. iiii. Vos estis sal terre vos
estis lux mundi. Non potest ci-
uitas abscondi supra montē
posita. **Mat.** Videant opera ue-
stra bona et glorificent patres
uestros qui est in celis. Non
potest. **Mat.** Non. **In. ii.**
noc. an. Sanctis qui in ter-
ra sunt et mirificauit omnes
voluntates meas iter illos
Ps. xv. Obserua. **Mat. a.** Hec
est generatio querentium dñm
querentium faciem dei iacob. **Ps.**
xxiii. Dñi est terra. **fol. vij.**
an. Retamini in dño et exul-
tate iusti. Et gloriamini omnes
recti corde. **Ps. xxxi.** Beati
quorum. **fo. i. a.** Exultate in
fili in dño rectos decet col-
laudatio. **Ps. xxxiii.** Exulta-
te. **fo. i. an.** Clamauerunt iu-
sti et dñs exaudiuit eos. **Ps.**
xxxiii. Benedicā. **fol. xi. an.**
Beati quos elegisti dñe habi-
tabunt in atrijs tuis. **Ps. lxxiii.**
Te decet. **fo. xxj. v.** Iusti in
perpetuum. **Be. v.** Propter
testamentum dñi et leges pa-
ternas perstiterunt sancti dei
in amore fraternitatis. Qu-
vnius fuit semper spiritus i

stus et una fides. **Mat.** Demo-
stratio eorum non derelinquetur
et nomen eorum in eternum
erit. Quia. **Be. vi.** Iusti in per-
petuum uiuent et apud de-
minum est merces eorum: et co-
gitatio illorum apud altissimum
Ideoque accipient regnum de-
coris de manu dñi. **Mat.** De-
enim temptauit illos et in-
uenit eos dignos se. Ideo-
que. **Be. vii.** Corpora sanctorum
in pace sepulta sunt: et nomina
eorum uiuent in generatione-
nem et generationem. **Mat.** Sa-
pientiam eorum narrat po-
pulus et nomina eorum uiuent.
In. Be. viii. Iustos deduxit
dñs per vias rectas et ostē-
dit illis regnum dei et dedit
illis scientiam sanctorum ho-
nestauit illos in laboribus
Et compleuit labores illo-
rum. **Mat.** Immortalis est enim
memoria illorum quia et apud
deum nota est et apud ho-
mines. Et. **In tertio no-**
cturno an. In celestibus re-
gnis sanctorum habitatio
est et in eternum requies eo-
rum alleluya. **Antiph.** Vos
sancti. **folio. lxx. v.** Exultet.
Euangelium Sint libri. **fol.**
xxvi. Be. ix. Elegit eos do-
minus et excelsos fecit illos
statuit illis testamentum et

Commane plurimorum p[ro]fessorum.

circūcipit eos zona iustitie.
Et induit eos corona gl[ori]e.
¶ Glorificauit illos in p[ro]spe-
ctu regū / et ostendit illis gl[ori]as
suas. Et in. *Re. x.* Magnifica-
uit eos in p[ro]spectu regū. Et
dedit illis coronam gl[ori]e. ¶
Statuit illis testamētū sem-
piternū / et b[ea]tificauit illos. Et.
Re. xi. Amavit eos d[omi]n[us] et or-
nauit eos stola gl[ori]e induit
eos. Et ad portas pa-
radisi coronauit eos. ¶ In-
duit eos d[omi]n[us] lorica fidei et
armavit eos. Et ad. *Re. xii.*
Sint lib[er]i. *ut de cōi cōf[ess].*
pōn[ti]. fol. xv. ¶ Ad lau. ān.
Corpora sc[or]p[or]ū i pace sepul-
ta sūt et uiuent no[m]i[n]a eor[um] in
eternū. *b. rca.* D[omi]n[us] reg[is]. *fo.*
xxxi. *Ep. hy. 2.* et o[ra]o ut in
pu. ves. Re. bre. Sci tui d[omi]n[us]

B[ea]t[us] dicit te. ¶ Gl[ori]as regnū
tui dicit et potētā tuā loq[ui]t[ur].
Et. *Ad b[ea]t[us]. ā.* Sapiēt[ia]
am sc[or]p[or]ū narrat p[ro]p[ri]et[er] lau-
dē eor[um] p[ro]nūciat ois eccl[esi]a.
¶ Ad. *ca.* Fulgebūt sc[ri]pti sic
cut sol in regno p[ro]p[ri]e eor[um].
¶ Ad. *u.* ān. Iustor[um] aie in
manu dei sunt / et nō t[er]get il-
los tormētū malicie. *l. p. et*
ofo ut i orio ves. 2. Letam[ur]
ni. ¶ Ad. *v.* ān. Sc[or]p[or]ū ve-
lut aquile sumēt[ur] renouabil[iter]
florebunt vt lilium in cōspe-

ctu domini. *Capitulum.*

Qui timet d[omi]n[um] prepa-
rabit corda sua / et i[n] cō-
spectu illi[us] iustificabunt ani-
mas suas. ¶ Iusti imperpe-
tuum uiuent.

Oratio.
Sanctorū cōfessorū
tuorū q[ui]s d[omi]n[us] suppli-
catione placat[ur] / et ueniat nobis
tribue et remedia sempiterna
p[ro]cede. Et fa[ci]t[ur] per do.

¶ Ad nonā ān. Eor[um] letitie
in tabernaculis iustor[um] alla
alla alla *vel in eternū.* *Ep.*

Qui timent d[omi]n[um] custo-
diunt mādata illius /
et patiētā habebunt vsq[ue]
ad inspectionem illius. ¶
Exultent iusti.

Oratio.
Deus q[ui] respicis ex no-
stra infirmitate defi-
cere / ad amorē tuū nos mi-
sericorditer p[ro] sc[or]p[or]ū tuor[um] ex
empla restaura. Et fa[ci]t[ur] per do.

¶ In. *ii. ves. ān.* Tollite iu-
gū meū. cū reliq[ui]s req[ui]re de
ap[osto]lis. *fo. ii.* Cap[itu]l[um] *Re. hy. 2.*
et o[ra]o ut i lau. Ad mag[ist]r[um] ā.
Reddidit de[us] mercedē labo-
rum sanctorum suorū / et de-
duxit illos in uia mirabili.

¶ *Finis* *primum h[er]male*

¶ *bedic*
si palma

¶ *in mobis*
isti immac
domie. 2.
caplo sanct
abilis et
epalta 2
dieryt qui
beneficia
tur cunct
tetur. ān.
pli huius
dauit i q
dant an
et fluar
ea moue
erant su
eulum.
T
scendem
rata m
uro luo
nedic d
l[ar]bs b
lry. 2.
fimil e
dana est
Adna
das est

In dedicatione ecclesie.

Ad primas ves. sup. pos. an.

Tu domine vniuersorum q̄ nullā habes indigentiam voluisti templum tuum fieri in nobis: cōserua domum istā immaculatā in eternum domine. **ā.** Benedictus es in templo sancto glorie tue et laudabilis et gloriofus et super exaltatus secula. **an.** p̄resta dñe vt quisquis hoc templū beneficia petturus ingreditur cuncta se impetrasse letetur. **an.** Fundamenta templi huius sapientia dei fundauit i quo dñm celi collaudant angeli si irruant venti et fluant flumina nō possunt ea mouere vnq̄: fundata est erant supra petram. **Capitulum. Apocalypsis. xxi.**

Uidi ciuitatem sanctā Hierusalem nouā descendente de celis a deo paratam sicut sponsam ornataz viro suo. Deo gr̄as. **R.** Benedictio dñe. **vt infra. xij. lxxij.** **Arbs beata. ex integro. fol. lxxij. *** Hec est domus dñi firmis edificata. **R.** Hinc fundata est supra firmaz petrā: **Ad mag. an.** D̄ q̄ metuentus est loc⁹ iste vere non est

hic aliud nisi domus dei et porta celi.

Oratio.

Deus q̄ nobis p̄ singulos annos hui⁹ sancti templi tui cōsecrationis reparas diē et sacris semp̄ mysterijs representas icolumes exaudi preces ppli tui et prestat⁹ vt quisquis hoc templū beneficia petitur⁹ ingreditur cuncta se impetrasse letet. Et fact⁹ per dñm. **Antiph.** Exultemus dño regi sumo. **Qui suū sanctificauit tabernaculū. Ps.** Venite. **lxxij.** Angulare fundamentū. **fol. lxxij. cū. Hui⁹ sequēti et ultimo. An. s. noct. an.** Dñs in templo sancto suo dñs i celo alla. **o. r.** In dño p̄fido. **lxxij. ā.** Tollite portas p̄ictes v̄sas et eleuamini porte eternas. **p. xxiiij.** Dñi est tra. **fo. vii. an.** Erit mibi dñs i deū et lapis iste vocabit⁹ dom⁹ dei. **p. xxx.** Iudicame dñe qm̄ ego in inocētia. **f. viii. ā.** In templo dñi oēs dicent gloriā. **o. xxviii.** Affer te. **fo. ix. ā.** Edificauit moyses altare dño deo. **ps. lxxv.** De⁹ nr̄. **fo. xvi. ā.** Non est hic alt⁹ nisi dom⁹ dei et porta cele. **p. lxxij.** **Ad mag. dñs.** **f. lxxij. *** Dñe dilexi decorē dom⁹ tue. **R.** Et locū hitationis glie tue. **hōme. re. be. pbi.**

H. i.

sup euāgē. Nō est arbor: bo-
na q̄ facit fruct⁹ malos. *lc. 4.*

Quia propitia diuinita-
te fr̄es charissimi so-
lētia dedicationis ecclēie ce-
lebram⁹: debem⁹ agnere so-
lēnitati quā colim⁹: vt sicut
ornatis studiosi⁹ eiusdē ec-
clēsie parietib⁹ plurib⁹ ac-
cēsis luminarib⁹: āplificatio
numero lecti onum: addita
psalmoz melodia: letis no-
ctē vigilijs ex more trāsegi-
mus: ita etiā penetrata cor-
diū nr̄oz semp necessarijs
bonoz opoz decoremus or-
natib⁹. **S**emp in nob̄s flam-
ma diuine parit̄ et fraterne
charitat̄s augeat⁹: semp in
sanctuario pector̄z nr̄i cele-
stiu memoriam preceptorū: r̄
angelice laudatiōis dulce-
do lectā resonet. **I**n dedi-
catiōe tēpli decābat po-
pul⁹ laudē. Et i ore eoz dul-
cis resonabat son⁹. **D**ina
uerūt faciē tēpli coronis au-
reis ⁊ dedicauerunt altare
domino. *Et in. Lectio. 4.*

Harboris: hic boni the-
saur⁹ cordis: hec fūdāmēta
sapient̄ architectū q̄ nob̄s ho-
dierna sc̄ti euangelij lectio
cōmēdat: non nos formā so-
lūmodo s; virtutē pot⁹ volēs

habere pietat̄. **Q**uod etiaz
mystica veteri isrumētū hy-
storia nob̄s diligētē insinuat:
quāvel moyses tabernaculū
vel tēplū dño salomon i fan-
cte ecclēsie ty pum cōdidit.
Atraq; enī domus firmiter
fūdāta esse referē: taberna-
culū quidez q̄a cōpactos de-
tabul⁹ habebat parietes sup
bases argenteas: tēplū autē
sup lapides quadros in fun-
dāmēto suppositos. **F**ū-
data est domus dñi sup ver-
ticē montū ⁊ exaltata est su-
per oēs colles et venient ad
eā oēs gentes. **E**t dicēt glo-
ria tibi dñe. **V**eniētes autē
venient cū exultatione por-
tantes manipulos suos. **E**t
dicent gloria. *Lectio. 4.*

Igna quoq; erāt ipu-
trabilia: de quib⁹ ⁊ ta-
bernaculū oē factū: et tem-
plū itus ornātū ac desup te-
ctū fulgebat. Aurū etiā de
thesauro bono optimū pfe-
rebat: de quo et tabernacu-
li parietes intus et foris ve-
stiri: et tēpli nō tantū parie-
tes verū etiā laq;aria: trabes
ostia: postes: et pauimenta
erant cooperta. **S**ed ⁊ va-
sa et utensilia domus vtriusq;
q; cuncta pene aurea: neq;
hec nisi de auro purissio fie-

Uicebat. Fructus etiā arborū qui in domū dñi offerēbatur purissimi et exquisiti esse iubebant hoc est vitis oliue thuris myrrhe vel stacti: et ceteraz huiusmodi. **R.** Adhuc surgens iacob erigebat lapidē in titulu. Fundens oleū desup votū vouit dño.

R. Erit mihi dñs in deū et lapis iste vocabit̃ domus dei Fundens oleum desup vouit dño. **Lectio quarta.**

Que videlicet cuncta spiritaliter intellecta verā nostre fidei et operationis sinceritatē denunciant. Domus nāq; ytraq; (vt diximus) vniuersalis ecclesie figurā premōstrat. Neq; in cōgruū q̃s arbit̃ et q̃ due sunt dom⁹ dñi i mysterio facte: cū vnā domū xp̃i esse ecclesiam nullus fidelis ambigat.

¶ Due etenim dom⁹ sunt: vbi tē: ob significationē vtriusq; pp̃t̃i eandē fidem venturi: in deividelicet et gētilis. Unde bene tabernaculum sola plebs hebreā addidit in eremo: tēplū autē structurā p̃fēctā id est aduene de gentib⁹ quotquot in pp̃lo israel tūc inuentri poterāt deuota fide implerūt. **R.** Terribilis ē loc⁹ iste nō est hic aliud nisi

dom⁹ dei et pōta celi. Vere etenim dñs est in loco isto et ego hiescibā. **R.** Cum euigilasset iacob de somno ait. Vere. **¶ In. ij. noc. a.** Vidit iacob scalā sūmitas eius celos tāgebāt et descendētes angelos et dixit vere locus iste sanct⁹ est. **ps. lx.** Exaudi deus deprecationē. **i. xxi. an.** Cū euigilasset iacob de somno ait vere dñs ē i loco isto. **ps. lxxv.** Te decet hymn⁹. **fo. xxi. a.** Erexit iacob lapidē i titulu fundens oleū desup. **ps. lxxv.** Quā dilecta. **fo. lxxv. an.** Tēplum dñi sc̃tū ē dei cultura est dei edificatio est. **ps. lxxvi.** Fundamenta eius. **fo. xxx. a.** Qui hītat i adiutorio altissimi i p̃tectōne dei celi p̃morabit. **ps. xc.** Qui hītat i. **fo. xxxi. a.** Vnde cta gl̃ia dñi de loco sc̃to suo alla. **ps. xcvi.** Dñs regnauit irascant. **fo. xxxv. a.** Vt i qui hītat i domo tua dñe? **R.**

In secla sc̃lorū laudabūt te. **¶** Sed et rex pō. **ps. v.** **S**tentissim⁹ tyri conditus a salomone cōmodat⁹ artificibus et lignis gratantissime iuuir: quia nimirum ante incarnationē dominicā notus tantū in iudea deus: at postq̃ ille in ea qua nat⁹

H. ij.

Dedicatio.

et passus est carne resuscita-
tus a mortuis: et exaltatus est
super celos deus: continuo
super oem terram nominis eius
gloria refulsit: orbisq; vniuersus
ad edificationem domus
illius accepta ab eo pmissio:
ne donorum celestium gaudes
accurrat. Quid ergo ipse co-
ditor et redemptor noster de
constructione sue domus que
nos sumus: in ea que nobis mo-
do recitata est lectione san-
cti euangelij dicat: audiamus
Non est arbor bona que facit
fructus malos: neque arbor ma-
la faciens fructum bonum. **R.**
Bonum metuendum est locus iste.
Uere non est hic aliud nisi do-
mus dei et porta celi. **Ps.**
Surgens mane iacob tulit
lapidem et erexit in titulum fun-
dus oleum desuper dixit. **Ue.**
Bonae ergo arboris et bonos harum
fructus in constructione sui tem-
pli rex sapiens querit. At ve-
ro male arboris qui sit finis
idem alibi docet dicens. Dis
arbor que non facit fructus
bonum excidet: et in ignem mit-
tet. Arbores namque homines
fructus autem opera dicit ipso-
rum. **A**ultis enim nosse qui sint
arbores bone: qui uere male
fructus. **A**postolus docet di-

cens. **M**anifesta autem sunt
opa carnis que sunt fornicatio/
inuidia/luxuria/idolo-
rum seruitus/veneficia/iniuriam/
contentiones/emulatio-
nes/ire/irre/dissentiones/he-
reses/inuidie homicidia/ebri-
etates/comessationes/et his
similia. **R.** **B**enedic dominus do-
mum istam quam edificauimus
nomini tuo. **V**enientium in locum istum
exaudi preces in excelso so-
lio glorie tue. **Ps.** **D**omum tuam
dominus decet scitudo in longitu-
dine dierum. **Veni.** **Lec. vii.**

Altis audire an arbor
faciunt ad eterni regis tem-
plum pertineant: **S**ubiungit
apostolus dicens. **Q**ue pre-
dico vobis sicut predictum: quo-
modo qui talia agunt regnum
dei non consequentur. **B**one
quoque arboris fructus sub-
sequenter enumerat aposto-
lus cum ait. **F**ructus autem spiritus
est: caritas/gaudium/
pax/patientia/loganimitas/
bonitas/benignitas/mansue-
tudo/fides/modestia/conti-
nentia/castitas. **D**e quibus
et alibi admonet dicens. **U**t
filij lucis ambulate. **F**ructus
enim lucis est: in omni bonitate et
iustitia et veritate. **Q**ui nimirum
fructus cum arboribus et qui

bns prodeunt et hic ad do-
mū fidei et illic ad habitatio-
nē superne beatitudinis ve-
racter ptinent. **R.** Domus
mea domus orationis voca-
bitur dicit dñs. In ea omnis
q̄ petit accipit et qui querit
iuenit et pulsanti aperiet. **V.**
Hec est dom⁹ dñi firmiter
edificata bñfundata est su-
pra firmā petrā. In ea. **L. viii.**

Adiam⁹ deniq̄ arbo-
rē bonā de bonorum
fructuū puētu letantē. Ego
aut̄ sicut oliua fructifera in
domo dei et speraui in mīa dei
i eternū et i seculū sclī. Fru-
ctus quippe oliue lucidus ē
opus mie et ideo iure i mīa
dei sperat in templo eterni-
tatis: qui i domo dei presen-
timie gratia resplendet. In
re se talis ad tēpluz magni
regis ptinere cōfidēs alibi
dicit. Et mīa tua subsequet
me: oībus diebus vite mee:
vt inhabitez in domo dñi in
longitudine dierū. **R.** Visi-
ta q̄s dñe habitationē istā.
Et oēs insidias inimici ab
ea longe repelle. **V.** Bene-
dic dñe domū istā et oēs ha-
bitātes in illa. Et. **C. In. iiij.**
noc. ā. In domū dñi letan-
tes ibim⁹. **Lant.** Letat⁹ sus.
fo. xlvij. Nisi dominus edifi-

cauerit. **fo. xlvij.** Ecce nunc
benedicite. **fol. xlvij. v.** Fun-
data est dom⁹ dñi super ver-
ticem montiū. **R.** Et exalta-
ta est super omnes colles.
L. ix. Lectio sancti enāgelij
secundū lucam. **Lap. xij.**

In illo tēpore. Ingres-
sus ies⁹ pambulabat
hierico. Et ecce vir noīe za-
cheus: et hic erat princeps
publicanorū: et ipse diues. Et
res. **Ex. p̄metario beati am-
broij ep̄i de eadē lectione.**

3 achens statura pusillus
hoc est nulla nobilitate inge-
nite dignitate sublimis exi-
gu⁹ meritis sicut popul⁹ na-
tionū: audito domini salua-
toris aduentu quē sui nō re-
ceperant: videre cupiebat.
Sed nemo facile iesū videt.

Nemo potest iesū videre
cōstitutus in terra. Et quia
non prophetas non regnuz
habebat: tanq̄ forma gra-
tie naturalis ascendit in si-
comozū vanitatē scilicet iu-
deo: ū p̄terēs: errata quozq̄
corrigens superioris etatis:
et ideo iesum interioris do-
mus recepit hospitto. **R.**
Lapides preciosi oēs ma-
ri tui. Et turres hierusalem
gēmis edificabunt. **V.** Pla-
tee tue hierusalē sternentur

H. iij.

Dedicatio

auro mundo. Et turres. **R.** bene ascendit i arborē vt arbor bona bonos fructus faceret: ac naturali p̄cisus oleastro et cōtra naturā insertus in bonā oliuā: fructū possit legis afferre. Radix enī sancta: et si rami inutiles. Quorū infructuosa gloriā plebs gentiūz fide resurrectionis quasi quādā corporis eleuatione trāscendit. ¶ Et ecce vir nomine zacheus. zacheus i sicomoro: cecus in via. Quorūz alterū dñs miseraturus expectat: alterum mansionis sue claritate nobilitat. Alterum sanaturus interrogat: apud alterū se nō iuitatus inuitat. Sciebat enī vbere hospitij sui esse mercedem. Sed tamen et si nondū vocē inuitantis audierat: affectū audierat. **R.** Tu domie vniuersorū qui nullā habes indigentia voluisti templūz tuū fieri in nobis. Conserua domū istā imaculatā in eternū dñe. **V.** Tu elegisti domū istā domine ad inuocandūz nomen tuū in eayt esset domus orationis populo tuo. Conserua. **Lectio. xi.** **A** Erū ne cecū illū tanq̄ fastidiosi pauperū cito reliquisse videamur: et transisse ad diuitē: expectemus cū: quia expectauit et dominus. Interrogem⁹ eū: quia interrogauit et chris⁹. Nos interrogemus quia nescimus: ille quia nouerat. Nos interrogemus vt sciamus vnde curatus sit: ille interrogauit vt in vno plures disceremus: vnde dominus videre mereamur. Interrogauit enī: vt crederem⁹ nisi p̄sentē nō posse sanari. Et cōfestim inquit vidit: et seq̄batur illū magnificās deū: et pambulabat hierico. Alter enī nō videret: nisi sequeretur chris⁹: nisi dñs p̄dicti caret: nisi seculū p̄teriret. **R.** Vidi ciuitatē sanctā hierusalē nouā descēdētē de celo a deo paratā et audiuio cē magnā de throno dicentē ecce tabernaculū dei est cū eis. **R.** Et ipsi popul⁹ eius erunt et ipse de⁹ cum eis erit corū deus. Et. **Lectio. xij.** **Q**uam diuitibus quoq̄ i gratiā reuertamur. Nolumus enī offendere diuites: quia volumus si fieri potest sanare omnes: ne i cameli cōparatione p̄stricti in zacheo citius q̄ oportuit

derelicti iuste habeant com-
 motionis offensam. Discat
 nō in facultatibus crimē ha-
 beri: sed in his qui vti nesci-
 unt facultatibus. Nam diui-
 tiety impedimēta improbis:
 ita bonis sunt adumēta vir-
 tutis. Diues certe zacheus
 electus a christo sed dimidi-
 um honorū suorū pauperi-
 bus largiēdo / reddēdo etiā
 i quadruplū que fraude sus-
 tulerat / alter enī nō sat est
 nec habet gratiā liberalitas
 si iniuria pseuerat: quia non
 spolia sed dona q̄runt: vbe-
 riorē mercedē q̄ contulerat
 accepit. Et bene princeps i-
 ducitur publicanorū. Quis
 enī de se desperet? quādo et
 iste puenit: cui cens? ex frau-
 de: Et ipse inquit diues? vt
 scias nō oēs diuites auaros
R. Vidit dñe domū istam
 et oēs habitātes in illa sitos
 i ea sanitas hūilitas sc̄ritas
 castitas virt? victoria fides
 spes z charitas benignitas
 tēperātia paciētia spiritalis
 disciplina et obedientia
 Per infinita secula. ✕. Con-
 serua dñe in ea timentes te
 pusillos cuz maiorib? per.
Sequē. f. enī? f. lu. Cap. xiiij.

In illo tempe. Ingres-
 sus ies? pambulabat

hierico. Et ecce vir nomine
 zacheus: z hic erat princeps
 publicanorū: et ipse diues.
 Et q̄rebat videre iesus q̄s
 esset: et nō poterat p̄e tur-
 ba quia statura pusill? erat.
 Et p̄ecurrēs ascendit i ar-
 borē sicomorū: vt videret il-
 lū: quia inde erat transitur?
 Et cū uenisset ad locū suspi-
 ciens iesus vidit illū: dixit
 ad eū. zachee festinās descē-
 de: quia hodie in domo tua
 oportet me manere. Et festi-
 nans descendit: et excepit il-
 lū gaudens. Et cū viderent
 oēs murmurabant dicētes:
 q̄ ad hominē peccatorē di-
 uertisset. Stans autē zache-
 us: dixit ad dñz. Ecce dimi-
 diū honorū meorū domine
 do pauperib?: et si quid ali-
 quē defraudauī / reddo qua-
 druplū. Attit iesus ad eū. **Q̄**
 hodie salus domui huic fa-
 cta est: eo q̄ et ipse filius sit
 abrahe. Venit enī filius ho-
 minis querere z saluū face-
 re: q̄d perierat. Amē. **Ad
 laud. ā.** Domū tuā domine
 decet sanctitudo in lōgitu-
 dine dierū. **ps. xcij.** Domin?
 regnavit. **fo. xxxij. Cap. 3. z**
oro. vt in nimis vel. R. bre:
 Lapidēs preciosi. Dēs mu-
 ri tui. ✕. Et turres hierusa-

Dedicatio eccle.

lem gēnis edificabūt. **Om**
nes. **h^o**. Hoc i tēplo **f. lvi**
Ad h^o. a. Abanesurgens
iacob erigebat lapidem i ti
culum fundens oleum desu
pervotum vouit dñovere lo
cus iste sc̄tus ē z ego nescie
bam. **Ad. i. a.** Dom^o mea
dom^o orationis vocabitur.

Ad. iii. a. Hec est domus
dñi firmiter edificata bene
fundata est supra firmā pe
trā. **Lpm** z o^o vt in primis
ves. **Dñe dilexi.** **Ad. vi.**
a. Benefundata ē dom^o dñi
supra firmam petram. **Ca**
pitulum. Apocalypsis. vii.

Adiu uocē magnam
de throno dicentē: ec
ce tabernaculū dei cum ho
minib^o z habitabit cuz eis^o
et ipi populus eius erunt: z
ipse deus cū eis erit eorū de
us. **Beati q̄ habitāt i do.**

Quesumus o^o **Dño.**
de^o vt in hoc loco no
mini tuo dedicato cūct^o pe
tentibus aures tue pietatis
accōmodes. **Et fa^o per do.**

Ad. ix. a. Lapides p̄cto
si oēs muri tui z turres hie:
rusalem gēnis edificabunt
Lpm. ii. Ad counthos. vi.

Ques estis templū dei
viri sicut dicit domi
nus: qm̄ inhabitabo in illis

et inambulabo: et ero illorū
de^o et ipi erunt mihi popul^o
* Fundata est dom^o. Dño.

Omnipotēs sempitē
ne de^o effūde sup hūc
locum gratiā tuam? z omni
bus hic te inuocantib^o auri
lij tui mun^o impende. **Et fa^o**
per do In sc̄tis ves. super
pos seruant p̄me quattuor
añe. de sc̄to noct. Lpm. h^o.
h^o. * z ofortis in lau. Ad
mag. añ. zachee festinās de
scēde qz hodie in domo tua
oportet me manere: at ille
festinās descēdit z suscepit
illū gaudēs in domū suam
hodie huic domui sal^o a deo
facta est alleluia. **Nota si**

dedicatio eccle alicubi tpe
pascuali euenit pro inu
tatorū et añ. ad noct. lau. et
horas z sup pos ad vtrasqz
ves. seruant all^o. vt de sanctis
tpe paschali occurrētibus.
Ad mag. in primis ves. z ad
benedictus añ. addit vnum
alla in fine. Similit et singu
lis Reijs magnis: Reijs vero
brenib^o adduntur duo alla
in fine.

Finis.